

കളഞ്ഞകിട്ടിയ തക്കം

സി. അർ. കുമ്മാർ, വി. എ., പുഠ. റി

വരിഞ്ഞവിച മനം പതിപ്പ്.

അംഗമവിലാസം പ്രസ്തുതി
തിരുപ്പനന്തപുരം.

1123

[വില ഫറ സം

സ്ഥാക്കണ്ടാവിക്കുറ നൃത്യില്ലെന്തപ്പറി വ്യാജനിടമീതമാക്കണ

കൂളിയെക്കിട്ടിയ തക്കം

ബന്നാറം അരച്ചുറയൻ

താപസവാഹമശലിമത്രാജ
വസിക്കുന്ന മാക്ക യോഗ ഭോക്ക്

പ്രഭാതസമയം കഴിഞ്ഞെന്നു. നേരംപുലൻ തുടങ്ങി. സുത്തു
കിരണാഖഡി മരങ്ങളിലും വല്ലികളിലും പറിച്ചും താലക്
ഈരട്ട ഇടയിൽനുടി ത്രഞ്ഞാനത്തിൽ പരന്നു. പച്ചപുട്ടിൽ തക്ക
രേഖക്കാനപോലെ പ്രകാശിച്ചു. ചിലർ കാനകാലികളേയും
കൊണ്ട് മെല്ലടിക്കാറിന്നും തെക്കുവരുംതായി. മുന്തു ആരു
സ്ഥലത്തു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും അവിടെ കേരിക്കാൻ തന്മീ
ശ്വാസത്തും അതു ദേഹ പാട്ടു കന്നിന്നും ചരിവിൽനിന്നും
കേട്ടതുണ്ടാണി. ഗ്രൂപ്പിച്ചുപ്പോൾ, കുറു മുട്ടത്താറി വഴായ
വലഞ്ഞിനു സമീപത്തുനിന്നാമാണു് ശാന്തം ചുറപ്പേട്ടുനാം
തന്നു. തുവൻ ഗുഹിച്ചു. “മനം പൊങ്ങി ലയം കുലൻ”

ഈ ഗാനമായുള്ളംകാണ്ടു് കാരകാലികരംപോലും തല
പോകി അല്ലെന്നും നിന്നുപോയായി. കാലി മേജുളന വർ[ം]
സുക്കിച്ചുപ്പോൾ, ഇവക്കണിമുവമായി ഒരു സപത്രപം വഴി
യന്നലത്തിൽനിന്നിരഞ്ഞി വരുന്നതുകാണ്റായായി. കന്നകാ
ലിപ്പിഇരു ചവലങ്ങളും ഭാഷണങ്ങൾ നിരത്തി എതി
രേഖക്കു സപത്രപത്തികൾ തന്നെ ദേശിയരുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
പാതകം നടന്നു. ആ സപത്രപം എക്കുദേഹം അട്ടതായ
പ്പോൾ ഇവർ വഴിയറിക്കിലേജ്ഞാതുക്കാം. ‘ഡ്രാമള ദണ്ഡുകൾ’
അതിൽനിന്നു “ജയജനനാ” സുധാസമുദ്രാതാളുമാൻി
പോപ — സംഗ്രഹബിലപാടവികല്ലുകളുട്ടോക്കല്ലു
കാന്താരാഡാസപ്രിയേ” എന്നു തുടങ്ങി രണ്ടു മുന്നു ഘട്ടങ്ങൾ
പാടിവരാണുനിപ്പിച്ചിട്ടു് എത്തു് ഇവഞ്ചു സംഭാഷണ
ജീവിംഞ്ഞു് സൗത്കര്യമായവിയും സമീപിച്ചു.

മെമലാടിക്കെന്നും സമീപദേശങ്ങളും ത്രജിപ്രതി
പിശേഷങ്ങളുടെ ആവാസസ്ഥാനങ്ങളുണ്ടെന്നും പുറമാർ
പറഞ്ഞിട്ടിരുത്തു് ഇന്നു ശൈലിയായെന്നു പിന്തിച്ചു ഭൂമാപ്പി
കന്നകാലിപ്പിച്ചിരുത്തുന്നു ഭില്ലാരും കുടുംബം നിഃബന്ധിതതുക്കാം.
ഈതു മനസ്സും തന്നൊന്നും. കേരളവും മീശങ്ങും വള്ള
നീന്തിണ്ടിട്ടുണ്ടു്. കാവിവസ്ത്രം, ധാരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവപ്പേ
നും വശതിലയിക്കുമുണ്ടു്. ആദ്രാക്ഷമാല കഴുത്തിലും, ഒരു
ചെന്തുമാനതു. കൈകുലിലും വഹാച്ചിരിക്കുന്നു. ആറം ഇങ്ങ്
നിറമാണു്. ദിർഘകായനായ ശ്രീ മനസ്സും കാഴ്ത്തിൽ
ആസന്നത തീരെ ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ടു്. അഞ്ചാറം തന്നുടെ വി
ശാലമായ നാറിത്തംത്തിൽ ദൈവക്കാവിയും ആ കറിയുടെ
നട്ടുക്കു് ഒരു സിന്തുരപ്പുംകൂടാം താട്ടിരിക്കുന്നു. അട്ടാന്തുവ

നെപ്പോൾ അയാളിടെ അല്ലുകഴിഞ്ഞത കണ്ണാക്കളും, ഏഴുനും നില്ക്കുന്ന നംസികയും, വലതേരാവട്ടാനു ചെറിയതെല്ലാ ദൈർഘ്യം മല്ലപ്പുത്തിൽ കവാടത്തിനാൽ ഒഴിയുത്താൻ അവധാനംകുഠും സ്റ്റേറുഗ്രാഡ്ജേഷ്യുയ കുറിപ്പംതടങ്ങളും, നീണ്ട കൈകാലകളുംകുട്ടി ശോഷിച്ചുതുടങ്ങായ ശരീരവും കന്നകാലിപ്പിള്ളികൾ പ്രത്യക്ഷമായി. ഇരാനര ബാധിക്കുന്നക്കു പ്രായമായിരിക്കുന്ന അഭാദ്യ സബ്ലാ പിന്താമഗ്ന നൊപ്പോചെ കുണ്ണപ്പുട്ട്.

സമലപരിവയത്തിനു് ഉള്ളശ്ശകനാാ ആ മാസ്യം അഭിമുഖമായിക്കണ്ണെ ചെറുപ്പിക്കാണോട് ഇങ്ഗിനെ ചോബിച്ചു; “ശേംഡോ! ഇവിടെ ഗ്രഹാധനമാരാംപ്പും? അവരു കണ്ണാൽ വല്ലതും കിട്ടമോ? ഇവിടുന്നും അധികംചോക്കണ മോ?” ഉത്തരമായിട്ട് കാനക്കുംപ്രിഞ്ചും കുറപ്പിക്കുന്ന കുറയും കാഞ്ഞമഴുപ്പുണ്ടോയും വേദംചിലജോട്ടും പീഡക്കിട്ടുന്നോട് പരിഞ്ഞുകൊടുത്തു. വീണ്ടും അഭാദ്യ അഭാ അണോട് ചിലവത്തല്ലും ചോഡിക്കുന്ന നാൽിനും അാം സമല കുല്ലും കുറപ്പിക്കുന്നിന്നും വക്കാശനന്നും, മുരക്കാശനും വുന്ന വലിയ മാളികയും മരം തിരികെഴും പാപ്പിട തിരിയുംപെട്ടു താണ്ണും, അഭിരുചി ചെന്നാൽ വല്ലതും കിട്ടമെന്നും ഉത്തരം പറയുകയുണ്ടായി. ഇതു ചും കേട്ട യുടനെ അഭാദ്യ നന്ദിപുന്നും കന്നകാലിപ്പിള്ളിക്കും കുറയും തുട കുട്ടിക്കുചും രാലചിചും ധാത്രാനുഠാം കുറയിക്കും തുട അട്ടം അഭാദ്യ അഭിരുചിക്കും പോവുകയുംവെള്ളു.

ലക്ഷ്യംനോക്കി നെന്നും താൻറെ ഭാവിതക്കുററി വിനിച്ചും ചിനിച്ചും നെടുവിപ്പിട്ടും, കൂട്ടുക്കമ്പായ വൃഥന

പുവം സ്വരിച്ചും, തനിക്കുള്ള വില്ല ഇന്ന് പതിയ സ്ഥലത്തു് എത്രതേണ്ടും വിളിക്കുമെന്ന ശ്രീമാരുചു് പതരിയും അധികം ഗ്രഹം മാറ്റിവരുമ്പോൾ പടിക്കൽ എന്തി.. “ശംഭു ശങ്കര ശാരം നീതി....”എന്ന് പ്രവർത്തന പാടിയുംകൊണ്ട് വീട്ടിന്റെ ഒരു തെരു തിരുന്നുവിൽ ചെന്നിരുന്നു. വിട്ടിലെ കാരണവും തന്റെ കണ്ണലം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പുണ്ടാട്ടുത്തു് തരവാട്ട് വളരെക്കാലമായിട്ടു് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു് കഴിത്തുകൂടുന്ന ഗൗണം. അവിടെ വളരെ ഒപ്പും പഞ്ചവും പാട്ടം പിരിവുണ്ട്. സ്പീതുകൊണ്ടു് ജനസ്പാധിനംകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷ് തരവാട്ടും ആ സ്ഥലത്തെ പ്രധാനികളുണ്ട്. അയൽക്കാരം മാറ്റുകളിൽ എപ്പോക്കാലുണ്ടോളും ഇവശോടു ലോചിച്ചുണ്ട് നാശത്തു്. ശ്രീ നാട്ടകാഡമിയിട്ടു് വിഭാഗം വില്ലിനു വാക്കുകൾ പുണ്ടാട്ടുത്തു് കോട്ടീയിലെ വിധികൊണ്ടു് തന്റെ കുടുംബത്തെ സംഗതികൾ അവിടെ ചുണ്ടാക്കുന്നു. സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഇവക്കു വേണ്ടിവരുമെന്നു്, നാട്ടകാഡമിയിട്ടു് തന്നെ ഉള്ളടക്കാണ്. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കാരണവക്കു മാല്പക്കുമാ ദത്തിനാൽ മരിക്കുന്നിൽ കൂടുതലായ ശോപിനുകൾപ്പോൾു് ഇപ്പോൾ തരവാട്ടുണ്ടെന്നും ചെയ്തുവരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ കാരണവക്കു മാരുപ്പുണ്ടിയെ കാത്തു്, ശവിയെ അനേപാഷണം ഇല്ലാതെന്നാൽ കടംബം കുമ്പിച്ചുപോകുമപ്പോൾ എന്ന ശ്രീമാരുചു്, തന്റെ സക്കാർ ഉള്ളാഗ്രംപോലും രാജിവച്ചു് മുത്തകരപ്പുണ്ടോ അതുണ്ടാനുണ്ടെന്നും ഒരു വാഷ്കവല മായി വീട്ടകാലുണ്ടുണ്ടിയെ പ്രഖ്യാപിച്ചുവരിക്കുമെന്നു്. വീട്ടകാലുണ്ടിയെ എന്നുവെണ്ട നാട്ടകാലുണ്ടതിൽപ്പോലും ശോപിനു

ക്രിസ്തീൻറെ അതുംനെ സ്വന്തിവാദമെന്നുണ്ട്. മുക്കുടപ്പം പ്രമാണിച്ച ശാഖവദിക്കരിപ്പും എല്ലാക്കാർഷിക്കും കാരണം പങ്കെ ദാനട്ടക്കൽ കേള്ക്കേണ്ടപ്പിച്ചാണോ നടത്തുക പതിയും. “ഹോവിറ്റാൻ” എഴുങ്ങുന്നയാണോ “അംഗങ്ങനെയാക്കുടു്” എന്ന കാരണംവാക്കെട അനുമതിയും എത്തുകാംത്തിച്ചും നന്ദിപാലെയുംഭാക്കാടുണ്ടു്. ഒപ്പേരാട്ടത്തു കൂപ്പേട്ടുന്നവർ അടി താതും മംത്തിലാണോ പാശ്ചക. ഹോവിഡങ്ങളുംപ്പിൻറെ ഇരിപ്പും പുന്നോട്ടത്തും അറപ്പുകയിലായിരുന്നു.

ഒക്കരന്നോതുംകേള്ക്കു് അതു വീഉച്ചുത്തു പേരുകാരം ദററാളുകളും കാഴക്കിപ്പുറത്തെ തൃഞ്ഞയിലേയ്ക്കു് എണ്ണിനോ അഭിത്തുടങ്കി. അറപ്പുരാതിയന്നിനോ ഹോവിറ്റക്കരിപ്പുംനീറും പരവുകൾക്കപ്പോൾ അവരെല്ലാം പിന്നാറി. എക്കുണ്ണേം മിച്ചുതുവയ്ക്കു ശ്രദ്ധയും അഭിനന്ധനയും ശരീരപ്പുണ്ടും കുടം സ്വഭവണത്തിനാവേണ്ട ഗൈരവവും ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിന്നുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷ്യം കാലത്തിനൊന്നുംവിശ്വാസ്യാസംവചയ്യു് സജജനാഭിരായി ഇടപെട്ടു, സാക്കയാശ്രൂഢം വഹിച്ചു, അവണ്ട പരിജ്ഞാരം സബ്ബാഡിച്ചിരുന്നു. കിഴക്കിപ്പുറത്തും നിർബ്ബന്ധം പാടന്നതാരെന്നു കരുപ്പു, നോക്കിയിരിഞ്ഞതശേഷം അഡിവിടെയുള്ള ഒരു കർത്തുന്നിനേയൽ ചുരി, ലിക്ഷ്യവിനും അഭിമുഖമായി ഇരുന്നു.

കുട്ടു്:—നിഞ്ഞാളുവിട്ടന്നാണോ? ഇം ദിക്കിൽ കൊണ്ടിട്ടി സ്വല്പം.

ഭിക്ഷ:—തൊൻ്റെ ദക്ഷിണകേരളാശ്രിയ വല്ലമാനപ്പറിക്കും സമീപമുള്ള നിലക്കുന്നപുരത്തുകാരന്നാണോ.

കരപ്പး:— കണ്ണിക്കു നിങ്ങൾ ഒരു പഴയ തറവാട്ടുകാരന്മാർ എന്നോ തോന്നോ. എന്നൊന്നിങ്ങനെ പറപ്പേട്ടി നിക്ഷേപിച്ചു?

ശിക്ഷ:— എന്നിക്കു വീട്ടം അള്ളക്കളിൽ മറവുണ്ടോ? “ഉദര നിമിത്തം ബഹുതവേഷം” എന്നേ പറയാൻമുള്ളു. ഇപ്പോൾ എന്നിക്കു ലോകമാണോ വീട്ടോ. ലോക രാക്ഷസ ബന്ധുക്ക്കെല്ലാം വേണമെങ്കിൽ പറത്തു കൊള്ളാം.

കരപ്പး:— കാൽമെന്താണോ? റംകുകോട്ടിട്ട് കര വിവര മിച്ച അമുഖജീവനും തോന്നുന്നപ്പോ.

ശിക്ഷ:— മരവാനമല്ല. അന്നകഴിത്താൽ അന്നകഴിത്തു വെന്നപറയാം. എന്നീറ ദിവസവുത്തി ഇപ്പോൾ അന്നമാരക്കൊണ്ടാണോ. അല്ലമൊക്കെ പരിച്ചിട്ടി ല്ലേണമില്ല. ഗ്രാക്കടാക്കുങ്കൊണ്ടോ? ചിലതെല്ലാം അറിയുകയും ചെയ്യാം.

കരപ്പး:— ഇതുപരക്കാഞ്ഞുമുള്ളയാളാജീവനും തോന്നുന്നു. അതിന്തുതു ഭക്തിയുമണ്ഡായിരിക്കോം. അതുടു, കമ ചോന്ന വിസ്തൃതി പറയാമോ?

ശിക്ഷ:— തോന്നും സൂമാന്ത്രം ഒരു കുട്ടംബക്കാരന്മാർ. അല്ലെന്നീറ മരണത്തിൽപ്പിന്നോട്ടോ എന്നീറ കാൽം വളരെ കുഴപ്പത്തിലായി. അല്ലെന്നീറമരണയായിരുന്നു എന്നീറ മുള്ളു. എന്തിനോ,—, എന്നിക്കു ഇം ചിര മാണം സംഗതിയായതും.

കരിപ്പ്:— എക്കിലും കേരംക്കെട്ട്; പറയുക.

ഒക്കു:— “ഗൗര മഹാദേവ”! പറയാവുന്നതെങ്കളും. ഒരു വിധം കാലക്ഷേപത്തിൻണംഡായിരുന്ന ഒരു കുടംബം തനിൽ ദോഷം ജനിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പും വാസസ്ഥലത്തോടുകൂടി എന്നെന്ന വളരുന്തി. അപ്പും ഒരു ശേഷകാരനും എൻ്റെ മഹമ്പിഡിമായിട്ടുണ്ടാണെന്നും. അവൻ, ദോഷം ബാല്യത്തോള്ളു ദയമിച്ചു ഉള്ള ചേരുവണ്ണവളർന്നും. എന്നാൽ അപ്പും എൻ്റെ വിശ്രയിക്കിം അവൻ അഭ്യേഷത്തിനെന്നും സ്വപ്നത്തിനും അവകാശിയായാൽത്തീന്നും. അവൻ ഭാംഗ്യായ എൻ്റെ ഉടല്പുരുഷ വശു അവൻ സ്വപ്നയീനപ്പെട്ടുകൂട്ടത്തി വീഴ്ചാ പുരയിടവും കൂടി പണയമെഴുതിവാണി. എത്തുനും വില കൈകുതലുകൾം അപ്പും തന്നും ദോഷിത്തന്നു വച്ചിരുന്നു. അതോന്നും എന്നാനുവല്ലാ കാഞ്ഞമായിട്ട് ഗണിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, മുപ്പൊളിഞ്ഞെന്ന തെണ്ടണമോ? എന്തിനുാണ്! അതും കൂടി അവൻ കൈവശമാകി വീട്ടിലുംളമറബാളുകളും അവൻറെ ദിഷ്ടപ്പുത്തിക്ക പഞ്ചകാരായി. എക്കിലും ദോഷം പിന്നിട്ടും വീടിൽത്തന്നെ കരെ. അലംകൂടിപാത്രം. കാരാത്തമുഖം ചെള്ളത്തേച്ചാരം; നന്ദിപ്പാലും കജിത്തുലും. തീരാത്തമുകാരവും; മുഖബന്ധവയാക്കണ്ണാഡി ദാഖി എൻ്റെകമാ. കുറേകഴിഞ്ഞപ്പും ബലാർക്കാരത്തിനേറിയും വിലചിഹ്നങ്ങൾക്കണ്ണുടരഞ്ഞി. അതുകൊണ്ടും ദരശക്കുവരുന്നു.....പുഞ്ചക്കുപ്പുറയാം .....അവരെ ഉപദേശിക്കാതുന്നാണോ ചെവിൽ

എന്നോട്ടുപറയേംതും. വളരെ നീട്ടണമെന്നില്ല
ല്ലോ. നാട്ടം വീട്ടം ബൈത്രുദാരവിടങ്ങളിൽത്തന്നെ
ങഞ്ച വ്യാഴവട്ടംകുടി എന്ന് കഴിച്ചുകൂടി.”

കരുപ്പ്:—കിഞ്ചി! എന്തു!

മിക്കൻ:—അരിയുംതിനു അശാരിയേം കൊച്ചി; പിന്നെ
യും നാഡ്ദാണ്ടു കുറവുകുപ്പ്. എന്ന് ആ ദിക്കിൽ പാ
ക്കണ്ണതേ ശരിയല്ലെന്ന ചംചല തോന്തി. പരമാത്മാ
പരിയാമല്ലോ. എന്നിങ്കം അരാജാവാതനന്നാണോ
തോന്തിയതു. വല്ല അക്കുക്കവും ആ ദിക്കിൽ നട
നാൽ എൻ്റെ ഉറവഞ്ചക്ക് കൃഷ്ണവിശ്വാസകൊണ്ടു
തോന്നും ഒരുപിൽ ഒരുപ്പതിതനന്നായാമെന്തായി. വല്ല
മന്ത്രവാദാതിരേന്നു വെവ്വേത്തിനേന്നോപാധാരം.....

കരുപ്പ്:—ഹോ! മന്ത്രവാദവും മന്ത്രമണിക്കാ?

മിക്കൻ:—“ഹാ! കിരാച്ചുക്കൈണ്ടി. ഗ്രാമകാരിയുംകൊണ്ടി
നായികം തെററാടക്കില്ല. എന്തിനും ആങ്ങളന്നും
നീംസംശയമില്ല. അവർക്കാരിനാക്കരുണ്ടെന്ന
കൂദാം തുടസ്സുണ്ടാക്കം, എന്ന് മനസ്സുകു കഴിഞ്ഞി.
‘വിധിവിധിതം ബുദ്ധിയില്ലരാണു..’ നാലുപേര്
ആട്ടന സ്ഥലത്തു് എനിക്കപോകന്നതേ വെറ്റപ്പായി
ഞീന്റും. കുത്തിമുഖം ചുത്തിയും ചുത്തികരിച്ചിരി
ക്കുന്ന ശാഖകളുടെ ഇടയിൽനിന്നും എൻ്റെ തലയും
വലിച്ചുകൊണ്ടു് ഇന്ത്യപ്രസ്താവനിലേക്കുന്നും പൂർണ്ണം

யികം മാംതൃത്തണ്ണി. തുനിലക്കണ്ണൻ സന്നിധി മാത്രം അവലമ്പിക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു മാസം മുമ്പ് വരെ അവിടെക്കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതിനുശ്രാവനം”

കുറച്ചു: “അതു സംഭവിക്കാതെന്നോ?”

ശിക്ഷാ: “വൈകല്യാസവാസിയുടെ തിരുവുള്ളതിനും ഏഴ്ചും വന്നാബേന്നല്ലോ. അതു വരുന്നതുമല്ലോ. എന്നാൽ അവിടെ കൂളിച്ചു തൊഴിയും പുരുത്തിനും ഓ ലഭ്യതാംക്കൊന്നും കാണാത്തതും, കാട്ടന്ന ഉണക്കങ്ങളാരംഞ്ചിം അഞ്ചും രാണിക്കുത്തും തുള്ളിത്തും ലഭ്യം. കാലാന്തരംകാബാഡി ശ്രദ്ധിക്കാ താൻപ്രകാശ പരബര്ഗ്ഗതമാനിത്തിന്റെ ദിവാലം തനിൽത്തോന്ന ഭജനമിതനന്തിൽ ജനങ്ങളും നിന്നും ആരും മഹത്തിനും കുറേ കുറുപ്പാസവുമണ്ണായി. എങ്കിലും

— “പ്രവന്നിൽ ഒ വക്കേണമിനകാലം വേണം ചിവാരത ഭവിക്കേണമന്ത്രനാശം വേണം, ഇതി ചിയി വിയിച്ചതില്ലോ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടും മിതമധിതചങ്കിലും ലംഘിക്കുന്നുമെന്നും മല്ലേ”

എന്നാണ്ടല്ലോ. പോറ്റിയുടെ ശിഷ്യരായം വേലപ്പും എന്നൊരുവിദ്യാന്തം .....പോറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള വാ അശ്വം ഇഷ്യാർക്കാതു പിടിച്ചില്ല. എന്നൊയകരിം വേലപ്പും പല പണിയും തുടങ്ങി, കഴകക്കാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നീരും ഒരു ബാന്ധാം തുടങ്ങാനുമെന്നും മോഹമുദിച്ചു. അവധിക്ക് അംഗത്വാദിയവും സ്ഥാന മാറ്റില്ല. അധികം കാര്യാന്വചനവും അവളും

എന്നേയും അപമാനിക്കാൻതുടങ്ങി. വെല്ലപ്പേരേയും
എന്നേയും കഴക്കാന്തിയായ പേര്ണിനേയും പോരു
ന്ന എന്നറവി ഇതിന്തു ചെവികൊടുത്തില്ല. “ആട്ട!
തരംകിട്ടാ” എന്ന വെല്ലപ്പുണ്ട്, “നിലക്കൗശലംമി
തന്നെയും എന്ന തൊന്തരം വിചാരിച്ചു” അംഗങ്ങനെ
പാശ്ചാദ്യോദാ കൈമാസംമുച്ചു പോരവിക്കാൽ ജല
ഭോഷംതുടർപ്പി. എഴുഞ്ഞുള്ളിൽ കളിനിമിത്തവും നന്ന
തെവണ്ണും ധരാക്കുക മുളായതിനുംലും അതു സന്നി
പാരജ രമാധിനീന്തിന്നു. അവല്ലപ്പുണ്ട് എന്നമാണു്
ഡീനം ശ്രദ്ധുഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. മരണം അത്രാസ
നമാവി. ഒക്കു സുവല്ലപ്പുണ്ട് രാത്രിചിൽ എന്നംതവ
സാമ്പത്തു നേരക്കിവണ്ണ. മരിക്കുമെന്ന നിശ്ചയംവാനു.
മരിക്കുന്നതിനു തങ്ങാവിരാസം പക്കേ പോരവിക്ക
ബോധമില്ലാതാവി. ഒരുപ്പും കൈച്ചയുാഴിച്ചു.
എൻ്റെ മരണം മനുഷ്യാമാനം അവിടെ ഫലി
ച്ചുപ്പി. ഒരാഹാരജീവിതമായതു കണ്ടിംക്കാണ്ടു്
എന്ന അവണ്ണേല്ലിച്ചു സുവല്ലപ്പുണ്ടുടങ്ങുവാമെന്നു
പറഞ്ഞുപായി. രാത്രിഖായപ്പേരാം ശ്രാസ്താക്കാര
ങ്ങൾ അധികമായി. പെല്ലപ്പുണ്ട് കൊടില്ല. അവൻ
വരും വരും എന്ന വിചാരിച്ചു തൊന്തിനു. മരണ
കാലം സന്നിഹിതമായിട്ടും അവൻ വന്നില്ല കെടു
ന്നതിന്മുണ്ടു തെളിഞ്ഞതുായുന്ന ദീപംപോലെ
ശ്രാസം ഷാങ്കന്തിന്നല്ലോ മുമ്പായിട്ടു പോരാക്കു
ക്കണ്ണിവുണ്ടായി. “ബേലപ്പും” എന്ന വിളിച്ചു
കളിനുംചിച്ചു ചുറും പററും നോക്കിയും കൈയ്യും
തും അവനെ അവിടെയെക്കു തെള്കയ്യും ചെയ്തു.

ശ്രദ്ധത്തിനും എംബുര തലയിൽ എടിക്കിട്ടിയ
പ്പോൾ “ഗ്രാവമനാനു ഇട്ടുണ്ടെന്തെ വേലപ്പും
—പണം..... പെട്ടിയിൽ” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.
വിശ്വം കുറുക്കുചു; ചൈക്കഴിഞ്ഞെന്നു വിശ്വം; അനന്തം
നിന്നു; രണ്ട് മൂന്ന് ബന്ധാഴികയ്ക്കുകും അഞ്ചുമും പറ
ഡോകും പ്രാപിച്ചു. അഞ്ചുനു തൊൻ രുക്ഷം പററി
പ്രിടിച്ചു മാവും മരിഞ്ഞു. തടിയും തൊനം പതിനെ
ട്ടാം പാതിംം യുമായിട്ട് കണ്ണേം ഒരു യുഹവോലു
കഴിച്ചുകൂട്ടി. സുരുളും ദാനുകളുടീ സമിപമുള്ളവർ
ലഭി വന്നുണ്ടാണി. ദാനുപുരുഷ കാജില്ല. രുക്ഷിൽ
അവൻവന്നു “അംഗും” ആ) അഞ്ചുവിളിയുംവിളിച്ചും,
അവിടെക്കിടന്നുണ്ട് അംഗും ത്രിലഭി അവിടെ
വന്നുവേഗം. ദാരി ദാരി പണം ഉവണമല്ലോ.
എങ്ങനെ വേണ്ടുന്നു” എല്ലാവരുംകൂടി മന്ത്രിച്ചു
തുടങ്കി. “പോരാറിന്ന തുനാനിന്നെന്ന് പെട്ടിയിൽ പണം
കാണും. അരതട്ടുള്ളും ചല്ലവാക്കാം.” എന്ന വേല
പുണം പറഞ്ഞു. ഉംഖി തലിലുംവരുംകൂടി പെട്ടിയെടു
പ്രിച്ചു വരുത്തിപ്പോൾ ദിശപ്പോരം അഞ്ചുക്കത്തിൽത്തുനു
മോതിരവും അഞ്ചുക്കത്തിരുവും പണാവും അരുഞ്ഞാ എടു
ത്തിരിക്കുന്നതാണിങ്കും വേലപ്പുണ്ടുണ്ടെന്നു മുഖത്തെ
യുള്ളൊക്കീ; എന്നെത്തുട്ടു രണ്ടാലും അലുച്ചു;—
“അംഗും മധ്യാക്ഷൂദി ചതിച്ചേം,” എന്നറക്കു
നിലവിളിച്ചു വന്നുണ്ടാണി. എല്ലാവരുടേയും ദിശും
എണ്ണൻ മേൽവന്ന ദാരി. തൊൻ ഇങ്ങനു ഇച്ചുപിൽ
അംഗുംചിച്ചുപോയി.

കുറച്ചു:—മഹാകിഴ്ചം! ദാരി ദാരി വസ്ത്വം അറിയാതുകാണ്ടു,

ദീക്ഷാ:—എന്നുചെയ്യാം! ബുദ്ധലിവിതം അർക്ക് തടക്കം...
 വിലർ “കൊള്ളാം-എടുക്കാ-ശ്രദ്ധാ, കണ്ണം! ചാരതകിട
 ക്കനാപോററിയക്കുന്നു” —മുഖിയ്—നെടുന്നിള്ളതിൽ
 —ഈതു മിട്ടക്ക നടത്തിയപ്പേം ഇതിനാണോ രാത്രി
 യിൽ തവണയിത്തന്നു!?”എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
 വേലപ്പുൻ എന്നെന്നും മറ്റൊരുചുടങ്ങും നേരേ
 നോക്കി. “അപ്പേം നമ്മൾക്കിപ്പോൾ ഒരു ചെറുന്നിന്നുറ
 വിട്ടപരിശോധിക്കുന്നു; പാശം സ്ഥാനനടത്തു തരാം.”
 എന്നിങ്ങനെ പറയുകയും ചിലരേയും, വിളിച്ചുകൊ
 ണ്ണ കഴകക്കാറിയുടെ വീടിലേക്കു മുതിയായി നടക്ക
 കയ്യുംചെയ്തു. വേലപ്പുൻ ഓടിവന്നു “എന്നേയും
 പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ചെന്ന്
 അബ്ദിടെ വിട്ട് റിശോധിച്ചപ്പോൾ തൊണ്ടിവക
 മുതലെപ്പാം അബ്ദിടെ കണ്ണം. തങ്കലാഡണ്ടുസംസ്കാര
 ത്തിനു വേണ്ട എപ്പുംകൂടു ചെയ്തിന്നുറ ശേഷം
 വിലർ കേസ്യു വിസ്തുരിക്കുന്നതിനാണെന്നുണ്ട്.

“ഇതിനിടയ്ക്ക് വേലപ്പുൻ പെണ്ണിനെ പേടിപ്പിച്ചു”
 കിളിയെപ്പോലെ ചിലതാങ്കെ പറയിച്ചു കൂത്തുസാല്പര
 അതിനു ഭേദജം.....അംതും പെണ്ണിനേംടു” —അബ്ദി
 എന്നുചെയ്തു. നൊൻ വെള്ളപ്പാൻകാലത്തു” പണവും
 മറ്റൊം മോണ്ണിച്ചു” അബ്ദിടെ പക്കൽ കൊടുത്തുവെന്നും
 മറ്റൊം അബ്ദിം വായുമെച്ചിക്കാട്ടത്തു. രോഗമുന്നുണ്ടുണ്ടെന്നു
 അഭിക്ഷയും മരന്നുണ്ടുണ്ടെന്നും ഉപദയാഗിച്ചുവന്ന എന്നുറ
 പിച്ചുകൾനിയും തെളിവിലേപ്പായി പെണ്ണിന്നുറ വിട്ടി
 ഇന്നിനു വേലപ്പുൻ എടുത്തു ഹാജരാക്കി. നൊന്തിവന്ന

മോഷ്ടിച്ചുവെന്നും എന്നു കോടതിയിൽ ഏറ്റമ്പൂർക്കണ്ണ മെന്നും ചിലപ്പു തീർച്ചയാക്കി. അവൻ എന്നു വിടാതെ മുന്നു ദിവസം മുഴുവൻ അവിടെ പട്ടിണിച്ചിട്ട്. ഞാൻ വിഷം കൊടുത്താണോ പോറിയെ കൊന്നതെന്നും, അതു പണവും മരണം മോഷ്ടിക്കാനായിങ്ങനെവെന്നും. അതി കൈപ്പിച്ച തെരാഹ കൂടിക്കാരിയാണെന്നും ദയജ്ഞരാജു രാജു പ്രേരിയും ജയിലിലാക്കണമെന്നും മരണം ആദ്യം വാചിച്ചു കൊണ്ടുനിന്ന് വേലപ്പുറ ചെള്ളംപൊയിനമായപ്പോൾ കാഞ്ഞത്തിന്റെ ശബ്ദരവം കുറഞ്ഞു. മുതൽ തിരിച്ചെ കിട്ടിയതുകാണ്ട കാഞ്ഞം സാരമില്ലാതെ കൂളയാം എന്ന് എങ്ങനെയോ തോന്നുകയും ഒരു നടപടിക്കും അവൻ അമാന്തരി കായും ചെയ്തു.

“ഉറവരില്ലു- ഉടയാണില്ലു- മാനുഷാനി. അതുമനാശം ഹ്രസ്വനാഭാക്കണ്ണായുംപും എന്നും സ്ഥിതി. പണമില്ലു തെരിട്ടല്ലേ എന്നിക്കു അല്ലെങ്കിൽ ഇരു അവപ്പുരു? “സദേശ ഗ്രന്ഥാം കാണ്ണ നാമാദ്ധരയുണ്ടി” ഏതായാലും നീലക്കണ്ണപുരം എൻ്റെ വാസത്തിനും ഹനിമേരു യോജിച്ചതല്ല. എന്നി കൊതിവന്നും കാണ്ണാൻ കഴികയില്ല. ആകും എന്നെങ്കിലും കാണേണാം. വല്ല വഴിക്കും പോകാം. എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചും, അവിടും വിട്ട്. ഇതാ—ഇരു വേഷം യരിച്ചു നടക്കണ്ണ ഇന്നാലു ഇവിടെ കഴിക്കുന്നതു വഴിയുവല്ലതിൽ വന്നേവൻ്നു ഇന്നിതാ അജായുടെ തിന്ത്ര കാക്കാനും. സാധു പാലനം മാനുലക്ഷ്മണം’ ശംഖോ! രക്ഷ, രക്ഷ!!”

കുറപ്പും:— അരുട്ടു വിരോധമില്ല. മെല്ലാട്ടിക്കണ്ണം വഴി അവലവും ചുറുക്കിള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും എൻ്റെ വക-

ଯାଣିରେ ଲୋକଙ୍କରେତୀଯିଂ ଅନୁଭ୍ବକଷେତ୍ରୀଯିଂ ବେଚିଲାଗୁ
ନାକକଣ ନାମକରିଲୁଥୁବାବେଳୁଛୁ ତ୍ରୀଗୀକାଳକୁ
ଆଖିଟଙ୍କ ପାଶୀରେକାହାଜିଲାଂ. ନିଃନ୍ତର୍ଜନ ପୋର
ନାମଣିରେ ଏହାତୁ ବ୍ୟାଲ୍‌ଯାହି?

ଭିକ୍ଷୁ:— ଏହାରେ ପେତ “ଶକ୍ତିରକାଳାନ୍ତର” ଏହାକିମ୍ବି ନାହିଁ
ନେତ୍ରକଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟାଲ୍‌ଯାଇ.

ଶକ୍ତିରକାଳାନ୍ତରାନ୍ତରେ, ଆଖିଟଙ୍କରେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଯେ
ଶିଖିତାନ ବିଶ୍ଵାସ ଭିକ୍ଷୁରୀର ସପ୍ରଯାଂପାକତାରେଣ୍ଟ
କେବଳିତ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ରିୟର ପରାମର୍ଶରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକରେଣ୍ଟ
ପୋତି. ପାଞ୍ଚଲୁ ଆଖିରେବୁ ମରୋର ବାଜେଟିଷ୍ଟିଙ୍କୁରେକାଣ୍ଡି
ଶକ୍ତିରକାଳାନ୍ତର ସପ୍ରାମାନତେରୁଛି ତିରିଷ୍ଟି.

രണ്ടാം അവസ്ഥാധിക

പെട്ടിയിൽ ധനം പുട്ടി കെട്ടിയശ്വിതികയും
പട്ടാണിയിട്ടുകാണു താന്മാരു കിഴക്കേയും
യസ്തികർിക്കല്ലോത്തു കതാഞ്ചുമാ കണ്ണും കണ്ണും.

(പണ്വത്രാം)

ഭാഗം

ആപത്തിയിൽ മുഴുകി കാണി ബാണിയെന്നുപാലവേദം
കനം ചെയ്യുന്ന നിയുചിച്ച ശൈരംബാസഹി ഇപ്പോഴും
തന്ത ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെയും താണ്ടണ്ട് നോക്കാം.

മെലുംടിക്കുന്ന അധികം ഉയർത്തലും ഉള്ള തിരു
പൊക്കുട്ടാരതു വടക്കണ്ണറമാണ്. അവിടെ നാലു
പാടം ചരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തൈക്കുഗാ ചരിബാണകിലും
അതു അതു പ്രത്രക്കുമായി ഭവാക്കണിലും അവിം കുമേശ
താണു മിക്കവാറും സംതലവനിലാൽ തൈക്കു അരാന്തരു
കുടി കിഴക്കുപട്ടിഞ്ഞാരെഴുകുന്ന തോട്ടുവരു എന്നായി
കുണ്ടം ഇംഗ്യമലം മുഴുവനം കൈമാതാരി ചുണ്ണക്കല്ലുകാണും
മുടപ്പുട്ടിരുമ്പുന്നു. വിലാത്രാ കരിബാരകൾ എഴുന്നാനില്ലെന്നു
മിണ്ടും. മണ്ണും വൻതുഷ്ടികൾക്കും ചുണ്ണമായിട്ടുള്ളതലും. തങ്കു
ലതാഭികരം ചുജക്കുമാണും. കുന്നാശ്വരിയും ഏക്കോട്ട്

നീങ്ങൾ അവിടവിടെയുള്ള പനക്കാലാകളിൽ ആക്കാശത്തോടേ ഒരേഒരു വൻപൊക്കത്തിൽ കുട്ടാക്കുമായി വഞ്ചിന ക്ലീന് കഴിവന്നതാം അപൂർവ്വമായിട്ടുള്ളൂ ആ വഴിപോകുന്ന പാന്തമുഖരെ ആക്കംചീഡിബാണ്ട്. അങ്ങുമിങ്ങും പൂവും ആഞ്ചെതിലിയും കാണപ്പെട്ടുന്നു. മുകളം അവയ്ക്ക് ശാഖോപശാഖകളും ഇലയും കഠവാണ്. തല, തഴുപ്പും കൈക്കുമില്ലാതെ വറഞ്ഞില്ലെന്നു. കന്നിഞ്ഞിരുവടക്കേ കാരംതു വിജന്യമല്ലതുകടപോലെ നില്ക്കുന്ന ദാലും, അരബിഞ്ഞിരുവും കുതിൽ മുരിച്ചെത്തട്ടികളാലും മറ്റൊന്നിരയപ്പെട്ടു ദയ പഴക്കിവാറും ദയ കാലാരുത് അവിടെ നൃനിക്കുന്ന കണ്ണംരസംപാദഭൂത ദയാനകമാക്കവണ്ണും അണസ്സുരിപ്പിക്കുന്നണ്ട്. നിറ്റിപ്പുത ഇവിടത്തെ പ്രധാനലക്ഷ്യനാമാണ്. ഏന്നിങ്ങനെലും ഇതിനെ ഭേദിക്കുന്നതിനും ദയ ധനനിയുണ്ട്. അതുതെക്കു മാറിയുള്ള പനക്കാലാകളിൽനിന്നുണ്ട് പുരപ്പെട്ടുന്നതും. പരതനാഴികവെള്ളപ്പുള്ളി പ്രസാദം തുടങ്ങി പത്രതനാഴിക ടുല കുന്നതുവരെയും, പത്രതനാഴിക പകലുള്ളപ്പോറം തുടങ്ങി പത്രതനാഴിക ഇരുട്ടുന്നതുവരെയും പനക്കാലാകളിൽ ആകാശമാർഗ്ഗം തുടങ്ങി ഭഷിച്ച തമിഴിലിള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽക്കൊണ്ടിരിക്കും. ദയനെടുവന്നവയുടെ തലയിൽ നിന്ന് “എടു, പോടിയാ! എറു എപ്പുടിയാചുട്” എന്ന ചേഡ്രേഡും, എക്കുദേശം അരന്നനാഴിക അക്കലെയുള്ള മരുരാജപുന്നയിൽനിന്നും “നാനോ നാൻ പെയ്താരു എപ്പിയേ; എനക്കു ദയ വയത്രുവാലിയോ; പോല്ലാതെ നോവോം; ദൈക്കേടുവേച്ചുട്ടിട്” എന്നമരുപടിയും കവിക്കയില്ലാക്കുവേണ്ടുമോറം സ്ഥാപിച്ചുമായി ഇവയുടെയും തുംബാപ്പെട്ടുങ്ങുന്നതു പതിയുന്നു. ചൈതാന്നവധിലുമായ കിഴങ്കുശത്ര

കനിവെറ്റയങ്കിൽക്കൂട്ടി തൈക്കവടക്ക നീളത്തിൽ ഒരു രംഗംപൂത്രം എക്കമല്ലുത്തിൽ തൈക്കേ ചരിറിലാച്ചിട്ട് കിട്ടം ഉള്ളരയ്യപ്പാതെ ഒരു വഴിയുവല്ലവുംഉണ്ട്. ഇടക്കണ ലത്തു പെയ്യാഴിയിൽ പാന്മുന്നാക്ക വിത്തുമുണ്ടായി നായും തല്ലിപ്പുന്നലായും ഉപയോഗിച്ചുപോന്നിരുന്ന കരിക്കൽമണ്ണപ്പാളിൽ ചീലതിണ്ണൻ സ്പന്നുപം ഇതിനു ബന്ധിച്ച ചരിയാം. ഈ അവവളത്തിലെ തള്ളം കരിക്കലു പട്ടത്തെതാണും. ഉയരെ ബുന്നംദോഡേയുള്ളതായി നന്ന രണ്ടുകല്ലുകൾ ഇളക്കി അക്കരേയുള്ളതെന്ന ചരിത്രം, ഒരു തല മേലും മുതല കീഴുമായി നില്ക്കുന്നു. അക്കാതു കയറിയാൽ ആക്കാശം . കാണാം. ദേഹമുള്ള ഓന്നാഞ്ചലുടെ കീഴുപോട്ടേയുള്ള യാതു ഇപ്പോഴോ പിന്നുണ്ടായെന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ യദ്യപ്പെയാ വന്നുചേരുന്ന വഴിക്കാർപ്പോലും ആസ്താവകാലത്തു ശക്രാന്താസന്നർ വഴിയുവല്ലാണ മാനിക്കാഡണംബാഡിയന്നാലിപ്പി. തൈക്കവടക്കത്തെ മെമ്പാനും ഒരു കാലത്തു സമതലമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടും എല്ലാം വൻകഴികളാണ് നിരവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതുപട്ടികക്കരയിലുള്ള മിക്കവീടുകളും ഈ മെമ്പാനത്തിലെ കല്ലുകൾ കൊണ്ടു കെട്ടിയവയാണും. കല്ലുബെട്ടി എടുക്കുന്നതിനാം ചുമക്കുന്നതിനാം ഗോഖകളുമായി നിരപ്പുള്ളൂ. ശ്യമലമാഴിയന്നതിനാൽ ഇവിടെ പലതരത്തിൽ കല്ലുബട്ടാംകഴിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു. മെമ്പാനസ്ഥലം എന്ന ഇതിനു പേരും ചരിയാം എന്നമാതൃമേയുള്ളൂ. വാസ്തവത്താൽ കുട്ടം കഴിയുമുള്ള ഒരു ഭൂമിവടക്കായ വൈത്തരണിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കിടക്കുന്നതു. വഴിയുവല്ലതിണ്ണൻ നേരെ മുൻവശത്തു് എററവും വാഹിയ ഒരു കല്ലുബട്ടാംകഴിയുണ്ട്. ഇതിനു സമീപത്തു

ഒക്കപെട്ടു നീളം വില്ലിലുള്ള രീതിപ്പും തയിൽ കിന്ന
കും ശാമ കീഴുക്കോട്ടു വരിഞ്ഞുകൊണ്ടുപോകുന്നു. ഒരു നാളി
കുകീഴുക്കുന്നതു പട്ടിഞ്ഞാട്ടു മാറ്റിയാൽ തകടിപ്പേരു
ശജ്ജീളം തയ്ക്കുന്നവും കാണും. ഉദം ശംഖുതയും
വരെ മെല്ലാട്ടിക്കുന്നും താഴുവരകളും ബന്ധിക്കുന്നതു
പഴുതു തിരക്കുന്നതിനാൽ മുണ്ടാക്കും കു ഇ പിടം കേവലം
ചുമ്പുമാം തന്നെയാണ്. കഴിഞ്ഞ എറ്റവും തിരുവാഞ്ചിറ
ക്കാട്ടിലാണും ഇതു സ്ഥലം ഇതു ഒഴക്കാർമ്മായിത്തീ
നീതും. ഇതു കുന്നു മുള്ളേതകളുടുടർന്നു ആവാസഗമ്മാമെന്നു
ആഭിക്ഷിക്കാം അങ്ങൾക്കുണ്ടും വിധാരിച്ചുവന്നിരുന്നു.
ഇവിടം വിവസ്പരംവാസമുണ്ടാക്കാതുന്ന നിശ്ചയിക്കാൻ
സാക്ഷാത്തു ശേഷം സന്നദ്ധത്വത്തിലേക്ക് കഴിയുംശാകയുള്ളൂ.

ഈക്കാലാസം പുന്നേം താഴുക്കുവന്നതിൽ വന്ന പോന്ന
മിവസംതനനു കുപ്പിക്കുന്ന പാട്ടക്കാരും പിവർ കാരാ
സക്കടക്കുന്നകുണ്ടും അവിടെ എന്നുണ്ട്. ഫതു അതു അഥവാ
ധാരാമല്ലെന്നു വാസ്തവമുണ്ടുമെന്നു പുഡിംഗാട്ടു
കാർ അംവരാൽ കഴിയുന്ന ഉപകരം ചുട്ടും ശവച്ചു ചെയ്യു
കൊട്ടക്കും. ദോവിംഗരുപ്പിന്റെ അമ ആ പുഡിംഗാട്ടം
കാണാനു വഹിയാ. പുഡിംഗാട്ടം മുക്കുട ചാവിക്കിൽവല്ല
ആവലുതിയുമെത്തിരാൽ അബാൾ എന്ന തക്കിലും ക്കപ്പയു
നിയുണ്ടാക്കും. വന്നസക്കടക്കുംലും ലൈപ്പിക്കും ക്കാഞ്ഞു
മാണും. ചെറുപ്പുക്കാരിയായ ഒരു നീം—നീം—നീം—നീം—
ഒരു വിശ്വാ—വേം—യക്ഷിയാ—വാ—ഉ—കന്നു—നീം—നീം—പതയും
—കുട്ടിനീം—ലവിജി.....ഇം വിയം ഒരു രോഗമാണും.
ഈവർഗ്ഗതനു പുഡിംഗാട്ടത്തുമുണ്ടുവെന്നു അട്ടക്കാരും എന്നുണ്ടുണ്ടു.

ಕಂಗಾರು ನಿ ಏನ್ನಾಗ್ನಿಹಂತಿಗಾಗಿ ಕುರಿತಿ. ಇವತ್ತೆಯಂತಹಣ್ಣು ಈಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಅಂಥಿತ್ತು. ಅಂತೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಿಗೆಂಬು “ಅಂತಿ ಮಿಕರೆ ಮೊಹಂತಿಗಳು” . ನಮಿಹೇಣ ಪೆಶೆಕಟ್ಟಿತ್ತಿಲ್ಲ! ಅತಿಥಿ ಹಿಂತಂ ಎನ್ನಾಗಿರಿಕೊಂಡು ಖಾತರಣಾಗಣ ಯಾವುದೂಜ್ಞ, ವಿಶ್ವಿ ತಪ್ಪಣ ಗೋಕರಿಕ್ಷ” ಎಂದು ಶಾಹಿ ಪ್ರಾರಿತಿ. ಗೋವಿಯಕ್ಕಿ ರಹಿತ ಆಂತರಿಕಣಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಸಂಖಾರಿತ್ತು. ದಿನಕಾರಿ ಪೋ ಯತಿರಿಂದ ಶೇಷಿ ಅಂತರಿಯಾಗಿ “ವಿಶ್ವಿಕೆಗಳಿರಿತಾಗು” ಅಂಥ ಶಾಲೋಚಿತ್ತ.

ಹಂಪಿ:— ಅಧಿಮೆ, ಅಂತಹಿಯಾಗಿವಿಂಥ ಪಾಟಿಪ್ಪಿ. ಶಾಂತಿಜ್ಞಾಲಿ ಗೌರಿಲ್ಲಿಗಾಗಿ ಪಾತ್ರ? ಆಂತರಿಯಾಗಿಪ್ಪಾದಿ ಕೊಣಕ್ಕಿರು ಅಂತಾಗ್ನಿ. ಏಪ್ಪಣಿತ್ತು, ಬಂಧಾಲ್ಪ ಕಿರಿತಾ.

ಶಾಹಿ:— ಹುಂಕಾರಾಂಧಾರಿವಿರೆ ಯಾವಾ ಅತ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮಿತಾ ಗೌ ವಿಜಾತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತಿ. ನಂತರ ಕಣಿಖಲ್ಪಿಯೇ ಪಾಕ್ಷಿ ಗಾಗ್ನಿ?

ಹಂಪಿ:— ಶರಿತಗೌ ಅಂತಿರಿತಾತ್ಮಿಪ್ಪಿಗಳು? ಪರಹಿ ಅಂತರಾಕ್ಷ ವಲ್ಲತ್ತು ಅರಿತಾಮೇ! ಎಂಬಿಕ ನಿಯುತ ಮಿಲ್ಲಿ. ಏತಹಿಲ್ಲಮಾಹಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿರೆ? ಮೆಲುಕಿಷಣ ವರಾ ಗೌ ಪೋಯಿ ಅತ್ಯ ಕಾವಿವಿಣ್ಯಾಕಣಾಗಣ ವಿಶ್ವಿತ್ತ ಕೊಣಕ್ಕಿರಿಕ. ಶಾಂತಿ ಪಿಶ್ವಿಕಣಾವಾಗು ಪರಿಶಾಂ.

ಉದಗೆ ಈ ಶಿಂಶ್ಯನ ಪೋಹಿ. ಶಂಕರಾಪಗಾ ಶಾಂತಿ ವಿವಾಹ ಪರಿತ್ಯಾಗ. ಸ್ನೇಹಾತ್ಮಾ ಕಷಿತರಿತ ಶಂಕರಾಪಾಸ್ತಿ ತಿಳಿಯ್ಯಾಗಿತ್ತು ಮಂಧಿಯಿತ ವಿಶ್ವಾಂಕಾಣಿ ಅತ್ಯ ಶಿಂಶ್ಯದ್ರಾಪಾ ನಿತ್ಯ ವಿಷಕಾಯಂ ಗೋವಿಂಡಕಣಿಪ್ಪಿ. ಆಂತರಿಕ ರೂಪಾಯಿತ ವಿಷಣುತ್ತಿರುತ್ತಿ. ಅತಿಂತ್ರಿ ಅರಿಯಾತ್ತಿರುತ್ತಿ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಪೋಕಣಿತಿಗೆ ಹಂಪಿ ಶಂಕರಿತಾಯಕಿಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವೆಣ್ಣಾ ಯಿಗಾಣ್ಣಿಯಂ ನಿಯುತಿತ್ತ.

ಅಪಣ್ಯಾರಂಬಾಯ ಇಟಣಿಗೆ ಗಾಲಿನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ
ಎತ್ತಿದ್ದಿಕಣಾ. ಪಲ ಮಗ್ರಾಮಾಲಿಕಳ್ಳಿಗೆ ವೆವಡ್ಯಾಮಾಂ ಗೋಣಿ;
ಪಲ ಹೊಗ್ಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಜೆಗಾಗಿತನ್ನು. ಹುತೆಲ್ಲಾಮಾತ್ತಿಕ್ಕಿಂ ಶೆಂ
ಗಂ ಯಾಗಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಇತಿಗೆ ಗೋಣಾಕಣಿಗೆ "ಘಹಂಭಾಸಳ್ಳಿ
ಉಪಾಯಗಳ್ಳಿಗೆ ಈ ಕ್ರಿಯೆ ನಟತನಿ. ಏಪರಿಜಾಂಣಿಗೆ ತುಪದಿ
ಶ್ವಕಾಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕಿಗೆ ರಣಾತ್ಮಕಿ ಚೆತ್ತತ್ತಿಚ್ಚು" ಈ ಕಂಪಾಯಿ
ಉತ್ತಿಂಡಿಕಾಂಡತ್ತ. ಮಗ್ರಾಮಾಲಿಕಾಣ್ಣತನ್ನ ಟೀಣಿಯಾರ್ಥ
ತುಳ್ಳಿ, ಸತ್ಯಂ ಚೆಬಣ್ಣಿಗೆ ತೆತ್ತ. ಶಹಂಭಾಸಳ್ಳಿ ಬಾಯಾಯ
ಬಣಿತ್ತು ಕಾತನಿಲಾಕಣಿಯೆತ್ತತ್ತ. ವೀಕ್ಕಾರ್ ಸಂಭಾಂ
ಷಿತ್ತು ಹುಡ್ಪಾತನಾಂಪಣಾ ಉಪಿಣಿಕಾಂಡತ್ತ ಮಾಗ್ರಾಮಿ
ಕಣಾ ಯಾಗ್ರಾಯಾಕಣಿ. ಅಂವಕ್ಷಿ ವರ್ತಮಾನಂ ಕೆಡ್ಡಿಗೆತನ
ಗೋವಿಂಡಾಪ್ಪಿಗೆ ತುತಾಂತರಾತ್ಯಾಂತಾಗಿ. ಅಂಗೇಹಂ
ಮಾಗ್ರಾಮಿಕಣಾರ್ ಕೆಕಬಣಾಷಿತ್ತು ಹುರಾಯಾರಂತರ ಮಾರಿಯ
ತುಕಾಣ್ಣ ಪುತಿಯ ಮಾಗ್ರಾಮಿಕಣಾರ್ ಪೋತ ತಿಕೆಪಡ್ಡಂ ಹಾರಣ.

ಒಂದಿಗಿರಂ ಗಾರಿಕಣಿಗಾರಂ ಘಹಂಭಾಸಳ್ಳಿ ವಯಣಿ
ಮಿಕ್ಕಿಂಬಿತ್ತಿತ್ತಿತ್ತಿತ್ತಿ. ಹುರಾಯಾರಂ ಈ ಮಿಂತಾಳೀರಿ ಅರಂಗ
ವೆವಕಲ್ಲುರ್ ಈ ತೆಲವಂಕಾಣ್ಣ ಲೋಪ್ಪೆತ್ತಿತನಿ. ವಿಕಿ
ಣಾಯಿತನ್ನು ಈ ಕ್ರಿಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಾಂತಾನ್ನು ಅರಾಹ್ಯಾಕಾಂ
ಣಾಪ್ಪುರಿ ಅತ್ತ ಕ್ರಿ ಷ್ಟಿಸಿವೆತ್ತತ್ತಿತ್ತಿತ್ತಿ. ಕಿಣ್ಣಾಕಾಣಾರ್
ಬಾಯಾರಿತ ವಹಿಯಾತನ ವಿಲಿಕ್ಕಿ ಶಹಂ
ಭಾಸಳೀರಿ ಕೆಕಮಣಾಕಾಣ್ಣ ಕಾಷ್ಟಿಪ್ಪಂಪುರುಣಾಯಿ.
ಬಾರೋತನ ಕಿರಿ ಬಾರೋವಿಯಮಾಯ ವಿಕಿತಿಸ ಅರಾಯಾರಿ
ನಟತನಿತ್ತತ್ತಿತ್ತಿ. ವೆವಡ್ಯಾಗಾರಿ ಸಾಮಾಂತರ್ಯವು ಕೆಕವಣ
ದಿಂಡಿ ಕೆಕಕಣಾ ಮಣಣಾಕಳ್ಳಿದ ಗ್ರಾಮಾಂ ಜಮಲುಕಿಕಣ
ಯಿಲ್ಲ ಅರಾತನ ಕರಕಾಳಿಖಂ ಪರಣಾತ್ತಿತ್ತಿ. ಗಾಲ್ಪಾಪ್ರಕ್ರಿಯಾ
ತಿಕಿತ್ತ ಘಹಂಭಾಸಳೀರಿ ಮಗ್ರಾಮಾಂತರ ಸಂಬಣಿತ್ತು

ତୁମ୍ଭୀକକଲେଖିଂ ଭୟାଷାଭେଦ୍ୟଂ କରିଛୋ ସପ୍ରଭାବରେତ୍ତମ୍ଭୁ
ରାଗିଯୋ ଅନୁଯାଯୀଙ୍କ ସାଂଭାଷିଙ୍ଗମଂ । ଅବେଳାଶମତଃତଥାଙ୍କ
ଶକ୍ତିଭାବମୁଣ୍ଡ ଅନୁତ୍ତତିରେକାଣ୍ଡିଂ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିକେକାଣ୍ଡିଂ ଚମହାଟି
ଶରୀଯିଲେ ଜନାଷାଭୁତି ଅନ୍ତିପ୍ରିୟ ଭୟଂ ଦେଖି ବିଷ୍ଣୁରୁଷ୍ମୀ
ତେ ନୋକବିନାହିଁ ଯାତର, ମୁହୂର୍ତ୍ତି', କୋଷଣ୍ଠି' ମୁତଲାଯାଯା
ଦେଇମାକଣ ହୁଏ ଅପ୍ରୁପ୍ତକ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଜୋଯଂ ସବ୍ୟା
ଚିନ୍ତ୍ୟାତ୍ମ, ଉରାୟ ନୋକବିକୋଣ୍ଠ ବଲ୍ଲ ଭୟକ୍ଷାମାୟ ଅପ୍ରେ
କରବୁଂ ନେତ୍ରଭ୍ରମିଲୁାମେନଂ ପଲାହିଂ ଶକ୍ତ୍ୟବଳାୟି ।

କଟ୍ଟିକରି କରିବୁକରେ କଳାମଣି କାନ୍ଦିକରେଯା
ମେଯ୍ୟାର ଶ୍ରୀକରି ଅବୁର ଅବକଳିଯିଷ୍ଟାନୀତ ଶକ୍ତିଭାବ
ସନ୍ଦର୍ଭ ପେଇ ପରତତାଙ୍କି' । "ଅନୁଭବିତ—ଏହା,—
ଶକ୍ତିଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ କୋଣ୍ଠବା; ନିରା ହେପ୍ପାରି
ଶକ୍ତିଭାବର ପିଟିତ୍ତକୋଣ୍ଠକରି" ଏହାହି ଶିଷ୍ଟବିକରି
କଟ୍ଟିକରେ ସମାଧାନାବିଲ୍ୟାତି ବହୁତ୍ତମିରେ ପଲା
ଦ୍ଵ୍ୟାଫି ସହାଯମାୟିତ୍ତିଗ୍ରିହିତିରେ ।

ଶକ୍ତିମାତ୍ରିକରାର ମର୍ଗ ବାଦବୁଂ ଚିକିତ୍ସାବୁଂ ବଜାର
ପ୍ରମାଣନ୍ତିଲାୟି; ଅବ୍ୟାକ୍ଷିଣୀଙ୍କିଟିନା କିଟିକା ଅନୁଭାଯବୁଂ
ଅନ୍ତିରିଲ୍ଲାତାୟି । ପଣ୍ଠବିକୋଣ୍ଠ ଅନ୍ୟାରୀ ବାଲ୍ମୀକିର
କଷଣି । ଏବିତ ଏହି କାନ୍ତିତମିଙ୍କ, ଏହେପ୍ପାରି
ଦ୍ୱାରାୟାବୁ ଶକ୍ତିଭାବର ତିରିଯେ ଚାତିଯନ୍ତିଲେ
ତମିଲ୍ୟାତେ କେକ ନନ୍ଦିରକ୍ଷଣ୍ଠ ଉରକ୍ଷକ୍ଷୁଂ ଚବ୍ଦୀତିଲ୍ୟ-
ସପନ୍ତ ପାକତମିର ଭ୍ରମିକଣାଯାତ୍ମକରିକିଂ ଅନ୍ତର୍ଗର୍ଭର
ପଞ୍ଚାନ୍ତମତଂପୋଲୁ ତିକତକଂ ତବୀଯାଣାଲ୍ଲୁ । ଏହାରେ
ଅନ୍ତର୍ଗର୍ଭ ପରା ସବ୍ୟାତିକଣାବନ୍ଦର ଅଭ୍ୟାସମାୟ ଦିନ
ପୁତରିଶ୍ଵପୁରିଯୁଂ ପିଲାର ଅନ୍ତର୍ଭାବପ୍ରତାବତ୍ୟାରିକି
ନାଲ୍ୟ । ଶକ୍ତିର ହୁଏ ବକ ପଣ୍ଠ ମୁଖର ଅନ୍ତର୍ଗର୍ଭ

ಇಂದ್ರಾಂತಿಲಿಟ್ಟಕಯಾಂಣು ಪತ್ತಿಯುಂ. ಪ್ರಷಯ ವಣಿಯವರು ಗಂತಿಳಿಗಂಡ ತಾಯಿಯ ಪಾಕಿಯಿಮಿಕಣ ಈ ಕಂಪಿಕ್ಕಿಪ್ಪಿತ್ತಿಕ್ಕಾ ಹಂತತ್ವತಾತಿಳಿಗಂಡ ಮುವಟ್ಟಿಲಾಯಿಟ್ಟ ಪಣಂ ನಿರೋಹಿಸಬಿ ಕಣಂ. ಈ ದಿವಸಂ ಕಿಟ್ಟಿಯಪಣಂ ಕೊಣಿತ್ವಣಾಯ ಅಂತಿಗೆ ಅತ್ಯಂ ಏಳ್ಳಿಗೆಂಾಕಣಂ; ಇರಿಪ್ಪಿತ್ತತಾಯ ಸಾರು ಯಾಕಣಂ; ಪುನಃತಾತ್ತತ್ವ ಪ್ರಾತ್ತತ್ವಕಂ ಏಳ್ಳಿಗೆಂಂ; ರಣಂತ್ರಿಕ್ಕಾ ಶ್ರುತಿ ಹೆಚ್ಚಿಂ ಕಣಾಕಣ ಪಿಟಿಕಣಂ; ತಲು ಮೊದಲಿಯಂ; ಏಲ್ಲಾಂ ಹೆಚ್ಚಿ ವಿಣಿಂ ಏಳ್ಳಿಗೆಂಾಕಣಂ; ಕಲ್ಪಿತಿಲೆಯ್ಯಾ ವಾರಿಯಿಟ್ಟ ತ್ರಾಂತಿಂ. ಇಂದ್ರಾಂ ಇಂದ್ರಾಂತಾಯಾಂಪ್ರಾಯುಂ "ಎಂತತ್ತತ್ವ" ಏಳ್ಳಿಗೆ ಗೆಂಡಿತ್ತಿರುತ್ತಾ ಸಂಘರ್ಷಾಂತಿಕಣಂ. ಇಂಡ ತೀಗ್ರಿಯಾದಗೆ ಬೆಣ್ಣಾರ ಮದ್ಯುಂ ಗೆಂಡ್ರಾತಿ ಅನ್ನಭೇಂಧನ ಕಣಿಪ್ಪತಿಳಿಗಂಡಷ್ಟಾಂ ಅತು ತಾಲತಾತಿಯಿಲ್ಲ ಅಂಡಾಂತ್ರಾ ಇಂಡಾಂತ್ರಾ ಮಾರಿಯಿರಿಕಣಂ. ಮಿಕ್ಕ ವಂಧಂ ಅಂಡಾಂತ್ರಿತಿಕಣಂ ಕಲ್ಪಿತೆಯ್ಯಾ ತಾನಾಯಾಂಣು ಸಂಭಾರ ಸಂಭಾರ ಇರಿಪ್ಪುಂ. ಕಾವಿವಾಸ್ತುಂ ನಂತಹುಂ ಉಂತತ್ತುಂ ಡ್ರಾಫ್ಟು ಅಂಡಾಂತ್ರಾ ಅಂಡಾಂತಿಯಾಂಪ್ರಾಯಾಂ, ಕಂತತ್ವತಾತಿಯಾಂಪ್ರಾಯಾಂ, ಕಂತತ್ವತಾತಿಯಾಂಪ್ರಾಯಾಂ, ವಿಂದಿ ಕಣಿಕೆ ತಲವಾತ್ತು ಪಿಟಲಿ ಕಣಿಪ್ಪಾಂಪ್ರಾಯಾಂ, ಅಂಡಿ ಏಂತಾತಿಯಾಂಪ್ರಾಯಾಂ, ಸ್ಕೇರಂ ನಿರೋಹಿಸಬರಿ ಕೆಕವಯ್ಯಾಕಾಯಿಲ್ಲ. ಉರಂಡಾ ತಿಂಂತ್ರಾಯುಂ "ಎಂತವಣಾಯಲ್ಲಾ ನಿಯಿ ಇರಿಕಣಾಂತೆಯ್ಯಾ" ಅಂಯಾಂ ಏಂಡಿಕಣಿಟ್ಟ ಗೊಳಣಾತ್ರಾ. ಅಂಯಾಂ ಈ ಯಾಕಣಿಕಣಂ ವೆಣಿಕ್ಕಾ. ಅಂಡಾಕಾಲಯ್ಯಾಂ ವೆಣಿಕ್ಕಾ. ಹಾಲಂತಾ ತಾನಾಯಾಂ ಶಹಂದಾ ವೆಣಿಕ್ಕಾ. ನಾಂಥಂ ವಿಂದಂ ವಿಟ್ಟು "ಇವಿಂದಾಂ ರಣಜಾಯಾಂಲ್ಲಾತೆ ಪಾಕಣಾ ಶಹಂದಾಸಾರ ಮೆಮಲಾಂತಿಕಣಾ ಕೆಕಲಾಂಸಂತಾನಾ ತ್ರಿಂ ನಿಯಿ ಕಾಕಣಾಪೋಲೆ ಶಹಂದಾ ಸಾಂಸಾರ ನಿರೋಹಿಸಬಾಪರಿ ಪ್ರತಿಂಜ್ಞಾಕಾಂತ್ರಾಪ್ರಾಯಿಕಣಾ. ಅಲಾಂ ಏಂ ಶೀಲಂ ರಣಂದಾ ರೆ ಕಂಲಾತ್ತಾ ಸಂಪಾದಿಪ್ಪಾತ್ರಾ ಅಂತ್ರಾ ರಂಕಾಲಂ ಅಂವರ ವಿಟ್ಟಂತಾಕಾಯಿಲ್ಲ.

മുന്നാം അദ്ധ്യായം

നിന്മാക്ക കുറവം വാഴലെ മേലുകളെ മേലേ
നിന്മാക്കണ്ണതിനാവധ്യപ്രമാണം കൂടിത്തിരുത്തുവാം.

(നൃവാനിനം അട്ടഞ്ചാട്)

ഭിന്നചികിത്സ

മെലാടിക്കരയിൽ പ്രഖ്യാപിത്താദ തന്മാര്ജ്ജനം പുന്നേംതുരുത്തു കൂടുപ്പരാഹംണ്ണല്ലോ. ആനുഗ്രഹിയുണ്ട് വിസ്താരത്തിക്കാണ്ടിം ആര്ദ്ധജാത്യാദ്യോഗാണ്ടിം സ്പദാഭ്രാണ്ടിക്കാണ്ടിം ദീം നീം യാനമല്ലിന്ത മരഹാസ ഭ്രാന്തിക്കാണ്ടിം കാല്യാംകുമരംമാരാക്കണം. സത്രത്തുകൾം എന്നാളുള്ള ഗുമയേഴ്സം മുരു കട്ടംബുക്കാർ പരമ്പരയായി അർമ്മിച്ചുവരാം. കടിയാനവന്മാരുടെ നേരെ നിശ്ചിട്ടക്കത്പരം എന്നാളും ഇവക്ക് അംഗീഷ്ഠം ഇല്ലതനെ. അയയ്ക്കാരുടെ കബുളിപ്പിച്ചും അവയുടെ വസ്തുവകക്കളും അപചയറ്റിയ്ക്കാമെന്നോ. അനുംതി നശിച്ചാലും താങ്കൾ തുംബം തരക്കേണ്ടില്ലോ; തങ്ങൾ കബുളാമാശായി കഴിഞ്ഞതും തിരുവൈണ്ണം മുഴ വീട്ടുകാക്കി തീരെ ആലുവരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ. ആരുത്തനെ ആ ഭവനത്തു ചെന്നാലും അവക്കു യഥാക്രമം നാൽക്കാരം ലഭിക്കാണ്ടിം. വലഞ്ഞതു ചെല്ലുന്ന വക്ക് അന്നാക്കാട്ടാതെ അയയ്ക്കുക ആ; കട്ടംബുത്തിരുത്തിവില്ല. കാവ്യം പുരാണം മുതലായവയുടെ തത്താദിം സുക്ഷ്മമായിരുമ്പിച്ചും നിരന്തരമായി ഗ്രന്ഥപാരംഭണ്ണം

ବେଳୁ କଣ୍ଠରେପୋଙ୍ଗା ହୁଏ ବେଗକାର ମେଲାଟିକର
ଯିନ୍ତି ହୁଅବାମନ୍ଦାଯମାଣୀଶ୍ଵରୀଙ୍କାର ବୁଲିକର
ମନ୍ଦରି ଦୂରଲ୍ୟାସି କାହିଁ ତରରୀ ପ୍ରତାଯି କେନ୍ଦ୍ରକେରି
ବିପୋଲବୁନ୍ଦିଲ୍ଲା, ବିଲ୍ଲାଭ୍ରାଷ୍ଟତିକାଯି ପଲଞ୍ଚ ଆବିରତ
ପଣ ତାମସିକଣାଟିଥିଲେବୁ, ଆବଶ୍ୟକ ବିଲ୍ଲାରୁ ଚୋରା କାହିଁକି
ନିନ୍ଦାତକଣାଯାଣୀ କୋଟିକଣାରୁଠିରୁ, ଉତ୍ସବତିରମନ୍ଦିରରୁ
ପରବର୍ତ୍ତତରପ୍ରାତିର ଅନୁଭିତିରେ କୁର୍ରାଜ୍ୟକରି କାହିଁକି
ଦେଖି ସ୍ଵର୍ଗ ଶିଖିବାରୁକାଣ, ହୁଅବାମନ୍ଦାବକାଣଟିଥିଲେ
ହୁଅବାମନ୍ଦାବକାଣଟିଥିଲେ ହୁବର ସପ୍ତର ପୁଜ୍ଜିମାରାଣୀ.

ହୁଏ କଟିବେତତିରେ କାରଣାବକିଳ ବହୁରେ ପ୍ରାୟଂ
ବେଗିନ୍ତିଲ୍ଲା, କୃତି ଉତ୍ସବିରିନ୍ଦାରି ରାଗ୍ୟାଣୀରୁ, ହୁନ୍ତିଯାତ
ଫ୍ଲିରିନ୍ଦାରିକି ଅନୁଭାବିକରିବାରୁ ମେଘିଛି ମୁଣ୍ଡାମତେ
ଉତ୍ସବିରିନ୍ଦାରି କି ପେଣ୍ଠିକଟିରେ ପ୍ରାୟାବିକରିଯୁଂ ଉଚିନ୍ଦ
କାଳଗରିରେ ପ୍ରାୟାବିକରିଯୁଂ ବେଳୁ, ଆମ୍ବଦୁନ୍ତିରୁଛିଓ ରଣ୍ଟି
ଆମଦମାକିଳ, କାରଣାବକିଳି ମୁଣ୍ଡାନାଲ୍ପ ଉତ୍ସବିରିନ୍ଦାରିକିଳି
କୁଟି ନାନାମାଯି ହୁଏ ପେଣ୍ଠିକଟି ମାତ୍ର କମ୍ପିଛି.
ବେଶରେ ବୁନ୍ଦୁତରିକିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମୁଖ ନାକିଯାଇ ସୁପାଣାନ୍ତିନୀ
କାଯିକି ମାତ୍ରମାଣେ ହୁଏ ଜାରାକଂ ଏଣାରୁ ଅନୁଭିତି କେ
ଜାରାକାତିରାନ୍ତିକିଲ୍ଲା, ପଲଞ୍ଚକିନ୍ତୁ ତାତୋଲାଲିପ୍ରିତି ମୁଢ
କିଯାଣୀ ହୁଏ କଟିବେହିନ୍ତିରୁ, ବିଟିରେ ଉତ୍ସବ ବାତାଲ୍ପା
ତିରେକଂ କୋଣ୍ଠି ଲକ୍ଷ୍ମିକରତିରୁ ଏଣା ଧୂପବିର ପେଳ
ପରିଯାଗିଲ୍ଲା, ବେରା ଏତୁ କଟିବେତତିଲୁଗିକାନ୍ତିଲୁବୁ
ହୁଏ ଲାହୁର ରହିବିତି ଶାସନରୁଲୁଠ କାମପ୍ରତିବର୍ଷାତତ କି
ଦିରମ ଦ୍ରୁଣିତ ହୁଏ ପେଣ୍ଠିକଟିରେ ପରିପ୍ରକାଶିତିରା
ଏଣାର ହୁବିବେଶରାଜିତାନ୍ତିରୁ, ଶ୍ରୀରତମାଯ ଲକ୍ଷ୍ମି
କରିବୁ ଶିକ୍ଷତାବିଦୀରୁ ବହୁନ୍ତି, କାହିଁକି ଲକ୍ଷ୍ମିକରତାରୁ

ଅରୁ ଦେଶତ୍ରନ୍ତ ଯୁଵତୀକରଣଙ୍କୁ ଏହିପ୍ରାଚୀଯତତିଲୁ ମାତ୍ରକ
ଯାହିନ୍ତିରେସଂ. ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକିରଣରେ ତିକଣରୁବୁ ହୁଅଗାତୁ
ହୁଏ ପେଣନ୍ତିରିତ କଣେ. ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକିରଣଙ୍କୁ ହୁଏରୁ
କଣାଟିର ଅପ୍ରତିକାରୀଙ୍କୁ. ପିଲ୍ଲାକାଣ୍ଡ ଗୋକ୍ଳି
ଯାଏ କାଳାବେଳୋରୁ ସାରିଥିଯାଏ ରଣ୍ଡିଂ ସମସ୍ତିରୁ
ହୁଏମତିକଣ୍ଠରେ. ଯେଉଁବନ୍ଦାରୁତ୍ତିରେ ହୁଏ
କଣତିରେ ଯୋଗ୍ରେନ୍ଦ୍ରାଯ ରାମଙ୍କିଷଣ ସଂବନ୍ଧୀୟ ଚେତ୍ତୁ
କାନ୍ଦକଣାମନୀର ଏହିପ୍ରାଚୀଯକିରଣ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଲୀଯିତାରେ.
ହୁଏ ସଂବନ୍ଧୀୟତିର ଯୋଗ୍ରେତ୍ୟଂ ଭାଗ୍ୟରୁ ତେଜିତର
ଅର୍ଥର ଅରୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୋକ୍ଳିଯତିର ରାମ ମାତ୍ରମେ
ଉଣ୍ଡାଯିକଣାନ୍ତି. ସଂଗତିବରାତ ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ର କାନ୍ଦିବ
ଦେଖିବ ପଢ଼ିକି କୁରର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ଅରକାଳପୁନ୍ତୁ ଯମିରତାମନ୍ଦି
ଅରକାଳିରିକଣାନ୍ତି. “ଏକବିନନ୍ଦାମାଯ ହୃଦ ପେଣ
ଣିରେ ଦୂରେ ଅରୁଛୁ ତୀରୁ ତିକାରିକଣାର ତଙ୍ଗପରିକି
ନିର୍ମଳିତିଯାପ୍ରିଲୁ” ଏକାନ୍ତି ଅରମମାତ୍ରର ତଙ୍ଗୁଂ କୋଣ୍ଡିଂ
ଆତିକଲାବାରକ୍ଷାନ୍ତିର ପୁର୍ବିନନ୍ଦପ୍ରିଣିବିପରିତଂ ପ୍ରବନ୍ତି
କଣନତିର କାରଣବସନ୍ତି ଚେବମନ୍ଦ୍ୟଂକାଣ୍ଡି “ପେଣ୍ଟି
ଏ ସଂଗତିଯାହାପ୍ରିଲୁ; ହୁଏକିନ୍ତି” ଏକାଙ୍କ ଆମନ୍ଦମନ୍ଦିରୁ
କୋଣ୍ଡିଂ ସଂବନ୍ଧୀୟ ଅରଫ୍ପୋରି ରାଜନ୍ଦାପ୍ରି. ପ୍ରାଯା ଅତିକୁ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଯା ବିବାହବସନ୍ଧୀତିକିବରାତରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକଣତନ୍ତ୍ର
କରେକାଳଂ ହୁଏକେଣତାଯି ବାବୁ.

ହୁଏକଣାତିରିକଣ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀକଣତନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟ
ପେଟ୍ରୋଙ୍କ ରେ ଏହି ପ୍ରାଚୀଯକଣାନ୍ତି ମେହାଲାଙ୍ଗୁପ୍ରିକ୍
ପୋଯି. ମରିଛୁଓପାକମନ୍ତରରେ ଆବିଷ ଏହିପ୍ରାଚୀଯକଣିଂ
ତାଙ୍କି. ସମୀପଂ ଉଣ୍ଡାଯିତାର ପିଲ୍ଲାର ଚେବତ୍ରମାନର
ମନ୍ତ୍ରବାଚିକଣ୍ଡିଂ କ୍ଷଣିଶୁଣ କ୍ଷଣିକାତେରୁ ଅବିକ୍ରି

വന്നുമോ. എല്ലാവയം പറിച്ചുപണി പതിനേട്ടം അംഗീകീട്ടം ലഭിക്കണമെന്തുമെന്നും ഫിനാൻസിയൽ

പുണ്ടാട്ടുത്തു ഗ്രാവിഡൈറ്റു് ഉദ്യോഗം പിരി എഴു വീട്ടിൽ മട്ടലിയതിന്റെന്നും പല പണിങ്ങിരക്കു കംബക്കാണ്ടും മറ്റൊരു കായ്പാട്ടു പോകാറില്ലെങ്കിലും ഇതു വർത്തമാനം കേട്ടനിമിഷ്ടതനെ അംഗീട്ടം സംഗതി അനേപാഷിക്കുന്നതിനു പുറപ്പെട്ടു. കായ്പാട്ടുപോയി ദിനം അനേപാഷ്ടിച്ചു വരുന്നതുനു കുറപ്പിരിഞ്ഞു അംഗീട്ടം അപ്പോഴുകൾ വരുതി കൊടുക്കുക കഴിഞ്ഞതിനുണ്ട്. പുണ്ടാട്ടുവം കായ്പാട്ടം തമ്മിൽ ഒഴി നാളികു അകലെ ഇണ്ടു്. കുറപ്പു് അവിടെ എത്തിയപ്പോറും കായ്പാട്ടുനും ഇളക്കി മറിഞ്ഞതിരിക്കുന്നും. മുരുന്നാമന്നാഡി ശാരായ സംക്ഷയ്മരം പുമ്പാത്തിയുണ്ടും കണ്ണിയുശ്വരമ്പാണും പ്രസ്തുതം വയ്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കുറപ്പു് നിധ്യം മുഴുവൻ ആജുവണി ആപ്പോരും എല്ലാവയം എഴുന്നേറു കയ്യർമ്മം ഇംഗ്ലീഷുമാരണത്താണ് ഇങ്ങനുപായിൽ തന്നെ പാടിച്ചിരുത്തിവരുക്കിലും അല്ലെന്നേരുത്തയ്ക്കു കശലപ്പും നങ്ങളുണ്ടാണും ഉജാവിപ്പി. കണ്ണിയാണും രോഗപ്രശ്നം വീണ്ടും തുടന്നു. ജോതിഷ്യാവാരം മരിഞ്ഞും ഇങ്ങനുപായിൽ തന്നെ പാടിച്ചിരുത്തിവരുക്കിലും കാണ്വിപ്പാക്കുന്നു. മരിന്ന കാഞ്ഞം എത്തുനേരുത്താത്തുപോലെ കയ്യർമ്മം ഉടൻ തന്നെ കുറപ്പിനാനോക്കി “കെട്ടിന കരുതുന്നോയി നുന്നോക്കതിനുണ്ട്. ഈ പുണ്ടാട്ടു കുക്കു പറയുന്നു. നും മുന്നും വാലും ആക്കന്നില്ല.” എന്ന പറയുകയും “അംഗത, അംഗത തോൻ നേ കുക്കു” എന്നുപറ എത്തു് കുറപ്പു് അക്കുത്തയ്ക്കു പ്രകാശക്കുയും ചെയ്തു. കുറപ്പിനെ കണ്ണപ്പോരും “അരവു, എത്താണ്ടു് ഒരു സമാധാനം

അനുമി” എന്ന അർഹത്വം പറയേണ്ടു. അജമുഹർ ഗദ്ദരം തെന്താട്ടുടി ചിലവതാക്കൽ പറയാണോ സങ്കേതപ്രകാശം തുടങ്ങി. “ഗൗമിലു; ഖാതായ സാരമില്ലാതെക്കായും അർഹത്വം നാഡാ സ്ഥാപിക്കുന്നതു” എന്നാണെന്ന കൂദു” ഹാലു സാന്തപ്പ നബാക്കകൾ പായക്കയും ഫാഗിയെ തുപാപച്ചുഡി നോ തൊക്കിക്കയും ചെയ്തു. സംഘതപ്രത്യേക്കയും സാഖാദ്വാനത്തേയും അരാധമാക്കന്ന രാഹു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നാംമററും ഒരുവാ അക്കൻ അസ്തിച്ചുതു കൂപ്പിന്റെ കാമ്പയിൽ, നീനും ശുശ്രീ തെളുപ്പായില്ല. മണിമോഹിച്ചു നീവും അഡിക്കിടക്കുന്ന ഇവർഡി കൈ കുനകവിന്റെ തന്നെയാണോ” എന്നു കൂപ്പിനു തോന്തി. “ഒരു സാരമിലു. തന്നെ ആറിം ഉണ്ടി”, ഇപ്പോൾ ദേശം വരുത്തിക്കുന്നും” എന്നു പറയേണ്ടു. അലേധം തിരുത്തു പുരുഷത്തെയ്ക്കുവന്നു.

കൂദു: — കണ്ണിയാഡ! ശീവു കാണുകയാണോടു

കണാം — റാൻ, കല്ലുനപോലെ, ശീവുനേരുക്കാം.

കൂദു: — ഞൊൻ റാഞ്ഞു നായുവിച്ചു. മതിയോ എന്ന കുടി വാഴിവച്ചു നോക്കുന്നും.

കണി ലാർ: — (കുടിവാരിനൊക്കിയുംകൊണ്ടി) മതിഒന്നു ഭേദാം വിടക്കാജിളാം — അതുതന്നെയാണോ ഓണടത്തും. ഒരുവായിടക്കാരുകൾനായ വ്യാഴം പ്രസാ ദിച്ചിരിക്കുമെന്തി.

ഉടൻതന്നെ ശോഭിദക്ഷേപ്യും കയ്മളമായിട്ടും അലോചിക്കുയും ശ്രദ്ധിപ്പാണും ആറിം അയയ്ക്കുമെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു. കൂദുവിന്റെ കൈ ശിശ്രൂഷ

കായുപാട്ട കാൽന്തരമാം ശ്രദ്ധ സന്ദർഭത്തിലും മനുഷ്യബന്ധം വാണം പിടത്തോലെ വഴിച്ചവല്ലതിൽ എത്തി.

ങ്ങ ടീപം ഇടയ്ക്കിടെ മജ്ജിയും പ്രകാശിച്ചും മുരത്തി നുകളഭ്രതിനെ മനു നടക്കുന്ന കാൽന്തരമാം സുക്ഷിച്ചു നേരുക്കി. കരിച്ചുകൂടി അട്ടത്തപ്പോൾ വഴിയവല്ലതിനും അകത്തും അഗ്നി ജപലിക്കുന്നണണെനും അവർ മനസ്സിലാക്കി. നീളമുണ്ടുള്ളിക്കുന്നുകരം വഴിയാട്ടും ശ്രദ്ധക്കെട്ടിയ ഗൗരണ്ടു മെടക്കി മണ്ഡപത്തിനെൻ്റെ മുൻവശത്തുനും തുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇടയിൽക്കുത്തും പുകയും ഇടയ്ക്കിടെ അഗ്നിപ്രകാശവും അതു പ്രകാശത്തിൽ അകത്തും രോഹിണീയെൻ്റെ അപരൂപം കാൽന്തരമാംക്കണ്ടും, മണ്ഡപത്തിനെൻ്റെ മുൻവശത്തും ശാല്പുനേരംനീനുപോയി. പിലതെല്ലാം കുറച്ചിനെൻ്റെ ശിഖ്യരും ഇടത്തിനു മനുതനു കണ്ട പരിവയം ഉണ്ടും. ഇയ്യാം “ശക്രഭാസ” എന്നവിശിച്ചു. അപ്പോഴേക്കു “ശംഭോ” എന്നും അകത്തുനീനു വിളിക്കുകയുണ്ടായി. അതുനിമിത്തംകാൽന്തരമാം ഒരു സമാധാനമായി. അവർവന്നകാൽന്തരം പുരാതനിസ്ഥതനെ ശക്രഭാസനോട് വിളിച്ചുപറക്കയും പരിവയമുള്ളതു പുന്നേഞ്ഞതുനും ശിഖ്യൻെൻ്റെ ശമ്പൂംകേട്ട “ശംഭോ ശംഭോ” എന്നും ഇടവിടിടവിട്ടുള്ള ഭദ്രപടി ശമ്പൂംകൊണ്ടും സംഗതിമുഴുവൻ ഗ്രാമിച്ചുവെന്നറിയിക്കയും ചെയ്തു. പന്നിട്ടും കുറേനേരും തെക്കെ യാത്രാങ്ങലുവും ഉണ്ടായിപ്പു. കല്പവിളക്കും എനിയുന്നു. ഇവയുടെ ഭൂതഗതി ഒന്നും ശക്രഭാസനെ ബാധിച്ചില്ല. “കഴും! ഇതെന്നതാമാം. മന്ദിരം മന്ദിരം ഇം മുൻവന്നു ക്ഷാനിക്കാൻ നാം വന്നുപോ. ഇന്ത്യാദി ക്രാനാഭായിലോ ശ്രവിക്കുവന്നിട്ടും. മുത്തിന്തുണ്ണം ഇനിയും തീരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇയ്യാംകൈ മന്ദിരതെട ഇടയിൽ

പാക്കിത്തേ. ഇരു വരളികത്തിൽ “ഒത്തിന്നെൻ അട്ടക്കണ്ണ കുത്തിയിറിക്കൊത്തിന്നാണ്”. മെഡ്യോസിൽക്കുടി അകത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ട് “നോക്കേണ്ടോ—ക്രൂടിച്ചി മിക്കൻ. ചുടലായില്ല ഭ്രതമാണോ? നായോ”, കുടലിൽവെന്നാ ഘും നീക്കിക്കുടിക്കേണ്ണില്ല. എത്രപണം ഇവിടങ്ങളിൽനിന്നും ഇത്തരം അടിച്ചവാങ്ങാം. ഇരു വിഭ്രാം ബുദ്ധിച്ചു നീക്കുന്നമില്ല. ഇത്തരംക്കു തട്ടും സാമാന്യങ്ങളാണ്. മില്ലയോ? ഒരു പലകയ്ക്കുണ്ടാണ്”. അതിനേലാണിനിക്കു നാതു. അപ്പുടോ, ഒരു ചെന്നുമൊന്തയുമുണ്ടാണ്”. ഇരു വിധ മെല്ലാം കാഞ്ചിപ്പമുണ്ട് കുട്ടകാരനമായി മന്ത്രിക്കുകയും ഓരോ തവളുടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. റാന്ത പാടകയാണെ കീൽ ശൈലാശം താതുനില്ലരും അഗ്രിസ് ഫുട്ടം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് “ക്രൂടിച്ചതു” യാത്രാം ദത്തിൽ അംഗാംകു പതിവും ധ്യാനത്തിനായിട്ടാണു. ധ്യാനം കഴിഞ്ഞു ‘കലാല്പാം’ ചുന്നതുടങ്ങി ശ്രിജാനന്ദ ലാധരി അല്ലോ പാഠായണംചെയ്തു. പിന്നീട് ‘ചെപ്പും ചെന്നു കൊണ്ടതയും സ്ഥല്ലിയും എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നവരോടുകൂടി കാല്യാട്ടുകു യാത്രയുമായി. വഴിയിൽപ്പാത്രതനെ കാഞ്ചിപ്പമുണ്ടായാൽ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നുണ്ടു; കാല്യാട്ടുത്തി; രോഗിയെക്കുണ്ടു. ഒരു സേപ്പദവിം ഒരു നിന്ദ്രാജം ഇഞ്ചി നീരിൽ ഒരു മുളികയുംകൊണ്ടു ലക്ഷ്മിക്കുത്തമു ക്രൂത രണ്ട്. അല്ലെന്നേന്നേതയും “ഒരു കഷിണംമാത്രം അവക്കുണ്ടായി യാണു. എല്ലാവർക്കും സംസ്താപനമായി; കലഞ്ചിരിഞ്ഞിരുന്നു കാല്യാട്ട് രാത്രിയിൽ രണ്ടാംയാത്രയേതാട്ടുകൂടി ശാന്തമായി. പക്ഷേ കുത്തുന്നതുനാശനോ നോവിയപ്പും കട്ടിലിന്നും

മുങ്ങവശ്രദ്ധത്തായിട്ട് ശക്കരണാസന്നയും താങ്കൾപ്പത്തിനൊടു തുടർന്നിട്ടില്ലെങ്കാണ്ടു നില്ലുന്ന ശോഭവിജക്കേള്ളപ്പി നേരും കണ്ടു. തലയ്ക്കുൽ അമു വിളക്കാപാടിച്ചു നിന്നീ അഞ്ച്. എന്തുകഴലാവന്നുകൊണ്ടും അപരിചാതകാനു അഞ്ചു താകാരനാഡിക്കുന്ന ശക്കരണാസന്നയും, അപരംകൊണ്ടു പബിചിതരാണെങ്കിലും പല നാളായി ക്രാനാതിങ്ങനു നാട്വാഴിയെയും, ലക്ഷ്മിക്കുന്നതുമുണ്ടു. വിനാഴിക്കും വിനാഴികയായിട്ടും, പൂജ്യപ്രശ്ന മുഖാക്കുന്ന ലക്ഷ്മി വിശ്വലാവന്നും സന്തുപംകൊണ്ടും സന്തുപം കൊണ്ടും മുംബിയുടെ സദ്ദമുള്ളനംകൊണ്ടും അന്തു കണ്ണാടി ഇംഗ്ലീഷ് അ. ഒന്തുജാപ്പള്ളായി ഉഭിച്ചു.

ലക്ഷ്മിക്കുന്നതുമുന്നോടു വര്ത്തമാനം പറയാൻ അമു മായം അമുരമയും ശൈഖ്യമായം മറവജ്ഞിവരു, താങ്കൾക്കുട്ടി യത്രകൊണ്ടും അധികം ഉപദേശക്കുങ്കാതനു പരംതനിട്ടും വെള്ളം കുറപ്പും പൂമുഖത്തെങ്കിൽ പോരികയും, വെള്ളും നാണയണക്കുമ്പും കുറപ്പും ശക്കരണാസന്നയാണ! കാര്യം നേരം പലകാൽക്കുംബുപ്പറി സംഭ്രഹണം നടത്തിയ തിന്റും ശ്രേഷ്ഠം ചെവ്വുന്നു യാത്രയാക്കുന്നതി മുള്ള ദേക്കം മുംബാ. പതി പീഡി അധികമായ അഭിയും കോപ്പും വിശ്വേഷിയിവാഡി ഒരുപ്പും മുണ്ടും, നേരുള്ളും മുള്ളും വികി സ്ഥാനമും അഭിയന്തനിനു കിട്ടിട്ടുള്ളതുനേക്കണ്ണ ദാരംങ്കടിയും പണക്കിഴിയും ഒരു പുല്ലായും ഒരു കരിവുവും ഒരു കുന്തും നീഞ്ഞുമുന്നു അരുളുക്കു മുട്ടി ശക്കരണാസനു യാത്രയാക്കി. ഏവിടെപ്പോലെയും ശക്കരണാസനു അംഗ്രേഷരാജിനുപരി മുള്ള പഞ്ചം ചെന്നുവുന്നമാന്തരങ്ങിയും അതോരു വാങ്ങി

ಕಿಂದಿಗಳ್ಳು. ಅನುಯತ್ತು ಈ ಕೆಹಕ್ಕುವಿಲು, ಆರೀಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಡ್ಡಂ ತಪಾಶಿಲು, ಎಂಣಬಿಂಧಿ ಮರ್ದಿಯಿಲು, ಹಾಕ್ಕಿ ಮರೆರಹಿ ಇಂಥು ವಲ್ಲಾಯ ಕಾರಣತಿಳು ಅನುಯತ್ತು ಗ್ರಹಂಸನು ಘುರುವ್ವಿಕೆ. ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಇತ್ಯಾರ್ಥ ಚರ್ಮಕಣಿಗ್ರಂತು ವಿಂದಿಷ್ಟಾಪ್ತಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎನ್ನಾ ಶ್ರುತಿಕಾರ್ತಿತೋನಿ; ಎತ್ತಿಲು ಕಾಲ್ಪಿಕಾಂತ ಬೆಂಧಾರಕಾರಣತಿಳು, ಬೂದಾರೆ ಅಂತಿ ಬಂಧಿಕಣಿ ನಿಂಂ, ಪೂರ್ವ ವೃಜಿಕಣಿತಿಂದಂ ಮರ್ದಾ, ಲೆಂಂತ್ರಿಕಾರೆ ಉಪಯೋಗಿಕಣಿ ಚರ್ಮಪುರಮಾನ ಕೆಹಕ್ಕುತ್ತಾವುಂಡಿಕಾಂತ ತಂ ಶಿಷ್ಯಾರ್ಥ ಶಜಿತ್ತು. ಅರರಿಕೊಂಡ್ರುಕೆಕ್ಕಿತ್ತಿರಿಗಿಕಣಿ ಪಾರ್ತಾರ್ಥಿ ರಂಡ್ರು ತಾಂತಾಂ ಒಂದಾರೆಂಬಾ ಸಂಭಯಿತ್ತು. ವೆಂಬಪ್ಪಾರ್ಥ ಹೃದ್ಯಂಕೊಂಡ್ರು ತಾಂ ಇಂದ್ರ ರಂಡ್ರಾಂ ಎನ್ನಾ ದ್ರಿಗಾಂತಾರ್ಥ ಪರಂಭಾತ್ರೆ. ಗ್ರಹರಂಬಾರ್ಥ ಇತಿಂದಣಿತಿಂದಂ ಸಂಹಂತಾಯಿತ್ತು. ಇವಕ್ಕಿ ವಲ್ಲಾಯಾದ್ಯಂ ತಿಂತಿತ್ತ ಪೋಣ್ಣು ಶಂತಾರೆ ಮತಿಂಯಾಯಿತಿಂದಂ ಶಾಯಾಭ್ರಂತ ವಿಚಾರಂ. ಮಹಲೂ ಕಿಕಣಿರೂಪರೆ ಪ್ರಾಣಿ ಅಂಶಾಂತಿಸಿ ವಿಜಣಿತಿಂದ ಶಿಷ್ಯಾರ್ಥ ರೂಪಂ ರಂಜಣಿಲ್ಲವಾಯಿತ್ತು. ಎತ್ತಾಯಾಲ್ಯಾ ಕಂಡಿವಾಸಿತಿಂದಂ ಸ್ನೇಹಾರ್ಥ ಶಂಖಾಭ್ರಂತ ಶಂಖಾರ್ಥ ರೂಪ ಪೋಣ್ಣಾಭ್ರಂತಾರ್ಥ ಅರ್ಜಂಗ್ರಾ ಕಾಣಿತ್ತಾರೆ ಸಂತಾಪಾಂತ್ರುವ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಕರಿತ್ತು ಅವರು ಮರಾತ್.

ಗ್ರಹರಂಬಾರ್ಥ ವಾಣಿಯವಲಾತಿಂದ ವೆಗ್ಗ ಕಿಂಧಿಫಿತ್ತು ಎತ್ತಿಲ್ಲಿ. ಈಗ್ಗ ತಲಯಿತ್ತಾರ್ಥ ಇತ್ತ ಮಂಡಿಲಿಲುಕಿ; ಈಂಟಾಪ್ರಾತಾರ್ಥ ಇರಾಂತಿ ಪರಿಂತಾರೋಂದ್ರಾಂಗಾಕಿ ಕ್ರಿಂತ ವಿಂಗಾರ್ಥ ಪೋಣ್ಣ ಸಮಿಪಂ ಎತ್ತಾಂತಂ ನಿಷ್ಟಾಂಗಾ ಎತ್ತಾರಿಂಧಾಯಿತ್ತು. ವಿಂಣಿಂ ಮಣಿಪತಿಂ ಕರಾರಿ ಪಣಾ

എല്ലിനോക്കി, കല്പിളക്കി മുന്നിരിപ്പ് തിട്ടംവരുത്തി. സാംഖ്യങ്ങളെ പ്രദേഹം പ്രദേഹം എല്ലി; അക്കത്തുക മുട്ടി അവരെ ഹനംതിരിച്ചു വാങ്ങം കിഴിക്കുംബാക്കി. ഓരോ സാധി ബന്ധാരത്തിൽ ഇട്ട് വിലലപാരവും അടച്ചു് പതിയ പോലെ ഇരിപ്പായി.

ഗോവിദക്ഷൈപ്പ് അംബരത്തിനെന്ന കാല്യാട്ടക്കിനം മടഞ്ഞിപ്പോയി. ധാതരും മിശ്രവ രോഗി സുഷമായിരിക്കേന്നു എന്ന നോക്കന്നതിനു് അലേഹം കെട്ടിനകത്തു വീണ്ടം പോയപ്പോറും, അതിനുകൂടും അധികം അധികം ഇപ്പോൾ അമ്മമാരും മകളും ആയി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരക്കയായി അണു. താൻ അട്ടത്തുചെല്ലുന്നതു് അവക്കു് ഉപദേശമായി റിക്ഷമെന്നു് കുറ്റപ്പിനു തോന്തിയതിനാൽ അലേഹം മുണ്ടായി നോക്കിയശേഷം വേഗം ചോന്ന. “അമേരു— പുണ്ടോട്ടത്തുന്നിനും എപ്പോഴാണു് വന്നതു്. തൊൻ നിമിത്തം അലേഹം എത്തുമാത്രം ബുലിച്ചട്ടി. കാഴ്ചി! ഇനി ഈ രാത്രിയിൽ രണ്ടു നാഴികവും നടക്കണ മഴുാ.....” എന്നും മറ്റും ലക്ഷ്മിക്കണ്ണരാമമു അടക്കം പറയുന്നതു മാത്രം കുറച്ചു കേട്ടു. പുമ്പുവത്തുന്നിനും ധാതരും ഗോവിദക്ഷൈപ്പു തിരിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരും ലക്ഷ്മി ആത്മത്തെയുടെ വാക്കുകളും, മുട്ടായിട്ടു് കുറച്ചു പുണ്ടോട്ടത്തുചെന്നേന്നു.

നാല്പാട് അദ്ധ്യായം

മഹാവിഖ്യാതിൽ വരച്ചു നിരസിപ്പാൻ
മുഹമ്മദ്സ്യ കാഡാത്തിലോരത്തനേമഴിക്കു.

(അപരഭക്തം ഇംഗ്ലീഷ്.)

അക്രമിയം അക്രമങ്ങളം

പുണ്ടാട്ടതു താവാട്ടിൽ മുപ്പുകാരൻ വാല്പകുംകാഞ്ചി
സപ്പമാനായിരിക്കയാൽ കാര്യാന്വന്തപ്പണം ഗോവിംഗക്കര
പ്രിനാണ്ടാന് മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിണംപ്പോ. ഗോവിംഗ
ക്കരപ്പിന്റെ ഇളയശ്ശമയുടെ മകനായിട്ട് രാമക്കരപ്പു
മുന്നനാരാധ അവിടെയാണ്. രാമക്കരപ്പിന്റെ അമ്മ
അയാൾക്ക് നല്ല കാർമ്മയുകന്നതിനെ മുൻപുതന്നെ മഹിച്ചു
പോയി. ഗോവിംഗക്കരപ്പിന്റെ അമ്മ പരമഭന്മാഥപ്പായി
അന്നതിനാലും, ഒരു വാസ്തവക്കട്ടിയെ കനിഞ്ഞംബുദ്ധിമുട്ടി
ക്കാണതന്നു ക്കുറിയം രാമക്കരപ്പിന്റെ ഏല്ലാ സിദ്ധാന്ത
ജോഡിം അണ്ണാശിച്ചപോന്നു. ഇയാണെങ്കിലുംകുറം
പുട്ടത്തന്നു അമ്മയുടെ തീരെ ഹിതമില്ലാത്തകാര്യമാണ്. എഴുപ്പളളിയിൽ പോകന്നതിനു രാമക്കരപ്പുചിലപ്പോറി
മടികാണ്ടിക്കയോ അമാന്തിക്കയോ ചെയ്യാത്തപോലും അമ്മ
ക്കണ്ണ ചുവപ്പിക്കയോ കൃതവാക്കപറയുകയോ ചെയ്യാ
റിപ്പ. പ്രായംക്കൊണ്ട് രാമക്കരപ്പിനു ഗോവിംഗക്കരപ്പിനേ
ക്കാം എഴുപ്പുവയ്ക്കു ക്കുവാണ്ടക്കിലും ഇത് വയ്യാവൃത്തം

സമുദ്ധ നിറവ സാധാരണ ജേയ്യാരാജനാരെ പ്രേരിച്ച അപ്പ്
ഇവർത്തുമാൽ ടെത്തമാറിയിരുന്നു” ശോഭൻ കൂടപ്പിനും
അന്നജരാ സ്വലിയകാൽമാണോ. അട്ടുവാര എന്നു അതി
യക്കവിജഗത സഹേദാഖ്യേണ്ടും പല പ്രവർത്ത കൂടുതലുംപ്രാ
ക്ഷപ്പുചെട്ടിട്ടിട്ടും വല്ലപ്പേപ്പാഴം കാരാജ റാഡ് വീഴുകളാലും
അയാളെ ശീക്ഷിക്കുന്നും അജീവയപ്പേരും എന്നുണ്ടുവെങ്കിലും
ഒക്കെപ്പീരും പാമസകമാണോ. താമരാപ്പ് കാഡ നബ
കിം കുറുപ്പിനിതാനും, കാരാജവും എന്നു ഒരു ജേയ്യാരം
ഒരുപോലെ മാനനയായി ലാളിച്ച വശത്തി അതുകൊണ്ട്
അരോക്കദോഷങ്ങൾ അഞ്ചേളാട്ടാഞ്ചിച്ചു നാനു വളരുന്ന
വനു. രംക്കുട്ടപ്പുരിനും എഴുന്നുത്തപരിശോറം മുഖ്യം
മതഭേദ ഏവമുഖ്യമാണെന്നിൽ. ഒരുപ്പ് കാഡനും പരേയിം
ജേയ്യാരായും ഭരണ ചിലപ്പേപ്പാർക്കുന്നതു പാരു ലഭ്യമാണു
എന്നുള്ള പൂഞ്ചരാ ഏടു എടുത്തു വിച്ഛനനന്നന്നരക്കും
വല്ല കരിംശാട്ടിലും ദോയി ഉളിച്ച രക്കം പ്രഥപ്പോഴം
കണ്ണ പട്ടിക്കുടി കാരണവും ശീക്ഷിക്കാൻ വരുങ്കുന്നവാരം
“ഒരു, ഒരു കിലൂറ്റതു കുത്തിക്കൊ അടിഞ്ഞുകെത, കുഴ്ര
മാനോ” എന്നനല്ലോ നാശ പുഡിപ്പിച്ചുണ്ടോ. ഇങ്ങനെനു
രാമകുട്ടി “ശാസനയ്ക്കു പഴിപ്പേഡാക്ക ഇങ്ങനെന്നുണ്ടു
അയാളുടെ ആധികാരം കുമേണ ചുജ്ജി പ്രവാച്ചു. രാമകുട്ടി
പുണിക്കു കുകുമങ്ങൾ അതിജകവാത്തു പ്രാണിയ കാലത്തു
ഗോവിംശരുപ്പും സക്കാർ ഉള്ളിഗം വഹിച്ച മുഖമാത്രതു
ആമസിക്കയാക്കിനും. സഹിക്കവായും കായപ്പോരി
ഗോവിംശരുപ്പും താമസിക്കാം ദേതക്കും. അയച്ചാൽ
പക്ഷേ സ്വരാവത്തിനു മാറം വക്കന്നയും. എന്നു
അമ്മാവന വിശ്വദിച്ചും; ഒരു വാല്പരാനയുംതുടർന്നി

രാഥക്കുട്ടിനെ ജോലിയിൽ ഉള്ളേശഗമണംതന്നെയെല്ലാ
അവിടെ എത്തോ; സഹലവും അളളികളിൽനിന്നും പരിവയ്ക്കു
ല്ലാത്തത്തിനാൽ കരെ ടി ചന്ദ്രതെങ്കിൽ അടക്കമുഖ്യാത്മക
വീട്ടിൽത്തന്നെ അഭ്യാസകഴിഞ്ഞുകൂട്ടി. എന്നാൽ “ആപവ്വത
മല്ലെന്നും നീംബവീജം പ്രതിജ്ഞിച്ചു” വേദപ്രസ്താവനകൾ
യിൽത്തന്നെ ദിനമല്ലോ അതിനാറുകൂട്ടുന്നേരം യില്ല. രാമ
ക്കുട്ടി “ഈ മനോ ത്രാള വില ദിവ്യലിക്കുന്നവി ക്രൂരകട്ടു
ടങ്കി. ചുന്നേരാട്ടാലു പംക്ഷനാ കാലത്താല്ലായിരുന്നു മാത്ര
പാറാം, പുകവലി മുതലായായും അംഗിരവും ശില്പിയും.
ഗോവിദാക്കുട്ടിനും ഇതു മനസ്സിലായപ്പോൾ അഞ്ചാഞ്ചന
ഉപദേശത്തുപരായി അല്ല ശാഖാശയും, അംഗംശേ വീട്ടിൽ
വച്ചതന്നെ ഏഴുത്തപരിപ്പിക്കുന്നതിനെ ശട്ടകേക്കുകയും
ചെയ്യു. എന്നമാത്രമല്ല സംശയ ത്രാളിന്റെ വശമാണും
കൊണ്ടി ചുറ്റിലാണും മുരികരക്കുപ്പുട്ടമനും വിചാരിച്ചും
ഉത്തരാധികാരിയും ഒരു ആശാനന്തര വാങ്ങൽ വീട്ടിൽ താമസി
പ്പിച്ച കഴിച്ചുകൂട്ടി. വല്ലുവിധിയും അതിനാറു ശിഷ്യരുന്നു
ശിഷ്യനും അതിനാനും വിചുവിരിയണാമനും മട്ടായി.
ശാസന എന്നതറിയാതെ ഉള്ളന്നും മുഴുകു, വളർത്തിൽ
അധകകാരം മുാരാളുത്തും അതുകൊടുവായതിയില്ലോ കാഴ്ചക്കാംതെ
തായക്കുട്ടിനും ചുവുലതകൾം അതുകൊന്ന ചുഡാരാശാശ്വര്യ
പ്പുട്ടതും സഞ്ചാപാവായും ജനാസമ്മതനുമായ ഗോവിഡ
ക്കുട്ടിനോട് ധാതു ദയാത്തനനെ അഞ്ചാണം ശിഷ്യരുന്നു
വിചുവിരിത്തു. എമക്കുട്ടി “ഒരുന്നും ക്രൂരകാരംമായ
അധകരിച്ചുനടന്നു. പാണിംഗി, കോഴിപ്പും മുതലായ
വിനോദങ്ങളിലാണും അഡാളുടുടരുന്നു ഉത്സാഹം പിണ്ടിച്ചു വശ
മായതും. ചുട്ടു ഉണ്ടായാമല്ലെന്നിങ്ങും മരിക്കു പാഠംവരു

കളിയുംവാനു കേട്ടാൽ രാമക്കുട്ടു് ദൈ പ്രധാനാംഗമായ അവിടെ എത്തും. ഇങ്ങനെ കരേക്കഴിഞ്ഞപ്പോരം ഗ്രോവിൽ കുറവു് കച്ചേരിജോലി ചെയ്തുകാണ്ട വരുന്ന പണം കരുറ്റു കാണാതായിത്തുടങ്ങി. ചോദ്യമുണ്ടാക്കുന്നപ്പോരം ഉപശാന്തി വല്ലതുമൊക്കെ അംബജൻവരും, തട്ടക്കാൻ പാട ല്ലേങ്കിൽ മോൾഡം അവിവരു, കാരണക്കും തലയിൽവച്ചു കെട്ടും. വിഭിഞ്ഞിനുപണമെടുക്കാൻ തരമില്ലാതാക്കുന്നപ്പോരം ജോലിയുണ്ടു പേരുപറത്തു അഞ്ചേയത്താക്കുന്നു ഇഷ്ടമായിടെ പക്ഷമാനിനു പാണം പാടിക്കു, ഗ്രോവിൽക്കു പുണിക്കു പഠാവരു കാണക്കിൽക്കൊള്ളിച്ചു യുംതിനുവേണ്ട സാമാന്യങ്ങൾ എടുക്കുക മുതലായവയും ചെയ്തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ ഒരുക്കുട്ടും അഞ്ചാളുടെ മുന്തിരം കുറുക്കുന്നു കുറുക്കുന്നു. രൂപരംഖിതുശ്രീകാണ്ഡാക്കിലും കുറുക്കിൽ അന്തിയാൽ കുറു പൊടിയുമഴ്ല്ലും.

അനുഭവാർ എക്കണ്ടു് ടെവിൽ ജോലിനു് ടെം സമിക്കവയ്ക്കാതാക്കി. കുടു താമസിപ്പിച്ചു ഭാവുകാണ്ട പോകാൻ നിന്മത്തിയില്ലെന്ന വാന്നതിനാലും അംബജൻകു അങ്കുമങ്കളും അന്തിതികളും നിമിത്തം ഉഛ്വാഗ്യമല്ലതു തനിക്കു തലപെക്കാൻ നടക്കാനു പാടില്ലാതായി തീന്ത്രു കൊണ്ടും അധാരാളു തിന്ത്രു റീടിൽ അയയ്ക്കുന്നമെന്ന ജോലിയും നിന്മയിച്ചു. കാരണവക്കു് എഴുതായ കരഫുത്തും വഴിച്ചുലുവിനു് എത്താനു പാനവും കൊടുത്തിട്ടു സാരമെറിയ അംഗേക സമ്പര്കങ്ങളേപ്പുകുടി അവാക്കു വിട്ടി ലേഡുക ധാത്രയാക്കി. വിട്ടിനു പുത്രതിരഞ്ഞീയങ്ങളും തന്നു രാമക്കുട്ടിയും, ചെവബിൽഡ പതിനേതിനു ഉപാദാനങ്ങളും പുത്രതിരഞ്ഞീ.

അക്കാലത്തു പുന്നോട്ടത്തു പോകുന്ന വഴിക്കെള്ള ഒരു കരുമതിൽ ഒരാസവം നടക്കുകയായിരുന്നു. വഴിയായു കാരിൽനിന്ന് ഉണ്ടാവതിനെന്റെ കുമ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ തന്നെ കുറപ്പും. അതിൽ തനിക്കു പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു. രാമത്തിനടത്തുവച്ചും, അയാൾ ദാനരണ്ടു പഴയ ചണ്ണാതിമാരു കണ്ണുടി. ആട്ടരായൻിച്ചുവേർഡ് കടക്കുവീശി മുതലായതുകഴിഞ്ഞു. ഒരു കളിസ്ഥലത്തു ചെന്ന ചേൻ. എന്തിനു വിസ്തരിക്കുന്നു. കുറപ്പും വഴിച്ചെല്ല വിന്ന ലഭിച്ചതും ജ്യോതിഷാദിയാൽ അയാൾ മോസ്തിച്ചെടുത്തതുമായ തുക മുഴവൻ ആരുത്തനു ചെലവാക്കീടു അരയിൽക്കിടന്ന പോന്നരത്നാബം പണയും വയ്ക്കുയും ചെയ്യും. അവിടത്തനു രാത്രി ഒരുബിധി കഴിച്ചുകൂട്ടി ചിരുന്നും പുലർക്കാലേ അവിട്ടുന്ന തിരിച്ചും നടന്ന പ്രത്യേകിയ ഉച്ചതാരിഞ്ഞപ്പോൾ പുന്നോട്ടത്തും എന്തി. പിശേഷം ദാഹവും കൊണ്ടും അത്യന്തം പരവശനായിരുന്ന തിനാൽ കളിയും ഉണ്ടാം കഴിച്ചതിൽ പിന്നീടാണും കുരു സ്വഭാവ കണ്ടും ഏഴുതുകൊടുത്തു കൂട്ടും അറിയിച്ചുതും. എന്തിൽ ഭോവിംഗക്കൂപ്പും അണ്ണജീവൻ കുടഞ്ഞുകൊള്ളപ്പറി കുണ്ഠം വിവരിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടും ജ്യോതിഷനോ കുക്കുടി കരേണ്ണം താമസിച്ചതുനിമിത്തം ചുപല്പിംബി നീണ്ടി അവൻ സത്സപാവിധായിതിന്നിരിക്കണമെന്ന കാണബൾ തീർച്ചപ്പെട്ടതി. വീട്ടിലായ്ക്കുള്ളപ്പറി എരുപേജും അയാളുമായി സംഭാഷണം ചെയ്യു. മുന്ന ഗൗഡാത വശ്വരിൽ പിരിവാനുള്ള ബന്ധപ്പും പണ്ണാതിനും തുട കണക്കു രാമക്കൂപ്പും ചൊക്കായിൽ കൊടുത്തു.

കഴിയുന്നതും പ്രഹരിതിൽ അവധിയെ പിശിക്കുന്നതിനു കാരണം സാമ്പത്തികാട്ടം ആണുണ്ടാക്കുന്നത്. കുറച്ചൊരുതീരെ മുഴുവൻ വ്യാപ്തിയിൽ ഏകദിനം പ്രത്യേകിനു വളരെയധികം കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് അല്ലെങ്കിലും അവരുടെ വാക്കുകൾ വളരെയധികം ദിവസം വരുത്തായാലും മുത്തുജും അതുപോലും രാമകൃഷ്ണന്റെ പ്രഭാവം മനസ്സാണ്. രാജുക്കളിൽ പ്രത്യേകിയും സന്ദേശാധിക്രമത്തിൽ മനസ്സിലെ അഭിരൂചികൾ. അഡിക്കം താമസിയാൽ അവരും പ്രാഥക്കാം ആട്ടക്കല്ലേബല്ലതാം. പണവും കൈല്ലും പിരിച്ചുതുടങ്ങി. പിരിഞ്ഞുവരുന്ന തുകയിൽ എത്താനം അഡം കൂർന്നവാരു എല്ലിക്കയും ബോക്കി ലാരോ സമാധാനം പാർശ്വത്തിലും പ്രാഥക്കാം വശ്രാന്തിക്കായി ചെലവാക്കുകയും ചെയ്തു. മുങ്ഗാര കുരൈ കുഴിഞ്ഞെപ്പോരും ചീല പ്രാഥക്കാം മുട്ടക്കായം കൊള്ളുകൂടു പ്ലിണ്ട് നടപടികൾ ഗ്രഹിച്ചു. അവരുടെ ചീട്ടുകളിൽ കൂളി, കുമ്മാവു, കോഴി മുതലായവ ശ്രേഖണിക്കുന്ന തുടങ്ങി. യജമാനാല്പരിക്കായി പ്രദേശക്കം ഒക്കെപ്പുട്ടുട്ടുള്ള വട്ടങ്ങൾ ഒളാട്ടക്രമിക്കിയ വിജന്നസ്ഥലക്കാരം രാമക്കരുപ്പിനു നിമ്പ്രാജ്യമായ അരുന്ദദാതര കൊടുത്തുവന്നു. എവിടെ പോയാലും സ്വീവട്ടങ്ങളാട്ടക്രമിക്കിയ സാമ്പാടം ലക്ഷരിച്ചാം ദ്യുജ്ഞം മരവും കിട്ടമെന്നറപ്പുള്ളിത്തിനാൽ രാമക്കരുപ്പും അക്കവടിക്കാരായ ദിജ്ജനാശമുഹത്തായ സഭാപരവിനുതന്നായ) തന്നീന്റെ. അതുകൊള്ളല്ലോ എന്നോടാക്കണം — എന്നേം ചുവേണ്ടിയാണ് — തൊന്തു ഓണം അമരാസരക്കാലം — എന്നില്ലാണോവാത്തുപും — എന്ന മുട്ടക്കാലിന് ദാരാങ്കതന്നും ശാംചുതുടങ്ങി.

യജമാനവിന് നിയോഗജീവിം കൈക്കുള്ളുന്നതും വൈദികംപുർണ്ണമായ ഒരു ബിരുദായിട്ടാണു് അംഗൾ കുരൈതു

യത್ತು. ಉತ್ಸವಂ ಕಡೊಗೋ, ಹೆಚ್ಚಿನ್ನಿರ್ವಹಣಾಗೂ, ವಾಸ್ತವ ಇತ್ತು ಅಡಿಯಲ್ಲಿರತಿಗೋ ಎಂಬ ನಾಯಳ್ಳಂ ರಾಮಕೃಷ್ಣಪ್ಪು ಪುಂಚ್ಯುದ್ರಾಂಶ ಘರಕೆ ಅರಹಿತಾಗಿ ತೊಸ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಹಿಳಾಗಳ ಯಿರಿಕಂ; ಇವರಲ್ಲಂ ಹೆಚ್ಚಿನ್ನಿರ್ವಹಣ್ಣು ತಟಿಕ್ಕೆಕರ್ತೃಗುರು ಗಳಿ ಇಮರಿತೆತ್ತು ವಹಿಗೆತ್ತು ಪುಂಚ್ಯುದ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಾಕಾಣಾಗೋಗೋ ಪುಂಚೆಗಳಿರುತ್ತದ್ದು. ಇಲ್ಲಾರು ರಾಮಹಂಸಪ್ಪಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿ ಶ್ರುತಾಯಿತ್ತು ವರ್ಣಿಕರಿತ್ತು ಪುಂಚ್ಯುದ್ರಾಂಶ ತರವಾ ಟಿಂಗ ಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆ ಅವಮಾಕಿರಿತ್ತತ್ತು. ನಾಂತಾವಿಯ ಅನೀಲಿಂತಹ ನಾಂಪಾಂ ರೂರಿಪ್ಪಿಡಿತ್ತು ಪಾಟಪ್ಪಿ ರಿಂದ ಮತ ಲಾಯವಾಗಿಲ್ಲತ್ತು ಅರ್ಥಾಯಾಕಂಬಿಸಿಸಿಹಂತಾಗಿಲ್ಲ, ಹತ್ತಿಹೆಯಾಪ್ಪಿಟ್ಟಂ ಹತ್ತಿಕಂಬಿಸಿಕಾಣಿತ್ತಿರು ವಸ್ತುಸಂಖೆ ಕಂಡ್ರಾಂ ಇಂತಾಯಿಂ ಪ್ಪುಂಚಂತ್ರಾಗಿತ್ತಿರು ಕೊಂತುಕಂಪಿಸಿರು ಕಾಂತುವಿವಾರಂ ಇದ ವಾಂತಿವಿತ್ತು. ಅಂತಿಕೆ ಕುಪಿರಿತ ಶಾಂತಿಹಂಸಪ್ಪಿ ನಿಹಿತಹಂ ಕಾಂಬಾವಿಕ್ಕಿ" ಇಂದಿನರ ಗೋಢ ಕರಿಗಂರಾಯ "ಬಾರ್ಪಾಪ್ಪಿ" ಎಗ್ಗಾರು ಸಹಜಮಾಯ ವಾಸುದ್ವಾಂತಿಗೆ ಏಕಾರಂ ಒಂದೀಯ ಮಾಯ ಅಂಗಾಕಿವರ್ಯಾಗ್ಗು" ಉಳಿಂಬಾಯಲ್ಲು". ಎತ್ತಾಯಾಲ್ಪಂ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಂತು ಕೊಂಬಲ್ಪಾ ಎಗ್ಗಾರುಹಂತಿ ಉಳ್ಳಾಗು ರಂಜಿವೆಹ್ಯಾಂತಿ ಎತ್ತು ಉಡಿನೆ ವೀಕ್ರಿಯ ಎತ್ತಾತಿಕೆಹಂತ್ತುಗಾಮಿಗೆ ಕಾಂಬಾವಿಸ್ತರೆ ಗೋವಾಂಪಿಂದಪ್ಪಿಗೆ ಅರಿವುಕಾಂತಾಗುತ್ತು.

ಕಾಂತುಗಣರಂಬಿತಾಪ್ಪಿರಿ ಗ್ರಾಹಮಾಯ ಶಕಾಂತಿ" ಈಂದ ಕಂಂಡಂ ಉಳಿಂಬಾಯಿರಾಗಾತಿಗಾರು ಕಾಲಿತಾಮಂಜಂ ಶ್ರುತಾರೆ ಉಳ್ಳಾಗಂ ರಂಜಿಕಾಂತಿತ್ತಿ ಗೋವಿಂಡಪ್ಪಿ" ಪುಂಚ್ಯುದ್ರಾಂಶ ಗೆರಾಯಿತ್ತು ತಿರಿತ್ತು. ಸಪ್ತಾರ್ಥಾಗೆತಾಯಿತ್ತುರಂಜಿ ಎಕಾಂತಿ ಎಕಾಂತಿ,

ഉദ്യാഹനമിലങ്ങെ ചില കാർണ്ണം ദോവിഡ് കുടപ്പിൻറെ സൃഷ്ടികൾ വിശ്വാസിയുന്നില്ല. അതിൽ ഒന്ന് കുടപ്പിനു കരി നമായ വേദന ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്.

ഈദ്ദേഹം പുരോഗ്രഭത്താണി സംഗതികൾ സൃഷ്ടി മായി അനേകാശിച്ചിരിഞ്ഞതു. പാടച്ചീട്ടുകളാണെങ്കിൽ അന്ന ജീവിക്കുന്ന വാങ്ങി, അഥവാവാഴി ആത്മാക്കലു കാരം ദോവിഡക്കുട്ട്¹ മുഹമ്മദന്തിനാരംഭിച്ചു. അനേക സ്ത്രീക്കൾക്കും വിളാസിലമായിരുന്ന ദോവിഡ് കുടപ്പിൻറെ കാഞ്ചനപ്പണം നീതിയും സത്യവും പഠിച്ചുകൊണ്ടു പാടുക്കാക്കി നാട്ടുകാക്കി അതിനായ സദേശാ ഷത്രീയരാമക്കുട്ടിൻറെ ഭാഖ്യാവറികളിൽ ഭംഗിസ്വികളിൽ മായ ദോവിഡക്കുട്ട് അംഗമുായ ഭയന്തിനും കോണ്ടാണ്ടി തതിന്. സാമ്പത്തികാദാരാവേണ്ടി കുടപ്പിന്റെ തൃപ്തിക്കുടുത്തപ്പോൾ കുടവിധിയം തന്ത്രിച്ചി. കരിനാരം നരവാട്ടുവിച്ചുമരിച്ചുനുന്ന രാമക്കുട്ട് ചീരകോട്ടാംതുപക്ഷിപ്പാലെഡായാ. തിരുവള്ളൂരു വന്ന ഏതിൽച്ചുവരിപ്പുണ്ട് അതിൽ ഉള്ളനപാലിനാൽ പോഷി തരായ സാന്നിധ്യവല്ലികൾ കുദമുണ്ടെന്നായി വാദിക്കി റിഞ്ഞു. നീംഭാക്കവുണ്ടോക്ക് വിഷമമാണെല്ലു). അതുപോലെ ധൂത്തടിച്ചു² പ്രഥാപവും നടപ്പിച്ചു³ കരിനാരം കഴിച്ചുകൂടിയ റാമക്കുട്ടിൻറെ അവധ്യാജരംക്കു വേണ്ടപ്പണം കിട്ടാതായി. അതുബാബ്രേപ്പുട്ടേന്നും ജേരജ്ജുവൻറെകാക്കണ്ടിണു എങ്ങനെ നാശക്കും, അദ്ദേഹം കാത്തുങ്ങാളുസാധിച്ചു, തന്നുപോലെ കിടക്കേണ്ടിം അഥവാ കരിനാരം കഴിച്ചുകൂട്ടി. കുടവുംനു ചന്ദ്രം വല്ലിച്ചുപാനു. ഒങ്ങിപാസം കുടക്കാരിൽവരാവാന

കുപ്പിരിക്കും നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞു തല്ലോലം അയ്യാശ്ശീ
സമാധാനപൂർത്തി അഭ്യച്ഛിട്ട് പിന്നിട്ട് ജേരും റിച്ചന
പുന്നേട്ടതെന്തു അപ്പുരാതിൽ കൊച്ചുക്കുപ്പു കയറിവോ വണ്ണം
വണ്ണം നടിച്ചുനിന്ന.

ഗോവിദ്ദശരപ്പു തറവാട്ടുംവാന്മായ ഒരു പുര
മദ്ദത്തും തന്ത്രവിശ്വാസി വിചാംഗനരാഖിം കൂടിയുമെന്നു
അല്ലെങ്കിലും എന്നും “എന്നു കാണ്ടം വല്ല
തുമ്മേണോ?” എന്നുംവാന്മായി. മുഹമ്മദിയായി ഒരു കടക്കാരൻ
തന്നെ ക്രമത്തിലയിക്കു വലയ്ക്കുവെന്നു, തൽ അലം
അരയാട്ടു സമാധാനപ്പെട്ടതുന്നതിനും അന്ത്യാദിം പണ്ണു
വെന്നാമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അന്നേന്നുടെ സംശാനത്തുപോ
ക്കാവഴുതും പെജമാറുന്ന ഗോവിദ്ദശരപ്പും ഇതുകുട്ടു്
പതിവുവിട്ടും ഒരു ശ്രദ്ധയുണ്ടായി. വൃഥാടം നടത്തുന്ന
തിന്നവേണ്ട പന്നംഡിക്കാസ്വഴിക്കാണുത്തു ഉഴാനുവക്കാണി
രിക്കേബുംഗാണു് ധൃന്ദ്രിയാകാളിവച്ചുപോലെയുള്ളതു അന്നു
ജന്നറ വാക്കുകറം അഭ്യുമാ അവിക്കാനിടയായതു്. അദ്ദേ
ഹമാകട്ടു കരിച്ചുനേരും എണ്ണം മിണ്ടാതെ ഇങ്ങന്നേഷം
കിണ്ണുതുറിച്ചു് അന്നേജുന്ന എന്നുകി “എന്ന ഹപ്പു! അതുണ്ടാണു
ശ്രദ്ധയീ! നീ നിമിത്തം തറവാട്ടിനു് എന്നെല്ലാം കരിച്ചിലു
കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. മരംശ്രദ്ധവർ എന്നെല്ലാം സക്കടങ്ങൾ
അനുഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ പണ്ണവുമില്ല; പിണ്ണവുമില്ല;
പോ; മരയത്തുപോ; എല്ലറ മുഖിൽ നില്ലുംതെ; മുനിക്കു
നിന്നെന്നു കാണേണ്ടിണ്ടാ.” എന്നിങ്ങനെ എറബുചും ദേശ്പ്രതോ
സ്ത്രീ അത്രപൂർമ്മായവിധം ഉച്ചാരിച്ചു പാഠതു ഇം
വാക്കുകളാക്കുന്നു സ്വരമാക്കുന്നു സ്വന്നുപുണ്ണിയും

திரிகாண்போலும் கேரங்களை வாய்த்தீயாகிடிப்பு அறவையே
ஏடுத்து, நன் தீவிரமானிடும் ஜெய்னோஷுடி கேதிக்கீ
ஒத்தேவரை கூட கீர்யோ வாய்த்தீவிடும் ஜெய்னீர் முவை
ஏடுமை: க்கி வீரனமாயிருக்கூலோபோலும் பலன்றிடுவிடிப்பு;
ஏடுநையை ஜெய்னீர் ஹூப்பூஷுத்தெத் வாக்கும் ஓவாவும் தீரை
கேட்டிடுவதையை. முள்ளதை ஒன்றாலோலை நின்கீடு அல்
யார்கள் ஒரு பூகாரை பார்த்து. “ஏதால் அந்தாஸ்தையை; அது
கடீ, ஏடுமை சும் உற்புத் தொவிக்கையை அதுவில்லை நடவடிக்கை
ஏடுக் கூர எத்துமிடுவதையோ. ஏடுத்து கை என்க தெழு
தேவுக்கையை ஹூதை, என் என் ஏடுநையைக்கையோ. கங்கீல் பூர்
தெதை..... ஏடு, நொக்கையோடு படியிக்க என்றோ; ஏடுநையை
கூறுவதே கால்மொகை உல்லப்பமாகோ.”

“ஹடித்தீ யின்போலை ஹேவீஸ்டைஷன்” என்னைத்தீ
அல்லும் ஒரு தீதை அவரிடுவாழுமேனிருந்து வாய்ப்புவது: என்கை
தலைக்காட்டும் கைவெடு ஈழசெடுப்பியோராசுடு” ஹப்புகாரம்
பார்த்தது:— “நி ஹதுபயோயிக்கையை” ஏடுக்கை ஸஂஶே
யமிழ்ப்பாதிருப்பு, அதுவுக்கூட ஏடுத்துப்போனா” தாத்தைப்பால்
யேடுத்தது? “அந்துயிரம்” ஏடுமை அருங்கள் முடவடி
பார்த்தது. அநைந்தை ஹோவிடுக்கைத்து” தான் ராஜாவிற்கு
எல்லாயிரும் ஏடுவதையூங்குந்திய சூப்பார எதான்னவும்,
தை ஜோயிக் கொஞ்சக்கையை ராமசெடுப்பில்லை சென்னியில்
கொஞ்சத்திடு” ஹப்புயூம் நில்லை செக்குவிட்டுக்காட்சையை ஏடுக்கை
மேராவுவே சூப்பி பள்ளம் வதேவு வரிசேரை கடம் தீர்த்து
கைப்பாக. ஸென் விசுவாலியுங்கள் ஹப்புவத விழுத்தை
யிடிப்பு” ஏடுமை பார்த்தது க்கிண்டதாய்னா. உற்றாரமாயி “ஏடு

വന്നാവേദ്യാധൂ ജൈമുരൻ തന്നിട്ടുള്ള മോതിരം ഞാൻ
ചത്താധൂ എക്കാറിൽ ദാനം അടഞ്ഞയില്ല” എന്ന രാത്രിക്ക്
പു പറഞ്ഞു ചിന്തിച്ചുണ്ടി. “ഈനി എന്നും ഉപദാവിജേജത്ത്
നിന്റെ ഫേം ഒരു കാണാനെന്നാൽ എന്നും സ്വന്താ
ഷകില്ലോ. നീ പ്രാഥം താണാജല്ലോ, ഈ ഒരുംദാവതിൽ നീ
ഇല്ലെന്നു ബന്ധപ്പോരോ.” എന്നിതുണ്ടുടർന്ന് പറഞ്ഞുടെ മോ
വ ദശാദശുപ്തി അനുശ്രദ്ധാസ ക്ഷാനനാദപുജയ അവ എന്നാണ
കീറുന്നു.

“എ ദശുപ്തി അനുശ്രദ്ധാസ പുജയാം വള്ളാനു ലിപ്പി
തിരിക്കും. അങ്ങനും ക്ഷേപാദപ്പേരും ഒരു ക്രമിക്കാരൻ ചിറ
കിൽക്കും. സൗകര്യത്വം ചെവിലിൽ ഒരു തരു മഞ്ഞിച്ചു.
അന്തുകൊടു ഇന്നനും അക്കാരു തുപിന്തിരിഞ്ഞു എങ്ങും പണം
ആടി വെ എത്തുകൂട്ടു സ്ഥലം അനേകി; രാമാദശുപ്തിന്റെ വി
പരാം ക്ഷുണ്ണിയിൽ ചുവന്ന് ജയില്ലാം കഴക്കുന്നിപ്പാനും കിട്ട
ക്കും അന്തും. ക്രമി യൂട്ടിനു ചെവിപ്പശിക്കും ചെവും മെ
ന്നാതിജനാ. കൂനം സബ്രഹ്മണ്യക്രമിന്റെപ്പോരം കൈക്കിലുണ്ടാ
യിരുന്ന അനുശ്രദ്ധാസ എല്ലാം പണയാന്തിബാഡി. മോ
തിരം കാതു ശേഖിച്ചു. പിന്നീട് ക്ഷുണ്ണിക്കാരിനു അംഗാടിക
ഉണ്ടെ അന്നനു കൊപ്പും വിഷ്ണും ശാഖിച്ചു. പെളിയിലി
റണ്ടി “ഈനി എന്തെന്നു” വേണ്ടതു? നേന്നവും ചെവകിയപ്പോ
മഴക്കാരം മാരാളകായി കൊണ്ടിട്ടണ്ണും. ഇരുക്കുന്നും എത്തു
വിധവും പാനംകൈടക്കുന്നതും ഇടപംട തീക്കാമെന്ന സത്യം
ചെയ്തിട്ടണ്ണും. അംഗാടിക്കാരിനു ചെന്നും അയാളും ഏവ
യിക്കുടെ വോദക്കാമും—മേ! അന്തു കഴിയുകയില്ല.
തിരിഞ്ഞ വീട്ടിൽ പോകണ്ണു. എന്നുംതന്നെ ജൈജ്ഞ

നോട്ട് എത്തുപറയാം? ഒരു നിവൃത്തിയും കാണാനില്ലപ്പോ” എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചു “ചട്ടേരിയുന്ന ഏതുതേട്ടാട്ടുടി എക്കാട്ടുനാറിയാതെ റംമക്കരപ്പ്” നടക്കകയായിരുന്നു സ്വന്നോധി ഉണ്ടായപ്പോൾ മെലാട്ടിക്കന്നിലേയുള്ള വഴിയുടെക്കണികിലായി എന്ന് അധാരംകൈ തോറ്റി. അതു സമയം ചെട്ടുനാ ക്കൊള്ളാസനെ ഓർമ്മിച്ചു. അവൻറെ നിധിയും മനസ്സിൽ മിന്നാർപ്പാലെ ക്ഷണങ്ങനാതെളുണ്ടി. അപ്പോൾ പ്രാപലവിച്ചാരങ്ങളിൽ കൂപ്പിന്റെ ഏതയും തിരികെ കടന്നുണ്ടായി.

“ഒരു ദിപ്പുനാണ്”; ആരംഭാസനാണ്. എക്കിലും എങ്കണ്ണം മോഷ്ടിക്കന്നതു. ജേപ്പുന്റെ മുതൽ അഞ്ചു മഹാദിനങ്ങാതെ കരെ എടുത്തി ദുണ്ടായിരിക്കും. അതു മോഷ്ടണമാണോ? അപ്പോൾ കണ്ണവജക മുതലൊന്നും തൊന്തുവേദം എടുത്തിട്ടുണ്ടില്ല. സ്വന്തം തരാംട്ടവക പണം കരെമുട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതു മോഷ്ടണം അപ്പു, രിക്കലുമല്ല— തൊന്തു മോഷ്ടിച്ചട്ടില്ല; പരക്കു ജേപ്പുന്റെ മുതൽ മോഷ്ടിച്ചട്ടും സുക്ഷ്മം നോക്കിയാൽ മോഷ്ടണം തന്നെ— അവരെനിവൃത്തിയില്ല എന്നാലെന്തുചെയ്യും. പണം തിരികെ പണാംതുടിയെതിരു. അതില്ലെതെ ക്ഷേത്രയില്ല. അതുകൂടാണ ഇല്ലെന്നപറയാമോ— വയ്ക്കു. എങ്കണ്ണം ഉണ്ടാക്കാനെന്ന വേണം. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു പറുക്കു നടക്കകയായിരുന്നു. ചെറുവിൽ നേരം അഞ്ചു നാഡി ഇരട്ടിയിരിക്കമല്ലോ എത്തായോലും മെലാട്ടിക്കന്നിലേക്കു പോകതന്നു” എന്ന നിശ്ചയിച്ചും ക്ഷാണ്ടു ഇടയ്ക്കിടെ മിന്നു മിന്നലിന്റെ മുകളിൽത്താൽ വഴിയ

വിശ്വതു പ്രത്യക്ഷ നടന്ന. മഴയും ചാവിത്രുട്ടുകൾ. നടന്ന നടന്നു ക്കുവിയം ശക്തിപ്പാണിൽ വാസനമല്ലതെങ്കി. ഭ്രംഗപ്രത്യേകാളുകൾക്കിചുള്ളി പ്രത്യക്ഷം മറ്റു ചാന്തകളുടെ അടിയിലായിപ്രൂഢായതിനാൽ ദേഹം എന്നോന്നുണ്ടെന്നു തന്റെ കാലം കുറപ്പും മറന്നിരിക്കുന്ന. മണ്ഡപത്തിൽ മഞ്ചിക്കെതി ക്കൊണ്ടിരുന്ന കല്പവിളക്കിൻറെ ബുളിചുങ്കാൽ അക്കരു. ആതുമില്ലെന്ന നിശ്ചയംവരുത്തി. പ്രത്യക്ഷ ചെററ യുദ്ധ കൈകുകൾ അഴിച്ചു; കൂടുകളുമാരം; ഉള്ളിൽ കടന്നു; ഗൗക്കുടി പരിശോധിച്ചു. മറ്റായം ഇല്ലെന്ന വിശ്വം ഉണ്ടുവരുത്തി. വിളക്കിൽനിന്നും ഒരു തിരിയെ കുറ്റും ആ ബുളിചുങ്കാണ്ട്” അങ്ങുമാങ്ങും ആരാത്തു തുടങ്ങി. ഒരു മുലയിൽ നാല്ലു നേരുപ്പുശ്ശമിരിക്കുന്നതു കണ്ട്. വിശ്വപ്പും ക്കുണ്ണവും അധികമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതെത്തുത്തു തിന്നുതിനായിരുന്ന പിന്നിട്ടും നടന്നതു. തൊലി ചെററയുടെ മുകളിൽനുടി വലിച്ചുറിത്തു. ഒരു റംതു തുരിയിൽ പാകിയിട്ടുള്ള കരികല്ലും ഇത്തുകർക്കോടക്കുന്ന തുപോക്കുതോന്തി. തിരി തുരിയിൽവച്ചു, പുറത്തിറങ്കി; അങ്ങഞ്ചാട്ടക്കിഞ്ചാട്ടം ഗൗക്കുടിനോക്കി; അതുരെയും കണ്ടില്ലോ; അക്കരേറുക്കു വിശ്വംകടന്നു; കോൺഡിനുവന്നു രണ്ടുകൈകെ കൊണ്ടും കുല്ലു വലിച്ചിളക്കി; പ്രത്യക്ഷ ഉള്ളിൽ തന്നു നോക്കി. എന്നു കൈയിൽ കിട്ടിയതും എടുത്തു. പിന്നിട്ടു വെളിച്ചും ഒക്കളിലെത്തുത്തു പരിശോധിച്ചു. കണ്ട കിഴി യെല്ലാം എടുത്തു വേഗത്തിൽ ഒരു ഭാണ്യമാക്കി കുല്ലുകളെ ചുറ്റുപാടി സ്ഥാനത്തുവച്ചുറപ്പിച്ചിട്ടും, വേഗം വെളിയിൽ കുടനു. അങ്ങുമാങ്ങും നോക്കി. നീറ്റുമുക്കായിരുന്നതിനാൽ

കുട്ടികൾ യമാദ്യമം കെട്ടിവെച്ചുശേഷം ഭാസ്യവുമായി സബലപ്പെട്ട് നടന്നതുണ്ടാണ്. അഥവാത്തിനുള്ളിൽ കയറി പുരത്തിരങ്ങുന്നതിനു മുൻപു ദേഹാന്തരയെ ചെ മഴപെയ്ക്കു മുമക്കുവെച്ചുവിശേഷമായിപ്പു. ചെള്ളയിൽ വന്ന നടന്നതുംകൂടിയു പ്രോം ഇ ചെള്ളം മരായും കൊണ്ടു വഴിയാണിവരുൾ പ്രധാനമായിരുന്നു. ഏറ്റവും കുറവിൽവരിവാലു കണ്ണറിലുകി വെള്ളിയാളിത്തിന്തുകെട്ടു ചുഡട്ടി ഉറയ്ക്കുമാലു. അതിനാൽ കാലു കാലു തന്നിരത്താണി വള്ളാരാധിഷ്ഠിച്ചു കല്ലുവെട്ടുകുഴിയുടെ സമീപത്തുനിന്നു നടന്ന നടന്നവും ശാന്തിയൈക്കുരമായ ഇങ്ങളായി മറത്തു.

അരവിന്ദം അർഥപ്രായം

കൃഷ്ണപ്രചാരണമെന്തു കാണിക്കയാ എന്നിലെ
പ്രശ്നത്തുമും അപലാധിജാക്കിക്കൂട്ടാ മും.

(അർഥപ്രായമാശാഖാഭാഗം)

നിരാഹ

രാമാച്ഛാപ്പ് എമലാടിക്കനിലെ മാഡ്യപ്രതിന്ദി
സ്ഥാപിതമായ നിധിയെ മോസ്തിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിക്കറ്റിൽ
ഇരഞ്ഞിയഴപ്പാർ, നിധിയുടെ നാമനായ ശങ്കരദാസൻ ആ
സ്ഥാപിതനുത്തിനാം ഒരു വിളപ്പാടിലയിക്കുകലെയല്ലാത്ത
വഴിയിൽക്കൂടി തന്നെന്തെ ഏതുമന്ത്രതു ലക്ഷ്യമാക്കിനടക്കുക
അായിരുന്നു. അഭ്യാസം അനും സന്ധ്യയ്ക്കു വിളക്കിത്തിലും
പതിനാംപാലപ്പുള്ളി മേഘാത്മാർ പാരായനാംചെങ്ഗു
ശേഷം എമലാടിക്കനിലെ ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു കണ്ണത്തിനു
ബന്ധമിണംതുടിക്കു പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതു യാതു
രംഭാതിരു അഭ്യാസതു മാഡ്യപ്രതിന്ദി നിന്നു വെള്ളിക്കിൽ
ഇരഞ്ഞിയഴപ്പാർ — ചില ഭാഗിക്കി നാംപാർ കാണിക്കു “എന്തോ
നാശം അടിനാടിരിക്കോം” എന്നും, അഭ്യാസം ശങ്കിക്കാൻ
സംഗ്രഹിയ്ക്കായി; അതിനാൽ ഭന്നമുട്ടു കഴിഞ്ഞയുടൻ
മാഡ്യപ്രതിലേയ്ക്കു മടങ്ങാൻ ഭാവിച്ചു. മഴ തുള്ളിമുറി
അാതെ വാഹിക്കനാളുകൊണ്ട് കമ്പ്പിലിട്ടുക്കണ്ണിയാൽ

കൂൺൻ പൊടില്ലാത്ത കുരിക്കുയിരണ്ടിന്നാം വീഴ്ക്കാർ മില തടസ്സങ്ങൾ പറഞ്ഞു; എക്കിലും അതോന്നും ശൈത്യ താന്നൻ വകവയ്ക്കാതെ അവിട്ടും ഒരു ചാക്കവാഞ്ചി അതിശേരി നെടിയവഗത്തിൽ രീടത്തെ തയ്യുള്ള ഓഴിച്ചു് കരിയ വശം തലയിലും നെടിയവഗം ചുറ്റത്തമായി പോതിരത്തകവുണ്ടും ഇട്ടുട്ടി; കൊതുന്നു ചെറുതായി കീറിക്കെട്ടിയ ഒരു ചുട്ട കുതിച്ചു കൈയിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് വിശേഷിപ്പി വെളിയിലിരിഞ്ഞി. കാറഡം മഴയും ഇടിയും നിന്നും പോടിവാടുന്നു. ശ്രീരം മുഴവൻ തന്നെ കൊണ്ട് ദിവ്യാന്ന.

യാത്രപുത്രപ്പെട്ടുചുട്ടുകുണ്ട് കണ്ട ഭന്നിമിത്തങ്ങളുപുറി മുള്ളു മിന്തകർം ശങ്കരാസന്നീരി ഉള്ളിൽ തിണ്ടി തുട്ടി. “എണ്ണാരത്തുരമാണോ! ഇംഗ് വിധത്തിലുള്ള ഭന്നിമിത്ത അദി താന്ന മെല്ലാട്ടിക്കണ്ണിൽ വാസം ചെയ്യുന്നതൽ ഇതേവരു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സുക്ഷ്മമായി നേഃഹിയതിൽ, അവയുടെ ഫലം തനിക്കതനൊന്നാണെന്നും പിന്നിയാറി കണ്ണുണ്ടും മനസ്സിലായി. അതാണോ” പുറകോട്ടുമാറാതെ നേരേ ബുദ്ധിഭാംഗങ്ങ പോയതു്. യക്ഷിയേജ്യാ ഗസ്സ വന്നേരോ ശീക്കണ്ട വലിയ മന്ത്രവാം വല്ലുന്നും ആക്ഷിങ്ങ നേഃജിൽ, താന്ന അപ്പോൾ പോകയില്ലോയെന്നും, അവക കംഞ്ഞങ്ങളിൽ കുറുക്കങ്ങളെല്ല മുടി കാണു കുിയ ചേണ്ടാണ്ടിയാൽ ഫലം പ്രതിക്രിയായിവാനെ ഇംഗ്യുള്ളി. ഇന്നും അതിനും വകയില്ലപ്പോ. പിന്നെ എന്നാണോ ഏന്ന ബാധിക്കാൻതുട്ടു്. ശോഗ്രാപത്രാമോ മരണ പീഡയോ സക്കിപ്പിക്കാണ്ടുമില്ല. എന്നെന്നും ഉണ്ടാണി ഉണ്ടാണി

കാരണം മന്ത്രം വെയിലും ഏറ്റവും എന്നിക്കും ഇന്നോളം ഒരു സുവക്ഷേഖം ഉജാഡയിട്ടില്ല. ഇത് അന്ന മംസം ഇന്ത്യയിൽ രോഗം വരാനിടയില്ലോ എന്ന വിശ്വാസം ബഹിരാതിയാണോ ചെയ്യുന്നതോ. അതുകൊണ്ടും അങ്ങിനെയും ഒരുപ്പുടാനില്ല. ദാത്തുചുത്തും സംസാര വൈദിക്യം എന്നിക്കണംായിട്ടുണ്ടില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ ആ വഴി വസ്തു ഭിവവും നേരിട്ടേണ്ടാം. പക്ഷേ വൈദിക്യം സംബന്ധിച്ച വല്ല അപരമായിരിക്കുമോ. എന്നിക്കു വൈദിക്യവായി ആരെങ്കിലും ജീവിക്കുന്നണം എന്നതുനു സംശയമാണോ. സ്നേഹിതനുമന്ത്രപ്പറിയുകളും രഘു ഭിവവു മാണം!അംഗിനം അവകാശമില്ല. മെലബടിക്കുന്നതുമുണ്ടാണോ!അംഗിനം അവകാശമില്ല. കുറയില്ലെങ്കിൽ എതാൻം ഒന്ന് അക്കാമായി കുറ്റവശാൽ പരിചയത്തിനിട വന്നാട്ടിണായി രിക്കാം; എക്കിലും അവക്കിട്ടും എന്നോടോ എന്നിക്കും അവ രോക്കാ പ്രഥമരുക പ്രതിപത്തി നേരില്ലെല്ലോ. നിലക്കണ്ണപുര ചാതകമകൾ എന്നു നീണ്ടവാശങ്ങളാണ് ദാരെ വെറുപ്പാ ശ്രീകൃഷ്ണം. ശതാംഗ പിന്നിട തൊൻ രോശ്രൂപം വിശ്വാസ ക്കേണ്ട സ്നേഹിക്കുയാ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നേറും എൻ്റെ നിധിയുടേയും രക്ഷായ മാത്രമേ തൊൻ കരത്തുന്നുള്ള്.” എന്നം മരം തന്നതുഭാവ പുലബിക്കുത്തെന്തോ, അംലുംനാം മെരുനമാവിഷ്ടം. അംഗിനം ശേഷം ഉറക്കത്തിയ നിന്നു ശ്രീകൃഷ്ണാജന്മാ ഭാവത്തോടുകൂടി വിശ്രൂതം പിന്തിച്ചു.

“ഈ ചക്ഷീ നിധിയെപ്പറ്റി ഭിവിക്കാൻ വല്ല സംഗ തിയും നേരിട്ടേണ്ടാമോ? ഒഹി, അംഗിനാംകലും വരാവുന്ന

- തല്ല. അതു തൊൻ എത്ര നാളായി ഉങ്ങളുമിവയ്ക്കുന്ന. അതി നെ അരുപ്പേരുകളിലും അനുഗ്രഹിക്കപ്പോൾ ചെയ്യിട്ടുണ്ടാ? ഈ മെമലാടിക്കരന്മാനിനേതർന്നെന്ന അനുക്ഷിപ്പ് പേടിയാണ്. പിന്നെ യോ, കന്നിൻറെ ഇപ്പോഴത്തെ നാമനായ എന്നെപ്പറ്റി പറവാനാണെന്നാ. ഈ ഭ്രാഹ്മപ്രഥമവിശ്വാസഭക്തി ഇരിപ്പിട മാണന്നാലും യോ വയ്ക്കു. മനുഷക്തിക്കാണ്ടു അവയെ തൊൻ കീഴടക്കിയും ഭരിഞ്ചാണന്നാണ്. ജനങ്ങളി. അങ്ങനെ അശ്വരീരികളും സാമാന്യജീവന്ത്രാദി രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ആവ്യം എടുക്കാൻ അക്ഷി ദൈയത്തും ഉണ്ടാക്കം. വല്ല ഭ്രാഹ്മം പ്രാക്കണ്ടപ്പട്ടം ദിവാനിൽ താഴേക്കുള്ള യുദ്ധക്കുന്ന പരക്ഷ ശക്തിക്കും. എന്നാൽ ഇത്തരംവായി അനുഭവം നോക്കണമ്പോൾ അതു ശക്തിയും കാരണം കാണണില്ല.

ഈ വിച്ചാരണയ്ക്കുടുംബം ഒക്കരപ്പാസൻ നന്നത്തുവി റിച്ചും ഒരു വിധി മാറ്റുവാനില്ലതി; വഖ്യാപ്പട്ടം അക്ക നേതരാജ്യാന്വേഷണി. വിളുക്കാ, ചെറററും എപ്പോ ഏപ്പോ സ്ഥിതിപ്പിൽ നേന്ന ഇരിക്കുന്ന എന്നും വിശ്രേഷിച്ചും നേന്നും സംഭവിച്ചിട്ടുന്നം ഉറച്ചുവക്കാണ്ടും എതാൻം വിരക്കം വരുളിച്ചും മുടി തിക്കതിച്ചും വിരുച്ചും താരല്ലും മരറി. ഇത്തും കഴിഞ്ഞു ശക്കരണ്ണാതുംചെയ്യി. അനന്തരം ചാൽ കാച്ചി രണ്ടാഴ്ത്തിനു ഒരുക്കാവെയ്യിട്ടും തലേഖിവസം എന്നും അവശ്യം കഴിഞ്ഞു വ്യാഖ്യിയുന്നായിരുന്നു നാലു നേന്ത്രപ്പുണ്ട്. ഒരു കോൺഡി യച്ചിരുന്നതും എടുക്കാനായി പോകി. അതും അവിടെ കണ്ണില്ല. രാവിഡയെപ്പും നോക്കിയിട്ടും കാണാഴി കയാൽ ഒരു താരി കാന്തിച്ചു കൊണ്ടാവനും ഒരിക്കം കഴാ

മാത്ര മണ്ണപം മുഴവനം തെരഞ്ഞെടു. പഴം കണ്ണമുള്ളില്ലോ
 എങ്ങനെ പോയി! എവിടെ പോയി! മുഴവൻ ഇന്നലെ
 തിന്നപോങ്ങന്മാരുമെന്നു; ഒരു, അതില്ല. എന്നോരു ദാഡി
 പിശച്ചകാണാംപുണ്ണി. അതാഴം വച്ച് കന്നതിൽ രജം
 ഇന്നലെ ഏട്ടുത്തള്ളി. ശ്രീഷ്ടാ സാലും ഇന്നും അതാഴ
 തിന്നായി സുക്കിച്ചവച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. വല്ല പട്ടിയോ
 ഷുച്ചയോ ഇത്തിനകത്തു കടന്ന തിന്റെകൂട്ടാതെന്നുവരാമോ?
 അതിനു കാണാമല്ലേണ്ണി. എന്നു മാത്രമല്ല ആ വക്ക്
 അതുക്കുള്ള ഇവിടെ എങ്കും കണ്ണിട്ടുപോലുമില്ല. ഇതിനു
 മുൻപും ദരിക്കലും ഇതുപോലെ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടാ
 യിട്ടും ഇല്ലോ. ഇന്നതെത്ത് പഴം കൊണ്ടിരുപോകാനായിമാത്രം
 ഷുച്ചയോ പട്ടിയോ ഇപിടെക്കുറവുണ്ടോ? താൻ വെള്ളി
 കിൽ ഇറങ്കിയപ്പോരി പതിവുപോലെ ചെറുകെട്ടി ഉറം
 പുണ്ണിച്ചുവാനോള്ളോ പോയതു്. പിന്നു പട്ടിയും മറ്റൊ
 എങ്ങനെ അക്കത്തുകാടിം. അടുട്ട്, ശപായത്തില്ലും പോത്തു;
 ഇന്നു പട്ടിണി ആക്കിപ്പുമേണ്ണി. പാൽക്കാണ്ടു പന്നിട്ടുണ്ടോ?
 അതു കടിക്കാം. എന്നാൽ മുറപോലെ നിയിംഗ്രാമത്തു് വിളി
 കിണിൻ മുമ്പിൽവച്ചു് കാട്ടകണ്ടു് അതാഴം കഴിക്കാം.
 ഇങ്ങനെ ചെയ്തു തുടങ്ങിയതു മുതൽ എറ്റു കുറഞ്ഞാണു;
 എത്ര ചെയ്തുണ്ടോ. ക്രൂരിനു മുൻപിൽ നിയി ഇങ്ങനുണ്ടു്
 കാഞ്ഞത്തിക്കാരും എന്നിക്കു കൂട്ടിംഗുപോലെ മധ്യരാഖാനു്
 എന്നു നിരുചയിച്ചുകൊണ്ടു് കാഡു. സ്ഥാപിച്ചിട്ടുന്ന സ്ഥലം
 അതുവന്നു, കല്ലുവല്ലത്തുകുണ്ടി, ഒക്ക അക്കദാന്തംമുട്ടു്—
 അദ്ദേഹമുട്ടുനുവിളിച്ചു;—വൈദ്യുതി മുൻചിച്ചു;—ചുറകിലും
 കുറിഞ്ഞെന്നു. ക്ഷണങ്ങരംക്കാണ്ടു് ചെയ്തുവെന്നതാണു വലംവിച്ചു
 എഴുന്നേറിയെന്നു. ദരിക്കണ്ണകുട്ടി കരുംകു മഴുവൻ പര്യ

അയ്യിച്ചു. എന്നിട്ടും ഉറപ്പുവരാത്തെ മുന്നാമത്തും തെരഞ്ഞെടു. പിന്നീട് ഒരു വിറയശലാട്ടുക്കി വിളക്കിയിൽനിന്നും ഒരു തരി യെടുത്തു കഴിയുടെ അരികിൽവെന്നു കുതിയിരുന്നുംകൊണ്ടു ഇളിലേയ്ക്കു നോക്കി. നിധി കാണുമാനില്ല. കുള്ളുതിരുമ്പി തുടങ്ങുടി പരിക്കുകാൻ ശുമിച്ചു. ശരീരം മുഴി വൻ പറയുന്നു. ഒക്കെ വിറച്ചുതുക്കാണ്ടു് തിരി താഴത്തു വിശു കെട്ടു. തിരിവീണ്ടും ഒരുവായാൽക്കുതിയിച്ചിട്ടു് കഴി പരിശോധിച്ചു. എന്നിട്ടും കണ്ണില്ല. അങ്ങനും സ്വപ്നമോ! മായജാ! എന്നാണിതു് എന്നു അംഗാർ ഉറക്കു നീലാ വിളിച്ചു. കുറെ വെള്ളമെടുത്തു് മുവം കുഴക്കിയെന്നും പിന്നും പരിശോധന നടത്തി. നിധിയുടെ കമ്മ് അംഗങ്ങൾ നേതരാണു. “എൻ്റെ നിധി എവിടെപ്പോന്നി, ഇന്നലെ ഒന്തിഎടുത്തെന്നും തിട്ടപ്പെട്ടതിയല്ലോ. പിന്നീട് സ്വപ്നമാ നുത്തു വയ്ക്കാൻ മരണപോദ്ദേഹം; വല്ലെ ലഭിപ്പുംകൊണ്ടിട്ടോ അംഗങ്ങൾ സംഭവിക്കാറാം തന്മില്ലല്ലോ. എങ്കിലും സംശയം തിരുത്തുകളും” എന്നു പത്രക്കു പറത്തുംകൊണ്ടു് ഒരു വലിയ തിരികത്തിച്ചു് മണ്ണപം മുഴവൻ തെരഞ്ഞെടു. കുന്നംകളുണ്ടായും കുടഞ്ഞിലുംതുപ്പുമണ്ണല്ലോ. പുല്ലും പായും കരിവിടവുമെല്ലാം നിവാരിക്കുന്നതു നോക്കി. തൊട്ടും കാണാഴികയാൽ വെളിച്ചുവുമായി മണ്ണപത്തിനു വെളിയിലിരജിച്ചുവരും പരിശോധിച്ചു. ഒരുമലവുമന്ത്രം യില്ല. വ്യസനാങ്കാന്തനായിട്ടു് ഓരോനു പുലമ്പിക്കൊണ്ടു് അഞ്ചുനു നാഴിക അംഗങ്ങാട്ടും ഇങ്ങങ്ങാട്ടും നടനു. ടെവിൽ ക്കീണിച്ചുവരും കെട്ടു്, മണ്ണപത്തിഞ്ഞരി പറങ്ഞപ്പെട്ടി അഞ്ചുട്ടുംകെട്ടി അയോദ്ധവനായിരുന്നു. ഓരോവിച്ചാരങ്ങൾ നോന്നുമീതെ മരുന്നായി മന്ത്രപ്പിയും തിഞ്ഞിവിശ്വാസി.

“ശകര! മഹാദേവ! ഇവതെന്നാണത്തു തമാണ്”. പാപി
ചെല്ലുന്നിട്ടുമല്ലോ പാതാളമോ, എന്ന് അങ്ങനെക്കന്നാളായി
ഉജ്ഞുട്ടിവരു നിധി എവിടെപ്പോയി. ഭന്നിമിത്തത്തിൻറെ
ഫലമിതാണോ. എന്ന് പോയി മടങ്ങിവന്നതിന്ടെയും “ഈപി
ടെ ആരംകിലും കടന്നോ, അതിൻറെ ലക്ഷ്യം മഹാസംകാശം
നില്ല. നട്ടുഛയ്യേപോലും ഇവിടെ വരാൻ ആളുകൾക്കു ചുക്കു
പൂലിപ്പല്ലോ. എന്ന് തന്നെ ഒരു ഭ്രതമാണെന്നെല്ലു അവരുടെ
വിചാരം. എന്ന് നിധിക്കാക്കു ഭ്രതമാണെന്നു ചിലർ പറ
യുന്നതു” എന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സമിതിക്കു മറ്റൊരുംരാജാ
തന്നെ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വരികയില്ല നിങ്ങയോ. ശംഖോ!
എന്നപൂർക്കിപ്പാനായി സാക്ഷാത് കൈലാസവാസി
തന്നെ ചെയ്യുന്നാണോ; ശകര! മഹാദേവ! എന്ന് പാവമാണോ
എന്നപൂർക്കിക്കണ്ണതെ. എന്ന് നിന്തിക്കുവടിയെ മറന്നു
കാഞ്ഞലും കൊം ചെയ്യുന്നവന്നല്ലോ. നീലകണ്ഠപുരാത്തു
വച്ചുണ്ടായ പരിക്കാരനെ കരിന്നക്കെന്നുണ്ടാണെന്ന്. അവി
ടത്തെസംഗതികൾ കൂഴിഞ്ഞതിൽപ്പിനെ എന്ന് മററു
പ്പാം വെറുതെതക്കിലും അഞ്ചയുടെ രൂപ്പാംശങ്ങളും പൂർബ്ബിക്കം
മുറക്കു പിടിച്ചിരിക്കുവാനുണ്ട്.” ഒട്ടവിലഭേദത്തു” പറഞ്ഞു
നിരുത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇങ്ങനിടത്തുനിന്നു പാണ്ടി
ഴനോടും തീണ്ണണ്ണാന്തിക്കെന്നു അടക്കാൻമുണ്ടു് എറിത്തും
എറിയാതെയും കിടക്കുന്ന കൊളളിക്കുള്ള ക്ഷേഷ അങ്ങേംചും
ഇങ്ങോടും മാററുയും മരിച്ചുമാട്ടു് അവിടെ എങ്ങനും
തന്നെന്നു സപ്പത്തു കിടപ്പുണ്ടോ എന്നും കന്നുട്ടി പരിശോ
ധിച്ചു. ഇതിൽ അത്തുത്തെപ്പടാനെന്നതുമുള്ളൂ. സ്ഥാപ്പനായി
കരുതേനും നിന്നിട്ട് പുരത്തുരജാം കന്നുട്ടി ചുററിനോക്കി
അടക്കലുണ്ടായി എന്തോ കിടക്കുന്നതുപോലെ തോന്തി.

കുട്ടിക്കുട്ടി നോക്കിയപ്പോൾ അതു പഴന്താലിയും സൗന്ദര്യവും കണ്ണംകണ്ട്. “ഹനി എന്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടും. പോരുമ്പോയി. ആരോ ആളുതന്നെന്ന. സംശയമില്ല. ശംഭോ! ശംഭോ!” എന്ന ശക്രദിശസ്ത്രം താനറിയാതെ ഉച്ചത്തിൽ ഓണ നില വിളിച്ചിട്ടും അവിടെന്നെന്ന വിശ്വാസപോയി.”

ആരാധ അലപ്പായർ

കൊട്ടണ്ട കേരിക്കണ്ണ പാട്ടണ്ട കേരിക്കണ്ണ
പെട്ടെന്ന കാൽച്ചിലവന്നുചുഡിം കേരിക്കണ്ണ
ചട്ടററ വേഷാജ്ഞാനരം കേരിക്കണ്ണയാലാന്നടം.”

(വാദ്യത്തേവം തുജ്ജൻ)

ഹഞ്ചിപുത്രി

കാല്യാട്ട ഭവനത്തിൽ ഇരുപ്പിടിയാണ് വിനച്ചിക്കിട്ടു കഴിഞ്ഞതിന്റെരശേഷം ശ്രാവിരക്കുപ്പ്” ഇടയ്ക്കിട്ടു അവിടെ പോകാറണ്ടായിരുന്നു. ആ ഭവനംാണ് ശ്രാവി ദക്ഷപുത്രിനോട് ഉത്തരോത്തരമായ സന്ദർഭാജ്ഞയും കാണിച്ചുപോന്നു. കടംബയോഗ്യമായ ആതിമൃതത്തിനു മുമ്പെ ഉക്കുക്കിഞ്ഞതുമുഖ്യവും ശ്രാവിന്റെ കാല്യാട്ട വിശ്വാസിച്ചുണ്ടായി. ശ്രിഷ്ടമാഞ്ചെ പ്രാഥം ശാരി

യായില്ലെങ്കിലോ എന്ന ശക്തിയും, ഉചനനായികയായ ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തെമ്മാനെന്ന് അതു ദിവസങ്ങളിൽ ഞാടകക്കാളിയിൽ പ്രവേഗിക്കും. അതു സ്ത്രീ വിഭവങ്ങൾെല്ലാ നന്നാക്കന്നതിനു കഴിയുന്നിട്ടെത്താഴ്യം സഹകരിക്കും. ഒഭ്രജന്മങ്ങളെല്ലാ ഗ്രാവിറ്റി യാക്കന്നതിലും, ക്രൈപ്പഡാത്മംങ്ങളെല്ലാ ധമാന്ത്രം വിളവി ക്കണ്ണതിലും, ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തെമ്മയുടെ നിജുപ്പം നോട്ടവും പറത്തറിയിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. രാഘവ പാക്കവും തെറട നാണ്ഡാ, വല്ല നാറദത്തിനും കാരണാമാക്കാണണ്ഡാ, എന്നും മറ്റൊരു അറിയുന്നതിനും വാതിൽ മറഞ്ഞുനിജ്ഞനാ ലക്ഷ്മിക്ക ഏതെമ്മയുണ്ട്. കാരോ വിഭവത്തെപ്പറ്റി, “ഇതു അനുത്തിരുത്തും; നഷ്ടപാകം എന്ന കേട്ടീടുക്കുണ്ട്; ഇന്ന അനുഭവി ക്കാൻ ഇന്ത്യാ ചുള്ളേണ്ടും.” എന്നും മറ്റൊരോബിന്ദശ്ശുപ്പും ഒരു പ്രേക്ഷിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾും വരിതാത്മ്രജനകങ്ങളായി നിന്നും. അനു റാഞ്ചപുരയിൽ വേണ്ടതും പരാവരാരാഞ്ചരം ഉണ്ടാക്കുന്നതും ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തും ദാനന നടത്തും. അവ സംഖ്യാചാരം മറ്റാളികളുടെ കൈ അഥവാ ദിവസങ്ങളിലുണ്ടാക്കാനിടപ്പുന്ന തീർച്ചതനും, കുറ്റു് കായ്യാട്ടവന്നാൽ പോകി നന്നാരെ പറയുന്നതും പ്രവർത്തിന്നുന്നതുമല്ലോ ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തെമ്മ കാരിയും. ജാതിയിൽ അതു സ്ത്രീക്ക് കുറ്റു്, ചെവാറിയും പ്രത്യേകിട്ടണ്ടു്. കുറ്റു് ഭൂതനത്തിൽ പരഞ്ഞോം അഞ്ചു മഹത്തെ അഭ്യർക്കാണന്നതു് ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തും രാജാണോ. കുറ്റു് യുതു റംതു അപാക്കണ്ടും ചെട്ടും കാണുന്നും ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തെമ്മതനും. വന്ന പോകുന്നതിനുണ്ടു്” എത്തുവാനാർ തമ്മിൽ കാണാമെന്നു കണക്കുണ്ടു്.

“പുജേതാട്ടത്തു്” ഭവനത്തിൽ കായ്യാട്ടായിരുന്ന വിശദ ഷണ്ടാധനങ്ങളും കുറ്റു് പജു്” ഉചിത്തനുണ്ടാക്കാനും കായ്യാട്ട എത്തു

നാതാണോ. രണ്ട് കട്ടംവുന്നിലും നിന്നു നല്ലത്തും പാതയ്ക്ക് അദി അരങ്ങുന്നും കൊടുത്തുവയ്ക്കുവള്ളു മുൻമന്ത്രാഭ്യാസം മുപ്പും പ്രശ്നകൾ നിജീഷ്ടയിൽ നിവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. ശിഷ്യന്മാർ പൂഞ്ഞാട്ടും കയ്യാട്ടും മടങ്ങി എത്രവേബാം അവരെടു കുറപ്പും കണ്ണത്തുമന്ത്രം ചോദിക്കുന്ന ചോദ അദിക്ക അററുക്കില്ല. ഒരുക്കയ്ക്ക പറഞ്ഞതു കാൽംതന്നെ ശിഷ്യന്മാർ വിശ്വി, വിശ്വിം പറയുന്നും എന്നാൽ തന്നെയും ഇരുണ്ടാഗക്കുക്കും തുള്ളിച്ചുമോ എന്ന സംശയമാണോ.

ലക്ഷ്മീഡിനത്തുമയെ പ്രസവിച്ച കിടക്കുവേബാം ഗോവിട്ട് കുറപ്പും അഭ്യ കണ്ണതിനുക്കാണും പോയ കുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു കുറപ്പും പരന്തുവാഗ്നേയ അത്യിൽ നില്ക്കും. ശാഖിപ്പിൽ കിടക്കുവേബാം തന്നെ അഭ്യമാർക്കു തക്കിൽ മകളുടെ സംബന്ധത്തുപുറി നോവേബാക്കായി സംസാരി ചുട്ടുണ്ട്. കെട്ടകല്ലുന്നും മുതലായ ശട്ടിയന്തിരങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു ക്രമിച്ചു തുടങ്ങുവോ മുതിനെ പത്രക്കിട്ടുതുക്കിപ്പുറ അതെ പിരിയാറില്ല. ഇന്ന് വിധം പറയുന്നതു പ്രായം കുടിപജന മകളും കുമ്മണ മനസ്സിലാക്കിയുതുടങ്ങി. താങ്കൾ സ്നേഹം ദയവും ദിം നാടക്കുന്നാം വന്നുനീറുന്നതു താങ്കൾ കൂടി ലജ്ജാക്കന്ന ഒരു തിരുപ്പില അവരുടെ മുട്ടയ്ക്കു വീം. സവേപരി ശോശ്വത്തിൽതന്നെ മാതാപിതാക്കന്മാരും മറ്റാളികളും മുഖക്കട്ടു മുഖക്കട്ടു വൈത്തു അന്നരാഘവിൽ ദിശച്ചു തഴച്ചുവള്ളുവാക്കിലും ചുരുക്കാൻ കുറങ്ങും വജ്രാംകൊണ്ടുവരുന്നു അന്തരുക്കാ ലഘുഭിൽ അപ്പും മഞ്ചിക്കിടന്നുചോയി. മുഖം ചായിരിക്കു വേബാം ലക്ഷ്മീശാഖാപിഡമാർക്കു തമ്മിൽ കാര്യക്രമി മാട്ടുക്കു നാട്ടിനു ഉച്ചതമായ ഒരു സംഭാംഗമുണ്ട്.

പരിജ്ഞാനസൂത്രം മെലുടിക്കരയിൽ എത്തിനോക്കി തൃടങ്ങിയേയുള്ളു. ഉർത്തിജ്ഞൻ, അപരമുഖൻ, ക്ഷേമവൻ, ക്ഷേമൻ, കലീനൻ, കലഹിനൻ എന്ന തൃടങ്ങിയ അബ്ദസ്ഥാദിക്കും അഭ്യേഷം ശശ്രമാക്കാതെ, ഇംഗ്രേസ്സുള്ളി തിൽ എക്കമയം പരാമ്പരയം എല്ലാം കണ്ണന്നാൽ തത്പരം മാത്രമടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിൽ പ്രവർത്തിക്കാതെക്കും നില ഇക്കര കൊർ പ്രാചിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല പ്രായംകൊണ്ടു പറിപ്പു കൊണ്ടു, സ്ഥാനംകൊണ്ടു വുഡുമാണുവരുടുടർന്ന് ഇതു നേരം വേണ്ട ഗ്രാമത്രംതോടുകൂടി റത്നനായാണും ചെരി മാറി വരാറിട്ടും. ഗ്രാമങ്ങളുള്ളിടെ സകല ആരുജനകളും ഹ്രദയപൂർവ്വം അനുബദ്ധപ്പെട്ടുനടക്കാനതിനു മറ്റൊരുവർ സഭാ ജാഗത്തുകളാണും. അതുകൊണ്ടു നബംകന്നതിനും ഒക്കിബുദ്ധ മാനസപ്രസ്ഥം അവരെ നടത്തിക്ക്കൊന്നതിനും അധികാരായ വരക്കു കൂട്ടാനില്ല ദന്തായിലുണ്ടും പുന്നോട്ടുതകരപ്പും കായ്യാട്ട് കാലുമാളിം. പലവിധത്തിലും മെലുടിക്കുംയും തണലായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഇന്ത രണ്ടു കട്ടംവൈക്കാരും ദൈ പോലെ സ്വരാത്മകനെ പിന്നിലുക്കി ചുറ്റുമുള്ള ജനസ്ഥ ഹാജ്ഞക്കു സ്വഭവിപ്പാർക്കുന്നാണുള്ളൂടെ സ്വഭവിപ്പാർക്കുന്നാണും കിന്ത്യാജമായിപ്പുവർത്തിക്കാരിട്ടിട്ടും. ചുറന്നാശ്രൂപം ഗ്രാമപഠനത്തും കാരോ കട്ടംവൈക്കാരും അതിന്റെ രണ്ടം മൂന്നം താവനം ചതുരവിലുമായും സഭ്യവട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടു പോരുജനങ്ങളെ നബംനവമായി സംബന്ധിച്ചി പ്രിക്കാരുണ്ടും.

പതിാറിനു പുറമേ കായ്യാട്ട് ഭവനത്തിൽ അടിത്ത ഓജാവാൻ പോകന കുഞ്ചി വിശ്വാസംവേം കരക്കാരു

പ്രത്യേകം ആനന്ദഭരിതരാകി. നാലുപേര് ക്രിക്കിറ്റത്തു വലിയക്കണ്ണത്തുമുട്ട് ഫോറ്റോഗ്രാഫീസ്കൈറ്റുപുറത്ത് അള്ളി നാംഭാഷണമാണ് പ്രധാന വിഷയം. പെറ്റെമ്മുട്ടു അടപാടുവയസ്സുതികയുന്ന ഈ സ്പെം വളരെ ചൊടിപ്പു തമായി ആരോഹിപ്പിക്കണമെന്നാണ്. നാരാധാരക്കായുമില്ല നിന്തുവിച്ചുരുത്തിലെല്ലാംഭാണ് വെണ്ണതെന്നുള്ള ആലോചന നാർക്കനാറം മൃദുകീവനം. കാല്യാട്ടഭവനത്തിലെ പുറവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഈ മംഗലോസ്യവൽക്കരിൽ ആദ്യവസാനക്കാരനായി ദബിച്ചതു് പലതുകൊണ്ടു നമ്മുട്ട് പുന്നോട്ടോടുത്ത ശോഭിപ്പക്കരുളു് തന്നെ. പന്ത്രണ്ടുകെട്ടി മനോധരമായി അവക്കാരിക്കക്ക; കൂടി റിക്കാൾപ്പു മതലായ സംഭാരങ്ങൾ കാലേക്കുട്ടി ശേഖാരിക്കക്ക; ഷൂഡ്സംഭാരങ്ങൾക്കം തുടങ്ങിയ മന്ത്രപൂജാഭികർമ്മം ദയ ക്കിക്ക; ആട്ടം, പാട്ട്, ധാരുകളി മതലായ വിനോദങ്ങൾക്കിടയ്ക്കുട്ടാച്ചെയ്യു, ഇത്രാം ശക്കല ചടങ്ങുകളിൽ കൂട്ടുണ്ടം മെത്രനോട്ടത്തിൽത്തന്നുണ്ട് നടന്നവരുണ്ടു്.

അടിശന്തിത്തിൻ്റെ തലേവിബാം നേരഞ്ഞതെന്ന ഇംഗ്രേസ്യവയ്ക്കു വേണ്ടിന ഒക്കണ്ണമുണ്ടായ ഏഴുകൂട്ടിന്തെ കൂടാശം കരിക്ക ബെട്ടിനാംഭിച്ചു്. അടിശന്തിയുടെ കന്ന പ്രോഡിക്കുട്ടിയാണോ നേരുത്തോ, വേന, ചെള്ളുവിക്ക മുതലായവ ചൊക്കേതെ പോലീ നാട്ടുവാങ്ങുമെന്തു വീഭവംഡിംഗും നായ ദയ കുട്ടം ദേഹാംശങ്ങളുടെ ശത്രുവും ദാനിക്കും ക്ഷണിക്കാം ശരാശരിപ്പിച്ചു്. നാടക മിക്കവാൻകഴിംബും കലാരംഗം പടലജ്ഞാം ധാരണാരംഗങ്ങളോടും ക്രിഡറെ ആക്കരെതു പ്രലഭിക്ക വോട്ടൊടുന്നി ഉള്ളുവിക്ക അറി നേരിച്ചു് ദയവാശത്തു വാരമന്ത്രിയിപ്പിക്കുന്ന അവാരോധിം

க்ளிக்கான் ஹகியாப்ஸூ புதிய வைகவயூலாஸ்போக், நதை எழுது செய்து முறையின் அடிப்படை உத்திலும் இலிக்காவிரிக்கை வீழி.

ஒரு பூக்கட்டுத் தெள்ளப்பு நூதன் படிப்பு
தங்காதூவரையூசுத் தேவெள்ளிக்காவைக் குமர்; காலோஜேர்லி
இலா வைகவயூரித்தீன் வெரைஸுநல்க்காவைக் கூக்கினா
மாய புதுதொ; ஹகிமுஷங்கவேயாபுதூ பேண்டுதைக்குடு
“ஏதா கொதூகாஸாபு” ஏத்தெருவை விழுதுபுங்கொக்கு
ஶாஸ்காதுபாய்ட்ராவைகிலும் வாஸுபுதூவுப்புவும் காரா
ப்ரமானித்தீன் கிருநைம்மையி புரைப்புதீன் ஏறுஞ்சுகம்,
ஹவ மேறுவாயி வாங்கேயுலுவருகோஜுவாது. வதுவி
யுவிவைசுத்து புதைதைவிஸமுநித்தென தழுராயு.

காப்பாய்யாம்திவான்றி சாருங்கதேதைக்குடி அது வென
த்திவான்றி காருபுராபெண்டித்தீன் பாவுமாஸபாந்தித்
புரைப்புதீன் “வெலாக்கூவாஸி. பி மாஸிஜே” “எந்து
நாக்கர்த்தீவுந்து நியதை வீதே” ஏதைம் மாதுக்கூ ஸூ
குக்கடு—“ஈமு பாவ்திபாக்கி! மரமார மமாவே—”
“கோவிதைமலைக்கித்தை மோவிரு! மரி மோவிரு”
ஏதை புதுவிக்கடும் காதிபூவுமாய அது ஸுபிக்கிவான்றி
அதுமாதைத் தை மாலைக்கரமாயி ஏதிரேஷுநாதுபோலை
தோன்றி.

ஸுத்துக்கித்து” அதனுடையிக் கொண்டி. காய் “பாகு
வலிய புரைத் தீக்கேஶே ஹதபுதுவெயு தைக்கூடி;
ஏதைஒமிதிவெறுபு காந்திக்கந்தித்தீன்கிலும் “ஸ்ரீம், ஸ்ரீம்
ஏதைபுரைப்புத்தங்கியிரிக்கான மனிகாலம் கேட்கிப்புருபு

മംഗളക്കുത്തിനും അതിവിശ്വഷമായി അലക്കരിക്കപ്പെട്ടു
കിക്കന കീഴക്കവഗത്തെ പണ്ഡിലേക്ക് ജയാരാം തീരിയിരു
ക്കണി. തറനിരപ്പിയിൽനിന്ന് രണ്ടുപൊങ്കത്തിൽ ഉദ്ദേശം തെ
ണ്ണു സമചതുരത്തിൽ പലകപരാക്കി ഉപ്പായിപ്പണിയിച്ച്
ടുംബി ഞേ മണ്ണപത്തിപ്പോട്ടാണ് ഏപ്പാവയ്ക്കേണ്ടും ദുഷ്ടി
പതിന്ത്തതും. നാലുകോൺിലുള്ളത് തുണ്ടക്കേള്ളു ദ ബന്ധിക്ക
പെട്ട സ്പർശവസ്ത്രമായ ഫലാരത്തെത്താങ്ങിനില്ലെന്ന കല
വാഴകളും, അവയെ അലക്കരിക്കന്ന ചെന്താമരപ്പുകളും തും
സിമാല ചെത്തി (തറവി)മാല, പിച്ചുകമാല, കുടുതലാല
മാവില, പുക്കില മുതലായ മുഖസാധനങ്ങളാൽ അംഗിയായ
വിതാനിച്ചിട്ടുള്ള മേൽത്തട്ടിൽനിന്ന് അവടവിടെയായ
തുണ്ടിക്കാട്ടിക്കന്ന പലവസ്ത്രങ്ങിലുള്ളത് തുണ്ടിക്കൈ രാലകളും
കട്ടിമാലകളും, കാണികളുടെ നേതൃങ്ങങ്ങളും അല്പമായിട്ടും
അരുന്ദാപ്പിച്ചതും. അങ്ങുതിരിയിട്ട് തെന്തെ തെ നാലുവിളക്കി
മണ്ണപത്തിനുള്ളിൽ തെക്കപടിനേതാരാ കോൺിൽ കത്താ
ഡാലിക്കന്ന. ഇതിനു മുൻവശത്തു സ്പർശത്താലും എവിടെ
യിലുമായി ഓരോ ചെറിയ വിളക്കം വിളഞ്ഞുണ്ട്. മുൻപിൽ
ഓരോ തുണ്ണിലെയിട്ടും ഉചിതമായവിധം നാലുപര അലക്കാ
ച്ചിരിക്കന്ന. ഇവയുടെ ഇടതുവശത്തും അല്ലെങ്കുകൂട്ടുമാറി
തെ പലക ഇട്ടും അതിൽ ചെളും കരിവാടവും വിരിച്ചി
രിക്കന്ന. ഇതെല്ലാം കണ്ണ രാഖിച്ചുനില്ലെങ്കിൽ കെട്ടിനുകളും
തെക്കുക്കുകേ തുള്ളാനില്ലനെന്നും വായ്ക്കാടവാ ദാണി ഗുരുത്താണ്.
ഈ തുള്ളാനില്ലനെ പ്രതിനേതാദുപശത്തുള്ളതു മുറിയാൽവരു
മണ്ണുംപും അലുംവാംപും പരിഗ്രാമം ചെയ്യുന്നതും ഒരു
ഒരു ക്ഷേമിയാണ് തെക്കോട്ടുള്ളാനിട്ടുള്ളതു വാതിലാം. വെള്ളിയി
ലുംതും ചെപ്പക്കാടുള്ളതു മരാലകളാൽ ചുറരുപ്പെട്ട മുറാദത്താം

ಕ್ರಾಟಿಯ ಪುರಾತನತ್ವತಿಂತಹ ಈ ಕಾಲ್ಪೂಲಿಮೆಂದು ರಾಮಣಮರ್ತಿ ಮಗ್ರಾವುಂ ಜ್ಯಾತ್ಯಿತಿಕೆಗೆ ವಲಿಯ ಕಣತಹನಯ ಅಳಿಷೇಹಕಂ ಚೆಬ್ಬುಗೆ ಅವಾಸಮಾಯಿತಾನೀ. ಇಂಥ ಅಳಿಷೇಹಕಂ ಕಾರ್ಣಿತರ್ತ ಶ್ರಮಾಯ ಪಡ್ಡವಣ್ಣಿಷಿಂಹಿತ್ತು” ಈ ಪುತಿಯ ಸಾಲಪ ಘರಶ್ಚ್ ಸಪಣ್ಣಂ ಏಕ್ತಿಯಿಷ್ಟಿಂತಹ ಗರಂರಿಂಹಕರಂತಾಂತ್ರಿಯ ಯತ್ನಾಹಂ ಮಾಲ ಕಾಳಿತರಿಂತಹಿತ್ಯಾಂತ್ರಿ ಸಾಮಾಂತಿಲಿಲಿಲ್ಲಂ ಪೊಂಹಂಕಂರಂತ ವರಾಗೆಂಕಿಂಬಂ ಎತ್ತಿರಾಷರೆ ಉಂಹಾಗ್ರಾಯಂ ಎಗ್ಗಾರು ಜರಾಗಂ ಅಲ್ಪಾಲ್ಪಮಾಯಿ ಮಾತ್ರಂ ಬೂಯಿತ್ಯಾವತಿಗೆ ಪರಮಾಷಾಂತ್ರಿ ಕಾಂತ್ಯಾಂತ್ರಿ ಹಣತಿಲೆ ವಲಿಯ ಕಣತಹ ಸುಪ್ರಸಾಂತಿಲಿವಿಯಾಯಿ ಬೆಂಧುವ ದ್ವಿತ್ಯಾರು ಪರಿವೃತಯಾಯಿ ಅಂತಿಗಂಕಿಂಬಿಲೆಂದು ವಲತ್ತಿರೆಕೆ ಯಿತ್ತಲ್ಲಿತ್ತಾರು ತಾಂತ್ರಿಪ್ರಾಂತ್ರಿ, ಮಣಿಪರಿತ್ಯಾರು ಕಾರ್ಣಿ ತಿಂಹಕಂ ತ್ವಿಗೆಂಂಕಿಗಂಪಾರತಿಯೆಯಂ ಕಂಬಂತಿವತ್ತೆ ಉಂಂ ನ್ಯಾಂತಿಪ್ರಾಂತ್ರಿ ವಾತಿತ್ಯಾಂತ್ರಿ ಶ್ರಾವಣಪರಿತ್ವಾರು ಲತಿತ್ಯಾ ಕಿಂತಿಕಾಂತಿರಿಂಹರ್ತು ಪಲಕಂಹಣ ಇಂತಾನಿ. ಇಂಥ ಪರಿಂತಾಂತಿಲಿಲಿಲಿಲ್ಲಂ ಮಿಂತಿಕೆಹಣಣಿ ಅಗಾ ವಾಲ್ಪ್ರಾಯಿಹಣಿರಿ ಅರ್ಪಿಲ್ಲಂ ಶಾಂತಮಾಯಿ. ಅರಂಭಾರಿ ತಾಂತಿಕಾರಣಾಂತಹ ಪಣಾಪಿತಿತಾಂತಿರಾಂಪ್ರಮಾಂ ತಾಂತಿಕಾರಣಾಯಿ ಮಣಿಪರಿತ್ಯಾರು ಕಾರ್ಣಿ ತಾಂತಿಪರಿ ವಾಂತಿ ಮಂಗಳಾಂಂಸ ಚೆಬ್ಬು” ಎಂಬುದು ಯತ್ತ ಕಣಿಕಾಕಾಂತ್ರಿ ವಿಂಂತಾನಿ ಜಿಗಾಂಪಿರಿ “ಹಂಹಂಹಂ” ವಿತ್ತಿಕಾಯಂ ಪರಿಂತಾಂತಿರಾ ಮಾಡಂ “ಎತ್ತಿ ಮರ್ ಹ್ಯಾರಿ ಯಮಾರ್ದಾವತಿಗೆಂದು” ಎಗ್ಗಾ ತ್ವಿತ್ವಾಲಿ ಪಾರಿತ್ರಾಂತ್ರಿ ಅತ್ಯಂತ್ರಾಲಿಕಿಕಹಣಿ ಚೆಬ್ಬು.

ಇಲ್ಲಿ ದಂಗ್ರಂತಿಂತಾರಿ ಕಾರ್ಣಿತರ್ತ ಪಾತ್ರಾರಿ ನಿಂತಾ ರಣಿ ವಾಲ್ಪ್ರಾಯಿ ಹಣಿತ್ವಾಂತ್ರಿ ವೆಗಾರಣಹಕ್ಕಾ ಗ್ರ್ಯಾಂತಿಪ್ರಾಂತಿ ಇತ್ತರೆ ಅಂತಿಕಾರಣಿತ್ವಾಂತ್ರಿ ವಾತಿಯಕಣಾಗು ನಾಪ್ರಾಂತಿ ನಾತಿತಿಕಾಯಿ ನಾಮೀಪಾತ್ರಾಂತ್ರಿ ಸ್ವಾಲ್ಪ್ಯಾಂತ್ರಿ ಹಣಿತ್ವಾಂತ್ರಿ ವೆಗಾರಣಹಕ್ಕಾ

திரிச்சு. அபிவிடவேண்டி ஆற்றங்குடி மூன்பாகவும் வல ஹுவாச்சிடீ கேஸுத்தினில்லை கடன் வேவாளியின்ற சென்னிஸ் உரைகெதியோட்டங்குடி அல்லது.00 நிழைஷ் மாயி யூகிச்சிடீ பூசாம் வாணி), நோக்கத்தென எஃப்பாடுவெல்லையின் வசிபாந்தகத்தும் ஏடுப்பிச்சுகொள்ள வைக்குத்தும் மக்களினை கெட்டிமக்குத் து புதுவூரிச் சூரியன்று எவ்விடக் குடியியை அறநாயிரி பூஜையைத் தொகைகாள்ளு வாக்கைள்ளும் மிகவுமிகு அல்லமோத் தைவை கட்டுமார்வதோட்டங்குடி தல கூடிச் சுப்பிகாந்தீடு மக்களின்றது மாண்பு விழுது பூஜையை வேங்கோலை என்கொடிச் சுப்பிக்கேண்டில் பில அதுஞ்சுகரம். நல்லியதின்ற ஶேஷ, அல்லு விஞானியாயிகிடன

துதிவிசையீட் நெடுங்கலில் நாலுவரியாயி ஏடு யில்லிடு விடுவியுக்காலத்திற்கிணங். வலிய களத்தும் அக்க அத்துவேலிச்சுத்தும் மோவின்கைச்சுப்பின்ற அதிகமிழும் ஒன்று அதுவிச்சுமுடியுமிகு கூவாவாக்கைல் ஸப்பிகாந்தீடு, அவ்விடக் குடியியை மாநாஜ்சைல் காரோண்டத்தாலீ திக்கங் திருக்கு குடும்பத் துவாச்சுத்தில் கடன் கேஸ்னின்ற கிடைக் கூப்பு விடுவில்லிடத் துத்தி, வலிப்பு பழுப்பும் வசி, கால்க் கூப்பு வாங்கும் ஸகல் குடும்பத்தும், புமமா் பால்வாயல் குடும்பத்தும் மியுரப்பு விடுவில்லிடத், ஏடுத்து வட ஜோக்கி இதலாய பலமார்க்கத்தும், ஏடுநீர்தில்,, வாற்றத்திலும் அதிசெய்கினமால் படாரி பூவால் முதலாய பால்க்கத்தும் ஏடுப்பும் ஒடுத்துமாயி கண்பாலை அறநாயிச்சு அதுப்பாரிசும் அதிமிகரம் அடுக்குவத்தில் மாறாவிடும்.

ഈ കട്ടിൽ അസു പകൾ മുഴവനും രാത്രിയും സല്പ് പോടി ഷുമായി നടന്നു. എപ്പോറും അതിസുവഹായാം മുള്ളാന ഭോജനം കഴിഞ്ഞു, ചംദനം പനിനീക്കും ആടിയായ തുഗ്ര ന്യാസാധനങ്ങൾ അംഗീരത്തു, സബിർപ്പുരാഡിൽ മജാഹായി. “മാലകറിക്കാണ്ടുമുള്ളുവുകൾ കൊണ്ടുഭായും ചാലവ വിളി അഭിനാരപ്പാര്യമേ” അവിടെ അന്നേകം തന്ത്രങ്ങളും ഭംഗി യായി കാണുകൾബേദ്ധിങ്ങനു വെണ്ണണി വെരാറിലും, കൊരു കുട്ടിയ ചുണ്ണാമ്പു തേച്ചും, അരറമുള്ള അടയ്ക്കയോടും ഏലക്കാ ഗ്രാമ്പു മുഹമ്മദാധിവജ്ഞാഥം കുടി ചുവച്ചു സ്വവിച്ചു കാരോ ഭാഗങ്ങായി നടക്കുന്ന റാംട്ടും തുഷ്ടിപ്പും ദിവാൻ രസിച്ചു മതിമറന്നിടിക്കുകയായിരുന്നു.

അടക്കിയന്തിരാർത്ഥിന്റെ ബഹുമാനത്തിൽ കാർത്ത്യഭാലും അപ്പാതേയും . ലക്ഷ്മീക്കിഞ്ഞത്തുണ്ടും ഗോവിന്ദ ഭരതപും തന്ത്രിൽ പലതവണ കണ്ണടക്കുന്നതിനു സംശയം പഠിക്കുന്നുണ്ടും സ്വപ്നം ചെയ്യുന്നുണ്ടും ചെയ്യുന്നുണ്ടും ഉണ്ടായി. ചിംഗപുരം നേരിട്ട് സംസാരിക്കുന്നതിനും തുട കിട്ടിട്ടണ്ടും. നാഞ്ചാര ബുദ്ധമാരായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീചുരുഷാംജരം, ദാംഡാഷണം എടുക്കാന തുടങ്ങിയാലും, എജാനെ ദാഖലാനുകൂലമേന്നും അക്കം തന്ത്രിഖ്യാനാശാഖപ്പോ. എന്നാൽ തു ചുട്ടെടു സംഭാ പ്രാണത്തിനു ഒരു പ്രത്യേകമുണ്ടും. ഒരു സ്ഥലത്തു ഒരു പേരും ഒരു വൈദികത്തുശോഭിക്കുന്ന രണ്ട് പ്രിച്ചാട്ടും കാണു മുള്ളുകളും പ്രകാശിക്കും, പിന്നു മണ്ണും, എന്നും കാബച്ചയാം, അകൂഡാനിൽ അടിത്തുമുള്ള തുല്യ പ്രദായാട്ടും തെള്ളി ചെതുകാണുന്ന നക്ഷത്രപ്രഭങ്ങളും. നേരു ദിശയും കരായും,

പിന്നെയും മിന്നം എന്നതുപോലെയോ ലക്ഷ്മീഗോവിംശം മായുടെ സല്ലാപണങ്ങളെ വിവക്ഷിക്കുന്നിരിക്കുന്നു. എന്തു കൊണ്ടാണു സംസ്ഥാനത്തിൽ കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് പൊട്ടുനന്നവേ കൂദപ്പിന്നും മുഖാവധി വികാരങ്ങളിലും ക്ഷേമങ്ങൾക്കുതെയ്ക്കു പകൻമുഹൂര്യം, ഉടൻതന്നെ പ്രസന്നത-വീണ്ടും ഉണ്ടാകയും, തുടങ്ങിയസംഭാഷണം അഭ്യേഷം പുരുഷിക്കയും ചെയ്യും. തമിൽ കാണ്ണപോർ ലക്ഷ്മീക്കുന്നതമുായും ഒരു കീഴുക്കം കിട്ടും മരണത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. ദന്തതും കൂദപ്പുസ്തരിക്കും. ഭാവിയിൽ മംഗളവും സെയലാഗ്രവും മുതയായ ഒരു വാദം എങ്ങനെന്ന അംഗീക്കരിക്കുമ്പോൾ ആരാബി ക്കേണ്ടവർ അടിനടയാക്കാതെ തരികയില്ലെന്നും ലക്ഷ്മീക്കുന്നതമുായി നിന്നും. ഉള്ളാഗംതോടി സ്ഥലം പ്രതി സഖ്യ രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ദേന്തുനാടകരമായ ഇന്ത കാഴ്ചയ്ക്കു തന്മാകയില്ലെന്നു കൂദപ്പും സ്ത്രീക്കും. കാഞ്ഞണഡയാർഡ് റാല്പ് കടവിന് അക്കലെയാക്കുകയിലും കാണ്ണണമെന്നു വിഡിയും കൈകിൽ അട്ടത്ര കാണ്ണരാക്കുമെന്നു വിനിച്ചു ലക്ഷ്മീക്കുന്നതമുായും മുഖാഗ്രംതയും കാഞ്ഞണഡുക്കാക്കം.

ഒരിക്കൽ ദൈവപരസല്ലാപം കഴിഞ്ഞതു തന്നെ ആന്ന ദിപ്പിച്ചു മറ്റുമിത്തതെ സ്ത്രീ ലഹരിയിൽനിന്നും വിട്ടുമരിപ്പാനതിനും ഗോവിംഗക്കൂദപ്പും എക്കാനതമായ ഒരു സ്ഥലം മറ്റൊരു വാചാമഗ്നായിരുന്നുപോശി.

“ലക്ഷ്മീക്കുന്നതുണ്ടിരിക്കുന്ന വിചാരം സർവ്വമാ എന്നെന്നും എന്നിക്കും അവബളിയും ആയിരത്തിന്നിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കുട്ടിയിരിക്കുന്ന എപ്പുംകൂടാം ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം നടക്കണ്ട്

மென்ற நடத்துவதையே உண்டு; பூர்வாட்டியும் காய்பாட்டு
மாண்போ; நடக்கி; பெறுகிற..... அதனாலேன் கைமள்
அரிசினதைத் தடுப்பது. தலையூசு வெளிவிழுப்பானது அவன் வழியும்
புரதாக்கமேஹ? குத்திங்கூடிஷு என்னபூமொ அவன்
காட்டும்..... விவாஹம் கஷித்தால் பீரா அலோஹ
மாயிடுவ்ஸாகிக்கூடியிழுயோ.....” ஹபுகாரமுகை
விவாஹகாஸ்து கூடியு வினாக்கிரிக்கூடியாகினா.

எடுக்கேலோ அனுவாதிக ஹத்தியதேபுரி கை மு
பெற்றுக்கொள்ள காக்குமாறு துட்டுக்கை யாவக்குமாலு
தோன்ற அதுவாத அல்லும் ஶமிக்குமாதிரி வெடிக்கெட்டு
திருக்குமாதிரி எடுக்கேலோ அல்ல்ராத்திரியாகி. பீராந் தான்
நியையமாகுமாதிரிசு கமக்குக்கூடு சென்றியும் மதுவும்
ஷேஷலயும் நிருமாயி பாலியிரு எடுத்தி வெவ்விரூபாட்டுத்
கவுற்றும் முசுக்கித்துக்கூடி. மராங்கொளிய பலுவேஷம்
வமன்று வாய் பலித்துமிஞுமாய் ஸங்லங்குக்கூடுகூரு
மேலும் குட்டி. பிபாந்தியுடை முன்றாது அதுயிதுக்குமாதிரிக்கூரு
நார்காங்குமாயினா அடுக்குமெ. ஹதோரோனம் கள்ளு
நெல்திரிக்கூரு மலுந்திரு கை லிக்கில் “மாத்துவாகை
மாத்துவாகை மரைாங் வேஷம் மாஜாநே” எடுநாம் மரைக்குற்று
தாந்தியமாய் ரோப்பும் கேட்டு ஸ்தூபோநடிதிரிக்கூரு செனி
யார்காங்குமாதிரி முவாகை கிளைத்தில்லர் “ஶங்கொயம்
ஹவாரியாஶமமபி தாந்தெய்ஸாவிவேஷுள்ளாரோ” ஹத்ராபி
ஒருாகாந்தரமிதிதி கூடுக்குறாரவாயும் கேட்டுக்குற்றுக்கூடு.

എഴുന്നം അരലിപ്പായം.

സപ്രപ്രോഗമാ ശായദേഹ മഹതിലാറ്റിയോ

സപ്രലിപ്പണ്ണുസ്യ താബൽ മലപ്രാഘ്ലിയോ

(അഭിജ്ഞാന ശാക്ഷണ്ഡം)

ജന്മാസ്വാമല്പം

കാസ്ത്രാട്ടഭവനത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പുത്തി ദിവസം രാത്രിയിൽ
ങ്ങ ദിനമിൽ ആട്ടുമും, മാറായാംക്കാരിൽ താന്നു കൈമുള്ള,
കണ്ണ് ജന്മാദി സംസ്താപിച്ചിട്ടും, ലക്ഷ്മീശ്വരത്തും യുദ്ധം
പുണ്ണിരിനിയർ ഗ്രാവിദശഭൂമി ലഭിച്ചുമിരിക്കുന്ന സമ
യത്രും, അണ്ണകുംകാരിൽ അലുംബാതവും തണ്ണുമും എററാം
എക്കരക്കാനിയായി ഒരു മാത്രാധിം ഒരു കംത്തും ക്രക്കാടാ
സ്റ്റെൻറ മണ്ഡപത്തിലുള്ള വിള്ളശിഖന ലക്ഷ്മീമാക്കി നട
ക്കക്കയായിരുന്നു. അസം ഉദചന്തിനു ഭവ്യ നേരം എഴുപ്പാഡി
ബെളിച്ചുമാക്കാം എന്ന പ്രത്യക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മുഴുവൻ
കാക്ക അരാത്രുതുക്കിയിട്ടും പീടിയിൽ കിന്നാണാത്രയായി.
നാണ്റൻ സ്റ്റോ സ്റ്റോ പ്രായമുള്ള ഒരു ചെപ്പൻകട്ടിയെ
അഭ്യർഥ എടുത്തിട്ടിട്ടും. തഛ്രോവാസികൾ ഉന്നാൻ സമ്മാ
രംതുണ്ടിയിട്ടില്ല. നക്ഷത്ര തദി കാശാനിശ്ചന്ദനനേ
പറയും. ക്രമികൾ ചീരുമുള്ള തുംങ്ങി. ഒരു വലിയ കാരം
ഞായി; തെങ്ങ്, കമ്പ് മുതബാധ വുക്കണ്ണാദി ഉലത്താടി.

പക്ഷികളുടെ രോഗങ്ങളിൽ പിന്നീട് അവയുടെ ചിറകടി ശമ്പളമായും അധികം കേട്ട ഒരു സ്ക്രിപ്റ്റുമാരുള്ള കാരണം വച്ചുണ്ട് യാതു ചാലപ്പെടുകയും. മാരി തട്ടുത്ത എങ്കിലും, സമിച്ചുള്ള ശൈവത്തിനേക്കുത്തായിരുന്നതിൽ നിന്നും ശബ്ദുന്നാഡാ മുകളിയതോടു കൂടി അവർ നടന്നതുടങ്ങി. മഴയും ഇരുട്ടം കുമേഖ നിങ്ങി.

സൂര്യോദയമാനക്കുപ്പാം ശരു സ്ക്രിപ്റ്റുകൾ നാലു ലാറിക്കയിൽ കരയാതെ വഴിനടന്ന കഴിവന്തിഴിക്കുന്നു. മുവപരിചയമുള്ള അരുളുകളുടെ വാസനാമംഗലം എഴുന്നു ദേഹം കഴിവന്നു. ചാലൻ ചൊത്തുചിരിയിൽ അരഞ്ഞേഡാട്ടം ഇങ്ങോട്ടു നടക്കുന്ന തുടങ്ങി; പ്രകിലും പുത്രപ്പമാരായ അരുപാന്നമനാരോട് അവരം സംഭാഷണത്തിന് ഇടത്തം കൊട്ട കണ്ണില്ല. ഏതിരെ വരുന്ന അരുളുക്കോട് സംസാരിക്കുന്ന അവസ്ഥയും ഇല്ലല്ലോ. കുടുക്കുന്ന വഴിനടക്കുന്നവർ കുന്നകിൽ ഇവളേക്കാൻ വേഗം നടന്നപോകും. അരാല്പുങ്കിൽ അവർ പേരുച്ചിരിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു ഇടവും ധാരവും തിരിതെത്തു താന്താങ്ങളുടെ വഴി കുടിപ്പോകും. ശരയിക്കുന്നരം കുടുക്കുന്നവേം അരുളുകളിൽ ചിലകൾ "അവരിൽ ചുവിടു പോകുന്ന എന്നതോപശിച്ചും കൊള്ളിക്കാമുന്നു എങ്കിലും അവളുടെ മുവണ്ടാവം കൊണ്ടം ആല്പുത്തപക്ഷം കൈകരിലുള്ള കട്ടികളുടെ വിജ്ഞാദാ കണ്ടിം അവക്കം അതിനും ശുട്ടയാക്കാനില്ല.

ഒരേ കരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കയറ്റി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ക്രിപ്റ്റു വഴിയിൽ നേരിട്ടുന്ന ധാരതായ സംഭവങ്ങളും

തടങ്ങനില്ല. പന്മാവിന്റെ ദശയണ്ണദിപോലും ഇവ് കീട യാത്രക്ക് പ്രതിബന്ധിക്കുന്നതി തീരുമ്പാറ്റില്ല. റഫ്.കാറ്റ് മിതലായവ പുതുതി ചാപല്ലാഡൈ. “യാതു ടെന്നിറന്തെയ ഫീണം, അല്ലോ കഴിഞ്ഞതിട്ടാക്കട്ട്” എന്ന ഇവക്കൊട്ട് ആളുക്കാപിക്കനില്ല. കാരടിച്ചുപായ്ക്കുന്ന വൻ മരങ്ങളിടെ കീഴിൽ കൂടി ഏറ്റവും, ഇരക്കവും, മേടം, പ.എം.വും വകവയ്ക്കുന്നതെ യാതു തുടങ്ങന്തിനും എത്തോ ഒരു നിശ്ചിയ ഇവക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ;മാതാവിന്റെ ഒരു തോളുകളിലും ഇടയ്ക്കിടെ മാറി മാറി വിത്ര മിക്കനു ശിരൂപം ചില ചില പാന്തമായുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു മുമ്പും വഹിയിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ട്. ബാലാക്കൺറ ദോഡ വഴിയിലും ഇങ്ങ വഴിയാത്രക്കാരിലും തട്ടി. അങ്ങനു വസ്ത്രമായ ഒറ്റി പത്രിന്തക്കുപ്പാർഡം കട്ടിയുടെ ഉത്തരമുഖം ഒരു പോലെ വിളിക്കു. അന്തർല്ലീനങ്ങളായ ഉത്തരമലക്കു സാങ്കേതിക പരിപ്പൂർത്തെയും ആ ശിരൂപിക്കൽ വഴിയാത്ര കാർ കണ്ട്.

വഴിയുടെ ഇങ്ങപുറവും കാണപ്പെട്ടുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ, ഒരു കൊന്ദവിട്ടു മരക്കാവിലേയും പറക്കുന്ന പക്ഷികൾ, അവയുടെ നാഭം, വസ്ത്രം പിശേഷംകൊണ്ടു മനസ്സുനു വരുമാതും ചെത്തുന്ന ഘടങ്ങൾ, ഭാണ്യം പേരിനട കുന്നു മറ്റു പാന്തമാർ, ഇവയെല്ലാം ഇതു ശിരൂപിക്കുന്ന ആദ്യാദ്ധ്യത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നു മാത്രം മാത്രം വിന്റെ മുഖം മരമായി പിക്കസിക്കം. അതു കഴിഞ്ഞതാൽ ശരയതും മധ്യിലെത്തക്കുപ്പാലെ മങ്ങം; ചിന്താമനായി ശേഖരവിട്ടു ശൈത്യവും കലന്ത് ആ സ്ഥീരയും കർണ്ണയും

പുന്നകിലും പ്രസന്നയാക്കിത്തോടുന്നതിനു ഒക്കെവരുളിൽ
ശിരുവിന്നല്ലാതെ വേറെ ധാരണയാനിനും രക്തമാക്കന്നില്ല.

ഈവർ യഴിനടനു ശിലിച്ചിട്ടിള്ളുവള്ളുനും, വഴി
വാടക്കേണ്ട അനുവദ്യും ഇവർക്ക് ഇതിനമുന്പുണ്ടായിട്ടി
ബാധി, കൂട്ടുകിൽ എവർക്കു മനസ്സിലാക്കും. ഇവളുടെ
അഭ്യക്താന്തരിയും അംഗസൗമ്യവും അനുരോധം വിസ്താരി
പ്പിക്കും. ഓരാതിനാണ് ചുരുങ്ഗിപിക്കുന്ന തലമട്ടി അഴിന്തു
പോഴാവും അന്തിമാണ്ഡലം സുലഭമായ വള്ളത്രുവയും പാനമു
കാർ വാഴും. അവർ കുടക്കുന്നതു അന്തിനെ അംഗങ്ങളായി
മുന്നിച്ചും അന്തില്ലുമായ കാഞ്ഞും താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന
ധാരാത്രാവണനുള്ളതുട്ടിൽ നടക്കും. അപ്പോൾ അവരുടെ
സ്ത്രീ അവളുടെ ഗതിക്രിയ പതിയുണ്ട്. ദോഷിയും കിട
ക്കുന്ന കട്ടി എന്നു ചെയ്യുന്നവവന്നരിയുന്നതിനും ഇടയ്ക്കിടെ
തിരിത്തുനോക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നോരും കനത്രുതിങ്ങി വള്ള
ഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുരിക്കണ്ണം വഴിയാതുക്കാക്കും കാണാറാകും.
ഇവയുടെ മികളിൽ സേപ്പഭാവിന്നുക്കുറം പൊടിഞ്ഞു തെംട്ട്
തൊട്ടില്ല എന്നപോലെ തില്ലുന്നതുകൂടായി അവിടെ തന്ന
ഔദി പതിച്ചിരിക്കുവാനോ എന്നും അക്കും തോന്തി
പ്രേക്ഷം കുറ്റുകളുടെ കാന്തി കാഞ്ഞുന്തേരഞ്ഞിക്കും ഇട
കുറിക്കുടിയും പട്ടമാറന്നില്ല. എഴുന്നു തില്ലുന്ന നാസിക
വിചാരഗ്രംമായ ശ്രാംകാസ്ത്രപാസംകൊണ്ടു പരിവിലയി
കമാം ഒരു ചുവപ്പും കുറ്റുമുണ്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒക്കെക്കാണിരിക്കുന്നു. ശിരു
വിനെ സമാധാനപ്പെട്ടതുനേരം മാത്രം ദന്തജലുടെ
അംഗം വഴിയാതുക്കാൻ കാണുന്നു. ഉറുന്നംസ്ഥാനക്കുടിയ
ഓവവും പ്രസ്താവിയും കവിരിന്നതുടങ്ങുമ്പെട്ടു രക്തവർഗ്ഗമാക്കി
നാ

തീര്ത്തിരിക്കുന്നു. ഇവർ ആയും, എവിടെപ്പോകുന്നു, എന്നും അതുമഹാമാരിഉള്ളിലും സ്വന്ധത്തം ചോദി ക്കാത്ത വഴിപ്പാക്കണ്ണ ഈല്ല.

മംഗല്യസൂചകമായ ഒരു ഗ്രന്ഥ ശൈക്ഷിക മറ്റും ആഭ്യർഷിക്കാരാഡി നേരം ഇംഗ്ലീഷ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രേം ദാഡിംബിഥിഥും. അതു കൈവശം ഇത്തന്നു പിരിക്കായും കളിക്കായും ചെയ്യുന്നു. പത്തമൊരിൽ തങ്കാംകൈണ്ടിൽത്തു അതുണ്ണാവും അതിനു സമമാക്കില്ല. പെത്തവഴിയാറുകൊണ്ടിരുന്നു ദിവദോമാ ക്ഷുത്രപ്പിച്ചാണ്ടാലികളോ യാത്താനും അതിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ദാനതയും കുറവും അക്കാദി ഫേയും, വേദവിഷാഖാലിക്കൈയും അക്കരീ കൊഞ്ചും ദാനവിരിയും വഴിനീളു തുക്കി, രമ്പനിൽ എന്ന പ്രേരഭ, ആ ശിശ്രൂ സുവസ്യമുഖം ചെയ്തുകാണിരിക്കുന്നു, താൻ നന്നത്താലും തണ്ടൻ കട്ടിയെ നന്നയുംതയും തനിക്കു വിശ്രന്നാലും തണ്ടൻ കട്ടിയെ വിശ്രപ്പിക്കാത്തയും. - താൻ എല്ലാനു ശിതവും കാഡം കട്ടിക്കെ തട്ടുക്കെതനു വിചാരിച്ചും പൊതിഞ്ഞു പിടിച്ചും വിത്രുമും കുടഞ്ഞെത ഘൃഷി ഇവഴിക്കെ നടപ്പും ഭിന്നമായ പന്നാവിനെന്ന നേരും നാനോപ്പിച്ചു.

| മല്ലാധാരതിനു ദുരു ജനസ്വയാരം തുലാ കുഠത്തു ഒരു കാട്ടാഴിയിൽ ഭാരമേഖിക്കു ചുമട്ടംകൊണ്ടും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭാഷിച്ചു. കൈകകാൽ തോളിൽ ദിനമാറ്റുന്നു പിന്നുയും നടന്നതുടങ്ങി, കുഴഞ്ഞുകുടഞ്ഞും കട്ടിയെയുംകൈണ്ടി ഇവർം ആരക്കൊലും ഒരു തുന്ന ഉണ്ടാ

யിങ്ങനാൽ കട്ടിയെ എക്കിലും ഇവർക്കൊന്ന കൈമാറാമെന്ന് യിങ്ങൻ: ഇതുവരെവും ഉള്ള മലകൾ തകർച്ച കാരണം കൊണ്ട് ഇവളുടെഹച്ചവി അടച്ചു. വഴിനിയുയ്യമില്ലോ തെയ്യം തീന്ന്. ഒരു രൂപസാരിനോട് ചുവട്ടിൽ ഇവർക്കും ഇരുന്നു. മുഖവിരിച്ചു താഴെ കട്ടിയെ കിടക്കി. ഗാഡി നിലു പൂണ്ടിരിക്കുന്ന ശിത്രാവിശയത്ത് ഇവർ ആവാദച്ചുഡി ക്കേണ്ടിച്ചു. ക്ഷണമാത്രത്തിൽ ആ ക്കൂടുകൾ നിറങ്ങി പോയി.

മനമങ്ങും മിഴിയിങ്കും ആയി? പ്രുത്തിച്ചുവകാണിഞ്ചി ക്കുന്ന സ്ഥിരം വിദ്ധി കരഞ്ഞതുതുടങ്ങി. ഓരോ ദിശയിലേക്ക് സവും ഓരോ മല പിള്ക്കാതെക്കളുപോലെ ആണിക്കുന്നു. ആതുകാരംക്കുന്നു? തിരഞ്ഞിവിജീപ്പുട്ടുറപ്പുട്ടുന്ന വില പാഞ്ചരംക്കു സാക്ഷിത്വം യുറിക്കാൻ മല്ലുംധാരിത്രാം മുകളിലും വന്മലകൾ ഇതുവരുത്തിലും കുല്ലും മുള്ളും നിറങ്ങതു നന്നതു തണ്ടതു ഭ്രംി ചുവട്ടിലും ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നു. ആവാദം കരേന്നേരും വിചാരണയുണ്ടായിട്ടും അവിടെ മുഖം പിന്നോട്ടും എഴുന്നേരും തന്നതാണ് പ്രാണംഹാനി വരുത്തും മെന്നു നിയുക്കിച്ചു. ക്ഷണംകൊണ്ടു് അഞ്ചു ബാലി താനെ ശീതെന്തു. പിന്നോട്ടും കട്ടിയും അടിക്കാൻ ചെന്നാൽനാ. കട്ടിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു നടന്നകളുംയാഥും പിരി ഞജ്ഞനേരും. സാധുവായ കട്ടി എന്തുപിഴച്ചു എന്നും ഒരു സ്ഥാന ഉടനെ ഉണ്ടായി. ശിത്രാവിശയത്തെ പിന്നോട്ടും നോക്കി, വെവരാഗ്യം മനസ്സിൽ ഉണ്ടിച്ചു. പോയഡെയന്ത്രം വിശ്വം ഉണ്ടായി.

എക്കിലും “കരഞ്ഞും വേദിച്ചും വിപ്പിന്ത്യാവി തിരഞ്ഞും വിചാരം കിലാൻം” രണ്ടാമത്തും ഭാരം വഹിച്ചും

ತಕಾಣ್ಡ್ ಪೆಡಿಯಾಪಿಗಣಿಯು ಕಾರ್ಡಾಇಂಜನಿಯಂ ವಹಿಯ ಸ್ವಾರೆ, ಅವರಂ ಅಡಬಿಯಿತ್ತತ್ತುದಿ ನಟನೆ. ಕಟ್ಟಿ ಉಣಿಗೆಯ ತಗೆ ತಾನ್ ಕಾರ್ಡಿಕೆಂಬ್ ಪೋನಿಗಣ ಅಳ್ಳಿಮಾಯ ಅರ್ಥಾತ್ತತಿಯೆ ಎತ್ತಾರ್ಲಾ ವಾಫಿನೀಶೈ ಕೊಂಡತ್ತು. ಅರ್ಥಿಗಣ ಅವರಂ ಅರ್ಥಪ್ರಸಿದ್ಧಿತ್ತು. ಉತ್ತರಿತಿಗಣತಾರ್ಥಾಪಂ ಕಡೆಗಣಾರಂ ಮಿಯು ಹಾದಿದ ಮಾರಿ ನಿಗಣಿಗಣತಿಗಾರೆ ತಪರಿತಮಾಯಿ ವಾಫಿಗಣನ್, ಸಂಸ್ಯಾಯಿತ್ತು ಅಂಚರಂ ಮಂಷ್ಯವಾಸದಿತ್ತು ಹಾ ಸಮಲತ್ತು ರಾಜಪಾತಾಯಿಯೆ ವಾಗಣವೆಗೆ. ವಾತ್ಯಾಯಿ ಕಣಿತ ಈ ರೂಪಾಯೆಂದ್ ಮೆಲುಂಡಿಕಣಾಯಿಲೆಕಣಿತ್ತು ಕ್ರಿಂ ದೇವಾ ತಿಂತಿಗಣತ್ತು. ಹುಣಿಯು ಪಾತ್ರಾಂಗಾಂಶಿಕ ವಾಫಿ ನಟಗಣಗ ಮಲ್ಲಿಂ ಏಂಜೆನಾಂ ವಿಚಾರಿಸ್ತು ತಿತಿಯು ಹುವರಿಸಣಾಯಿ. ವಾತ್ಯಾಯಿಯೆ ಅಂಗಣಾರ್ಥಾಪಿಕರಂ ಏತ್ತಾರ್ಥಾರ್ಥಾ ಅರ್ಥಾಲ್ಪಂ ವೆಂಡಿಗಣ ವಣಿಯಾಚ್ಚಿತ್ತು. ಅಂಳ್ಳಿಮಣಣಾಂತಾರ್ಥಾತ್ತುದಿ ಕ್ಷೀಣಂ ಕಿರಿ ಮಾರಿಯತ್ತುಕೆಂಬ್ ಅವರಂ ಅರ್ಥಿವೆಗಂ ನಟಗಣತ್ತಾರ್ಥಾಯಿ.

ಒಂದು ಹಾದಿದ ಅರ್ಥಾತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರುತಿಕ್ಕಂ ಸಂಸ್ಯಾಯಂ ಯಾಜಿತ್ತಾರ್ಥಾರ್ಥಾ. ಲುಬತಾಗಣಂ ಶ್ರುತಾಂಕಾರೆ ನಟಗಣ ಹುಪಂ ಈ ಮಾಣಿಪಿಲಣಿದ ವೆಳ್ಳಿಪ್ಪಲ್ಲಾರೆ ಮರಿ ಯಾರೆತಾರಾಲಂಖಾವ್ಯಂ ಹಿಲ್ಲಾ. ಪುರಂ ನ್ಯಾಂಜ್ಯಂ; ಚಿಲಪ್ಪ್ಯಾರಂ ಕಿರಿತೆತ್ತಾರ್ಥಿಯಾಯಿ ನಿಗಣಂ ವಣಿಲಣಿರಿ ಶಂಖ್ಯಂ ಪುರಪ್ಪ್ಯಂ. ಅಂತು ಕಣಿತ ತಟಿ; ಕಣಿಯಾಯಿತೆಪ್ಪ್ತು ಪರಿಂಬಿತ ಯಾಗಾತ್ತು ಅಂಳ್ಳಿಗಣರಂ ನಿಳ್ಳಿ. ಹುಟ್ಟಿರೆ ಮಿಗಾಮಿಗಣಾಂ ಪರಕಣಾರ್ಥಮಾತ್ರಂ ಹಾಗಣಂ. ಗಾಲಂತ್ಯಾಯಂ ಮಿಗಣಲ್ಯಂ ಶ್ರುತಕ್ರಾರೆ ಹುಣಾಯಿಗಣಂ. ಮಿಗಣರ ಕಣಿತ ಕಿರೆವಾಫಿ ನಟಗಣಂ. ಅಂಳ್ಳಂ ನ್ಯಾಂಜ್ಯಂ, ಪಿಗಣಾಯಂ ನಟಗಣಂ. ಶ್ರಾಂತಿಗಣ ಕಿರಿಂಢಿತಾರ್ಥಪ್ಪಂ ತಣಂಪ್ಪಂ ಹಾದಿದ ಹುಟ್ಟಿಂ

അയിക്കുമായി; ഈ സ്കീസണ്ട്രയ് ചിൽപ്പുട്ട് ഉത്തരിക്കാൻ പോലും പ്രശ്നം.

തണ്ണെക്കാണ്ട് കൈകാൽ കോച്ചുകയും താടിക്കുടി വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യു. സമയവും സ്ഥലവും എന്നും നിയേയ മില്ലാത്ത ഈ സ്കീസം മുഖ്യമാട്ട് ഒരു ഗതിമാത്രം ഉണ്ട്. കരതലജ്ഞൻ കൂടിതു കൂട്ടാതെ ഈ കിട്ടിന്തിനമാത്രം ഇത്തും, ദൈർഘ്യം പരാഗ്യാദികൾ അണ്ണുമിച്ച ഹവർഡ് പരമകാഡമിക്കനായ ഒരു ചും അഭ്യർത്ഥിക്കും അതിന്റെ ഒരിൽ ഒരു ദിവ്യ കാണിച്ചാക്കാത്തതു.

തണ്ണെന്നാം രാത്രി ഉറക്കമെല്ലാമ്പും ആര്യാഹന്നിധാരാഡി കുളയും ഉദയാസ്തുമാരക്കുളയും അശബ്ദ്യമാക്കി, കാലങ്ങേ തെരു ചാന്തികവാടക അഭ്യർത്ഥാംതും അശ്വിനിസാധനം പ്രവ ത്തിച്ച ഈ അശ്വലയ്ക്ക് അഭ്യർത്ഥി സമാത്തതും ഉദ്ദേശ്യ നിമേഷങ്ങൾ ഘുന്തായി റിക്കമെന്നും വായനക്കാർ ഉത്തരിച്ച കൊള്ളണം. ഈ പിംഗമാധ്യമത്തിൽ പെട്ടെന്നു എങ്ങനെന്ന ദോഷം സ്വന്നുമരണം ഈ റിക്കമെന്നായി. സാക്ഷാൽ ദോഷം പുപ്പാദാനതു ദേശാംഗവും ആജിച്ച അവബള്ള തങ്ക ഫലം ആ ദിവ്യത്വം മുൻവരുംവരു എന്തിച്ചു. ഉടനെ അവർ അഭ്യർത്ഥി, വീണു, സവാംഗം ശീതം വ്യാപിച്ചു. എൻ്റെ ജപലിച്ചകാണ്ടിക്കനു ഏഴുവും തണ്ണത്തു ശാന്തമായി. മാത്രജീവന്മുഖിയിൽ വിരിഞ്ഞ വിറയലും പോലും മാറ്റാത്തനിനു കൂടിയും താഴെ ഇരഞ്ഞി.

ചുവറം നോക്കിയപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥിക്കിട്ടിന്തിനാത്രം ചുറ്റരു മുഖയല്ലാതെ ഒരു വിളക്കി എറിയുന്നതും ആ കൂടി കണ്ണം.

അമ്മയുടെ പതിവുള്ള നിദയാശനാല്ലോതെ ദിപ്പലവന്തിദയാശനം കുട്ടിക്ക മനസ്സു ലാക്കുമോ? അബ്ദിശത്രിക്ക കണ്ണിലെ വിളക്കു തെണ്ണറ മുടിയിലോ മരറാ ഉള്ളിടതനന്നാലെതെ കുട്ടിക്ക തോന്നാൻ വകയുണ്ടാ? പിച്ചപ്പിച്ചകഴിത്തുള്ള കുംഭവരയ്ക്കുതന്ന നടപ്പ്, റാളക്കാർക്കുന്നിടന്തയ്ക്കുടെ ഏന്നും ആ ശിന്റു നിശ്ചയ ആ. അകുറു കയറിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു തീക്കണ്ണം കണ്ടു കുറു എന്നും നോക്കിക്കാണാം അവികു ഇങ്ങനേഷ്ടും തണ്ണപ്പ് നാശപ്പോൾ വരുത്തുന്ന മുടം സുവരും ആ കുട്ടിക്കണ്ണാരു. അവുകുതവെള്ളം അളവിലോ മാറ്റുന്നതുമാരു പതുള്ളു ദന്തഭേദം ശിന്റു പുറപ്പെട്ടവിച്ചു തുടങ്ങി.

ഈ വിളക്കം തീക്കണ്ണയാം ശക്രദാസവൻറെ മണ്ഡലം പഞ്ചിൽ ഉള്ളിടതാവിയുണ്ടാണ്. ശക്രദാസവൻ അന്യാളുടെ ധനം മൊശണം ചേപായതെന്നും, രോഷം ഒരു കാട്ടുത്തിലും തുണി കില്ലാതെ തുജ്ജിത്തും ദാഡിയിരിക്കുന്ന പതാവായിരുന്നു. ഇന്തപ്പറ വിചാരത്തിൽ മാത്രം അന്താളുടെ മനസ്സു മുഖവരിക്കും. ധ്യാനത്തിൽ ലഭ്യിച്ചിരുന്ന അംഗാം ഒരു ക്രാഡ് അന്തിരം നിന്നും വിഹരിച്ചു തോക്കിയപ്പോൾ കണ്ണുകൾ മഞ്ചിപ്പോയി. ഒരു കാഴ്ച സപ്രസ്തുതാ, മാംഗയാ എന്നും റിക്കമെന്നും ഹാരിച്ചു പറിമേച്ചു തീക്കണ്ണയിൽ എന്നും അരരികിൽ ഇരിക്കുന്നതെന്നും വിശദം വിശദം സുക്ഷിച്ചു. കണ്ണത്തുത്തു തുട്ടിട്ടു പിണ്ണുവും നോക്കി മുഖാന്തരു കണ്ണകുകാണ്ടം അകു മുഖം കണ്ണുകൊണ്ടും നോക്കിയിരിലും നായ കുട്ടിക്കു മേംനിക്കുന്നില്ല. “ഈ തക്കമാണും”. ശക്ര മഹാദേവ! എന്നു

ଏଣିକି ହତମାତର ପାଇଷିଥୁ.—କାନ୍ତିତୀର୍ତ୍ତିଯ
କଙ୍କଂ—ତଳା! ଯଂଶ୍ୟମାଲ୍ଲୋ ତୁପାବୁନିଯେ! ଏକ'କ
ତଳା ତାରୁ ତାଳାବଳା କେତଳା ସପଦ! ନିନିତ
ବକି ନିଷ୍ଠୁରାଥୁଲ୍ଲୋ; ଆବିଦରେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଅନୁଯୁଧୁ!
ଅନୁଯୁଧୁ!”ହୁଅଜାହା ଚିତ୍ତିଥୁ କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ରରେକାଣ୍ଡ ଆଯାରି
ତୁ ତାତ୍ମକାରୀ ଆ ଶତଳ ଏହିକୋରି ଯୁଦ୍ଧାନ୍ତିକାଳେ
ଗୁରୁତ୍ବ, ଆନ୍ଦ୍ରୋପି ଉପର୍ଦ୍ରାମ” ଜେ ବ୍ୟାଲ ସପଦ କେବୁ
ବିଶ୍ଵିଷିଥୁ. “ଆହ୍ୟେ! ହୁଅତାଜକ୍ତିଯା ନାହ୍ୟୁ;
ହୁଅତଳାତ୍ମକ! ଆଶୀର୍ବାଦିତିକ ଦମାତ୍ମ ସତିଜିତ ପାଇ
କରୁକୁଣ୍ଡାଯିଥୁ” ଅନୁ ବାର୍ତ୍ତବ୍ୟାଧିକରଣାଙ୍କୁ! ଏହାରେ
ଭାବୁମାନଙ୍କ ଭାବୁରୁ! କେ ପଞ୍ଜଗଂ ନିଷ୍ଠା ମହମଙ୍କଳମାନି
କା—ତାମ ଏକଳ ଆମରୁ ନିଷ୍ଠାତାମ ପାପତିତ ପି
ରହଣୁଥିରିପାକରୁନ୍ତାମ”, ଯଂଶ୍ୟମାଲ୍ଲୁ.” ରହଣବାସନ
ହୁ ବ୍ୟା ତିରୁତ୍ୟାପ୍ରକଳ୍ପି ସପଦମାନାତ୍ମାଙ୍କଂ ଏହି
ଲୋକ ନମାନ୍ତରାକାଳୀକାଳେ ଭାବିଥୁ. ବାକୁତାତ୍ମପଦ କାଣିଥି
ଛନ୍ତି “ଆଜାମ ଆଜାମ” ଏକଳ ବିହିତ୍ୟାପ୍ରକଳ୍ପାମ, “ହତ୍ତ” ଜେ
କରନ୍ତାମନଙ୍କ. ଏହାକାଳ ହୁ ବାର୍ତ୍ତବାରୀ” ଏକଳ “ଆଜାମ
ବାର୍ତ୍ତବାରୀକଣ୍ଠକଣ୍ଠ: କେବର ଅନୁଭବେଳୁମ ତୁରତ ଉଲୋକ ଏକଳ
ଲୋକକ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁ. କୁରାହ୍ୟୁ ତାଙ୍କିଲ୍ଲୁ. ମଣ୍ୟ ପରିତିର
ଏହିଲୋକଙ୍କିଲ୍ଲୁଙ୍କ ପ୍ରାକୁତାବାହୀନେ ମରାଶ୍ୟାନାବାହାନେ
କଟିକଣ୍ଠ ମରାଶ୍ୟାନାବାହୀନେ ବାମୁବାହୀନେଲ୍ଲୁଙ୍କ
ହୁଏ କଟିକଣ୍ଠ ରଙ୍ଗରତାଙ୍କର କାଣିକିଲ୍ଲୁମାରି ଆଯାରିକଣ
ଆପାନମାରୀ ଲୋକାଶ୍ୟାନାବାହୀନେ ଉତ୍ତରିବିଥୁ. ଆହ୍ୟୁ
ପାନ୍ତିକାଳୀଙ୍କ ଆଯାରି କଣ୍ଠକଥୁ ଗୁରୁଶବ୍ଦାନ୍ତିକ
କିମ୍ବା ପ୍ରାପାବ୍ୟିକନାରିତି, ଆଗ୍ରହଶ୍ରୀନାନ୍ଦିନୀର.

കൂടിയെ എടുത്തപ്പോൾ ദേഹത്തിൽ വിലം നന്നാക്കാതും കാലിയെ ചെളുത്തിയും കല്ലും മരുള്ളും പൊതിഞ്ഞും മരുക്കിയും കുമാരം വഹം അതിനെ കുള്ളിപ്പിച്ചു തൊത്തി സമ്മാനം കൂടിയവകയാശം രേഖിച്ചിരുന്നു ഒരു നേരുത്തെട്ടുത്തു് അതിനെ പുതപ്പിച്ചു. “ഈ കുടി വഴിനടന്നിരിക്കുന്നല്ലോ കുടി അനുഭവം കുടിയും പറി മസിപ്പാൻ ഇവാടെ കൊണ്ടാക്കുകയും മരഞ്ഞുനില്ലോ കയും ചെയ്യുമാണോ” എന്നു വിചാരിച്ചു. അഡാർഡ് കൂടിയേയും എടുത്തു തിരിയും കത്താച്ചുകാണ്ടി പുറതേതക്കിരിക്കുന്നോ കാണി. കുടക്കുട “അഞ്ചു അഞ്ചു” എന്ന കൂടിവിളിക്കുന്ന ദിണ്ടി. നടന്ന നടന്ന നോക്കിയപ്പോൾ അധികം മുരഞ്ഞും പുംഗാതെ ദോഡം കിടക്കുന്നതായി അഡാർഡുകൾ തോന്തി. അതതാൽ സ്റ്റീഡിബാന്നാം ഇരു കുടിയുടെ അഞ്ചുമാണുണ്ടോ അഡാർഡ് ഉറയിച്ചു. കൂടിയെ താഴുവിട്ടു. അഡച്ചുരച്ചു് അംബുത്തു തുനോക്കിയതിൽ അവർം ഉറങ്ങുകയെല്ലാം ദോഡിച്ചു കാട്ടുകയും ശൈലിയം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും മാണം അഡാർഡ് ധരിച്ചു. വീല സിംഗലുഷ്മാംഗം പാരി ക്ഷുക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഒരുതോന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും സ്റ്റീ മരിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും അഡാർഡുകൾ മനസ്സിലായി.

കൂടിക്കു വിശദുണ്ടെന്നും ശൈലാസനും തോന്തിയതിനും തനിക്കു വെച്ചിരുന്നു പാരം അല്ലോ കൊടുത്തു് അതിനെയും വഹിച്ചുകാണ്ടി ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും മരം മരവുചെയ്യിക്കേണ്ട കാഞ്ഞി അനിന്നായിട്ടും മരം പുറപ്പെട്ടു ഇന്ത്യപ്രദേശത്തെമായ ഇരു കൂടിയെ ആരും എടുത്തെന്ന തന്മാലും വിട്ടുപിരിയുകയില്ലെന്നും അഡാർഡും ഉന്നിയിൽ ഉറച്ചു. ഗോവിന്ദകുമാർപ്പാം മരം

പ്രഥമിപ്പുത്തിക്ക പോയിരിക്കുമെന്നുമിച്ചിട്ടുണ്ട്” ശങ്കരാബാഡം കുട്ടിയേഴും കൊണ്ടു് അതു അടിയന്തരം സ്ഥലവെത്തതി.

അവിടെയോ, കമ്മകളിക്കണ്ട ശേഖാവിദ്വക്കും പും കുട്ടിം എന്നും പ്രിരിക്കയായിരുന്നു. നിന്നും അരഞ്ഞത്തുവന്നു മരണം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മരറായപ്പന്തലിൽ മാച്ചാൻ പുറപ്പാടുകഴിഞ്ഞു ‘അച്ചിരി ഇച്ചിരി’ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതീ ഒരു ‘ധാരം ശക്രമധാരഭവ’എന്നശബ്ദംകെട്ടും ശക്രമാസംഗ്രഹിച്ചു വരവുണ്ടെന്നു രംഗവാസികൾ മനസ്സിലാക്കാം. പ്രതിവിപ്ലാത്തവിധിയം ഒരു കുട്ടിയോടുകൂടി ശങ്കരഭാനുനു കണ്ടതിനാൽ എല്ലാവരും നിശ്ചയവന്നാരായ സുക്ഷ്മിച്ചുണ്ടുണ്ടു; ചീലർ അതുകൂട്ടുപെട്ടുകയും ചീലൻ ചീതിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ലോ നാരാധാരകയുമുണ്ടും ശക്രമം സന്നു അട്ടക്കയുവിച്ചിട്ടു കുട്ടിയൈക്കരിച്ചു എതാൻം വിവരം ചോദിച്ചുവരിഞ്ഞു. ശങ്കരഭാസന്നു കൂട്ടിയെ താഴ്ചയിൽ നിറുത്തി, ഉണ്ടായ കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നില്ക്കുംവോടും അവിടെ കുടായിരുന്നവരുടെ പ്രഥമിക്കളിൽ ഏറ്റാതുണ്ടോ ഇം വിഷയത്തിൽതന്നെ ഗ്രൂപ്പുവും പഠിച്ചു. ശിരൂപിക്കുന്ന സന്ദർഭം മാത്രയിൽ ശേഖാവിദ്വക്കുപ്പു് എന്നു കെട്ടു. വാതലിൽ മരംതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ലക്ഷ്മീക്കുന്നതുമും മാത്രം ഇതുകണ്ടു. സുക്ഷ്മിച്ചുണ്ടോക്കിയപ്പോൾ ശേഖാവിദ്വക്കുപ്പും സമമിത്രവികിക്കാരെങ്ങും ഉണ്ടായി എക്കിലും എല്ലാം ഉള്ളിൽ അടക്കിക്കൊണ്ടു ഭാവഭേദം കുടാതെ ഒരു സ്ത്രീയും ദറിച്ചിവരെപ്പോലെ അഭ്രഹമവും നാഗതി ഗ്രൂപ്പിച്ചു.

അനാമപ്പേരും എടുത്തു മറവുവെയ്യുന്നതിനായി സ്ഥലത്തിന്നും ഉടമസ്ഥനായ ശേഖാവിദ്വക്കുപ്പു് എതാൻം

അതുകളിൽ അതവയ്ക്കുള്ള സാമഗ്രികളോടുകൂടി തങ്കൾക്കാണ
ജോഡാനിച്ചു മെല്ലടിക്കുന്നിലേള്ളു പറപ്പുക. അതിനു
കൂടു പല ദശ പദ്ധതിയിൽ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി! കാഡത്തു
മനഷ്യരിൽ വല്ലും ദേവാംഗമാണ്, എന്ന പിലാം, അഗ്നി
ക്കണ്ണയിൽ നിന്റെയെടുത്ത തങ്കാ തന്നെയാണ്, എന്ന
രഘവിലാം പ്രസ്താവിച്ചു. പില കിഴവമായം കിഴവി
കളിൽ കട്ടിയുണ്ടാം നോക്കിയശേഷം വേരു ഒരു മുഖ
അതയ്ക്കും നോക്കയുണ്ടായി.

സ്ഥലത്തെന്നിട്ടിരിക്കാൻബന്ധം ചൊണ്ടതെന്നും മുത
മേരിലും ആദ്യക്കും പ്രശ്നക്കാർവാട്ടുകൂട്ടുപുട്ടു കണ്ണിക്കു
അതുപോലെ മതിയുകയാലു!

“നല്ലുക്കുത്തുക്കാഡിനേരുവേണ്ടായ
കല്പനാരൂപി കാശി മനോഹരി.

കൈവുംവേണ എക്കാട്ടുണ്ടെന്നെന്നീവരം തന്നെ നീ
ഭാരതീയയ തു വിനക്ക രസമെടും.

അപ്പുംകു നീ നീ കാഡുതാളുക്കിനി.

ബാല്ലും ചുവിയല്ലിൽ ഏറവും
മഞ്ഞിലാം ഉണ്ടു സുദാരമാം മുഖ-

മിഡിലും ക്ഷേത്രം കണ്ണായും പൊടുക്കുമോ
കല്ലുകുംബാഡി, മാം താ പക്കമുക്കിലും.

ജാസ്തിനാടം പ്രദാജാക്കിനു കാണംബോരം

പട്ടക്കിട്ടാഡുവാഡ അടഞ്ഞുവാഡിവരം
പട്ട നാം ദമാം വിതു മുഖ യിൽ.”

ഈ വിധ, കാട്ട്, എദയമലിനത്തു തച്ചിക്കാത്തവർ
അവിടെ ഉണ്ടായി ഇന്നും.

ဂୋପାଳଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ” ଗେଣିଗୋକ୍କବି, ରଣଭାମତ୍ରଗୋକ୍କବାନ୍ ଯାହାରୀତ ତୀର୍ତ୍ତିଗ୍ରାହ କୁରେମାରୀ ହୁଏଥାଏ. ଉତ୍ତରିତ ତିକ୍ଷଣିବିଷୟର ଫ୍ଲୋଜନ୍ତରୀ ଗ୍ରମରୁକ୍ତ କର ବିଧାତିର ଆଶକ୍ତି. ମୁଖଶରୀରଂ ଅମା ବିଦୀ ଶାଂକୁରାହଂ ଚେତ୍ତିଆ ତିର୍ତ୍ତରେଣୁଷଂ ଏହୁବ୍ୟକ୍ତଂ ପୋଯି. ଯୁଦ୍ଧତତିର ମହା ରମଦାର ଗୀତ୍ରୁଷାପ୍ରେସ୍ ପ୍ରାପିକଣାଇଥିଥିବା. ବୈଶାଖୀ ସପ୍ତ୍ରୀଂ ହୃଦୀରତିକ୍ରମାଳା” ଶାଂକୁର ରମାଯତ୍ର. ହୁଅବାହା ହୃଦୀ ମାତାପିତାଂ ଶିତ୍ରବିରଂ ଶକ୍ତରଭାସରଂ ଏହ କୁଳତ୍ରତ୍ତଂ ଜନନୀଷାମହିମା ଉଣ୍ଡାଯି.

ଏହିଠଂ ଅନିମ୍ବାଯଂ

ଦୃଢ଼ଂ ପିଟିଛୁକୁଳାଳିନୀ ତୁଳକାଳିନା-
ରେଣ୍ଟନାହୁଳିଶବ୍ଦର ପଚାବାର
ଦୃଢ଼ଂ ବୈଟିତେତୁ ନିଶକ୍ରାନ୍ତ ନକଶ୍ୟଂ
ବୈନାନୀ ବିଦ୍ରୁକ୍ତିରୁ କେନ୍ଦ୍ରକ୍ତିରୁ
ପୁଣି ତୁଳକୁ ଯୁଦ୍ଧ ମେତ୍ତିର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ୍ୟଂ
.....
ସନତାପଂ ବାନ୍ଧୁତେଜ୍ଞାନମ ପୋଯିଥୁ
ସନତାପଂ ପ୍ରଭୁନା ମାତାପିତାର
ବିଶ୍ଵର ମନ୍ଦପିକାର ନିର୍ମାନପରିତରବାନକୁ-
କାଳ ଏପତରବନ୍ଧୁ ପିତାକାଳ.

(ଶିଖିଗାମ)

ଭାବପଦପାଦପିଂ

ଶକ୍ତରଭାସର ରେମଲାଟିର ବାନ କ୍ରମେଳା ଲୁହା
ଚିତ୍ତ ବିତଳୁକୁଟିଯ ଡ୍ରାପଂ ମାତର କ୍ରମାଲ୍ୟିକ୍ତ ପ୍ରେଣକିକବ୍ୟା
ନ୍ତି

പാരതത്തിൽ വിമുഖനായി കരസ്സലം കഴിച്ചു. കജ്ഞപ്പെട്ടിൽ മിക്കവാറും റാഡിോക്കെട്ടത്തെ കാലക്രമപഠം ചെയ്യും ശേഷ രിച്ചു സ്പാന്റു കൈവിട്ടുപാതയിൽ പിന്ന നന്നിലും അസു കരിയില്ലോതെ അധികം പരമ്പരയുമണിനും തുല്യമായി കാല യാളനും ചെയ്തുനും. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ലോകത്താട്ട് രജിസ്ട്രിക്കാനെന്നപോലെ ദേശവർഗ്ഗത്തു് വന്നേഹൻ റിപ്പ്രോവിനും അധികം ഇന്ത്യപ്രാന്തരൂപമാല മായി. കരതിരിംഗന്തിൽ അതുകൂട്ടുപ്പോടാനില്ലപ്പോും സാക്ഷാത്ത് കൂടിപ്പരമേശ്വരൻ കാരണ്യംകൊണ്ടണായ തായ ഇം കളിത്തരുകിട്ടിയ രക്കത്തെ തന്നെ കരതലങ്ങളിൽ വച്ചു ലാളിമനോന്തിലും മറ്റും ശങ്കരദാസൻ കാണിക്കാറുള്ള ലീംകർ നവ്മാ ശ്രാംക്രിമയമായിരുന്നു.

ഈ കട്ടി നികിത്തം അധികാരിയിൽ ഉണ്ടായ ഭാവങ്ങൾ അംഗീകാരാർഹമായജോലിതു. മെല്ലാടിക്കരക്കാൾക്ക് ദക്ഷര മാനനും ഫൈനിഷിങ്ങനു ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു കുറേ ഭേദം വന്നിട്ടുണ്ട്. ദിന്ധുവിന്നെന്ന സംസ്ഥില്ലവും സന്തോഷിക്കുന്ന ലാളി നക്ഷുംഖാഡിക്കുന്ന ഇതാണ് കാരണം. പരമലുബ്ദനായ അധികാരിയും മോഹണാംപോയെ കാഞ്ഞത്തിൽ ജീവജീവക്ക് അല്ലെന്നും അതുപരം തോന്തിക്കിരുന്നു. അതിൽ ഒരു കുറവാ ചീട്ടും ഉംബന്നില്ലാക്കു വന്നുചേരുന്നുകട്ടിയെ പിട്ടുപറിയുന്ന വിശ്വാസിയിൽ അധികാരിക്കാണായ വ്യസനം. അതു മറ്റുള്ള വാരം കുറിപ്പിച്ചു വിസ്തൃതതിനും അതിപില്ലായിരുന്നു. ആശ്രം അശുദ്ധാക്കണമെന്നുപറിയുന്നുണ്ട് അധികാരിക്കുന്ന ഘോരത്ത് അവിടെ അഭ്യർത്ഥന താരന്നിയിരുന്നു. വെള്ളപ്പും കുറ്റുകുളിം അശുദ്ധതയുണ്ടാക്കുന്നതിനിൽ ആത്മദ്വന്ദ്വയായി മാറി. കട്ടിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം ഇം അശുദ്ധത നേരുടി ഭേദപ്പെട്ടി വന്നിരുന്നു. ഒരു അശുദ്ധപ്പാദയോ അവനാനിച്ചു.

ബാലപാരിവശനം സംബന്ധിച്ച സ്കീകളെ രണ്ടുവർദ്ധ് ക്കാരായി ഗണിക്കാം. ഒരു കുട്ടിക്കുട്ടിയും കുറ്റി ഔമ്പു വേദന ശരംഭിക്കുന്നതിനിടവരാതെ സദാ സന്തു ഷ്ടിയോടെ വളര്ത്തണമെന്നാണ്. മറ്ററക്കുട്ടിക്കുട്ടിയുടെ അഞ്ചി പ്രായം അംഗങ്ങനെയപ്പോൾ, അന്നാസാനകരവും, സിഖാന്തം, മുതലായി കുറ്റുംജുംഡിൽ, ചിലപ്പോൾ കാണാറുള്ള സ്വഭാവ ഭോഷജങ്ങളെ അകറുന്നതിനും ശരിയായ മൃസനായും ശിക്ഷ യും ശൈലിയുംമുതലോൾ അവധിക്കും നല്ലാണമെന്നാണോ ഈവർ പരിയാരജിതു്. കുറ്റുംജുംഡിൽ രീക്കല്പം ശിക്ഷിക്കുന്നതെന്നും ആത്മത്തെ കുട്ടിക്കാണും “കൊച്ചിലേ നീളാഞ്ചാൽ കോടാലി ക്കമരുകയില്ല” “അടിചെരുകുപകാാം അഞ്ചുംഡിന്നായി ചെരു യില്ല” എന്ന പഴമാഴിക്കളേയും മറ്റും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ദത്തി ശരിയായി ശിക്ഷിച്ചുതന്നെ വളര്ത്തണമെന്ന മറുള്ള വരും ബാലഭാഗിയെറ്റിക്കുന്നു. മെല്ലാടിക്കരയിലും ഈ രണ്ടു വർദ്ധത്തിലുള്ള സ്കീകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നു. അവവരിൽ ഏതുകു കാലപത്രങ്ങം എക്കാക്കിയായി കഴിച്ചുകുട്ടിയും നിമ്മമനായ ശേരലാസന ബാലപാരിവശനം സംബന്ധിച്ച വേണ്ട ഉപാ ഭേദങ്ങൾം കൊട്ടക്കുന്നതിനും സദാ സന്നദ്ധകളുായി. ഇന്നായി നാവിയത്തിലാചരിച്ചാണ് കുട്ടി ശരിയായി വളര്ന്നവയെന്നു കൈകുട്ടം, അത്യസ്തം ആവശ്യി രീക്കല്പം സപീകരിച്ചുകൊഞ്ചു, മിസ്റ്റ് എന്നമരുകുട്ടംഎന്നോഹിച്ചുത്തുടങ്കാം. ശാസനങ്ങും ശിക്ഷയും വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ആകാച്ച എന്നപ്രദേശി ചുവക്കു കുട്ടത്തിൽ ശക്താസനം എററവും സഭന്താഷ്ടവും തുള്ളിയും തോന്തിയതു കുമുകേക്കും കണ്ണതിക്കുട്ടിയോടുായി കുന്നും ശ്രീ സ്കീയുടെ മുരുംഡിക്കുചും ഉപാദാനങ്ങളും പരിക്കി തയ്യാറാണമുത്തായും ഉള്ള പായാടിക്കുന്നു. ഇവർക്ക് എടുക്കു

മാട്ടം സാശ്രേഷം ഉള്ളംകിങ്ങനില്ല. മുമ്പത്തെകൾക്കു ആര്യം വെച്ചവുമില്ല, കണ്ണത്തിക്കട്ടിയും അല്ലെന്നുമായിരുന്നുപറ്റേശ്വരപദ്ധതിൽ കൊ" കട്ടിക്ക' ഒരു പേരിട്ടാമെന്നായിരുന്നു. "ഇതു"എൻറെ കിളിത്തെ ദ്രുതം തിരിയെ കിട്ടാതാണോ". കണ്ണട്ടു തക്കം പോലെയാണ് കണ്ണം. അന്തിമകാണ്ട പേരു തക്കം എന്നതനെന്ന; സംശയമില്ല. രാജു പേരാനും വേണ്ട" എന്ന പറഞ്ഞു; "എൻറെ പൊന്നു തക്കക്കട്ടി" എന്ന നിലവിലില്ല രക്ഷാ ദാസൻ കണ്ണതിനെ എടുത്തു പല പ്രാവശ്യം ചുംബനും ചെയ്തു. അതു" ഇതു കണ്ണതിനെ തത്തെ പേരുതന്നെ എന്ന കണ്ണതിക്കട്ടിയും സമർത്ഥിച്ചു.

തക്കത്തിന്റെ രണ്ടിന്റെയും" തിക്കണ്ണതു എന്ന സംശയ മാണോ. നല്ലവുണ്ടോ സാമ്പത്തികക്കണ്ണണാണോ". അമ്മ, ദാ ഫുൾ, പാ പ്രം എന്നാക്കെ സ്വീക്ഷിക്കാനും ഉള്ളവികാരായി. അമ്മമെന്നും വിളിക്കുന്നതു കണ്ണതിക്കട്ടിയെയൊന്നോ". രക്ഷാദാസനെ തന്നെ യാണോ" അപ്പുവന്നും വിളിക്കുന്നതു". കണ്ണതുജ്ഞഭട്ടിട വാക്കു കളിക്കേണ്ടും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം കൂടുതലും താൽപര്യം ഏ മനസ്സിലാക്കാ നോ കളിപ്പിക്കുക, ലക്ഷ്യംകൊടുക്കുക, ലാഭിക്കുക, ഉറക്കുക മിലലായ മുപ്പഴിക്കരം ചെയ്യാനോ യാതൊരു പരിചയ തനിനും ഇതേവരെ ഇടവരാത്തെ രക്ഷാദാസനും" തക്കത്തെ സംഖ്യാചാരം കണ്ണതിക്കട്ടിയും ഗുരുതു സ്വകരം വിലമതി കിരുതുക്കു ചെയ്യാതിരുന്നു. തക്ക മാഡുടെ കോമലുമായശരീര കാറിയും, നിഃപ്രകാശമായ പുഞ്ചിരിയും, മനോഹരമായ വാക്കുകളും ചേണ്ടുകളും കണ്ണതിക്കട്ടിയെ ദിവഞ്ഞു കൈരണം സാരം മണ്ഡപത്തിപ്പേരു ആകർഷിച്ചു. ചുംബക തലച്ചടിയും, കുടുരു തടിച്ചു പുരിക്കണം, തെളിഞ്ഞു വിളഞ്ഞു കിണ്ണ കളി, എഴുന്നു ശോഭിക്കുന്ന നാസികയും, രക്തവർണ്ണ മായ ചൊപ്പുജാളിടെ ഇടവിൽക്കുടി അല്പാല്പമായി മു കാരി

കുന്ന സംഫട്ടികനിറത്താട്ടക്രമിയ ചെറിയ നീനിരകളിൽ, ശൈത്യത്തിൻ്റെ മഴപ്പിറാം ക്രതതഃയീളരച്ചുകൾ ഏകകാലം കൂളാ ആരക്കുട മനസ്സിലാണ് കൈഗതുകും ജനം പ്പിക്കാത്തതും;

തക്കത്തെ നേരിവസം എല്ലാ തേച്ചു കൂളിപ്പിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചു നിജുപട്ടായ വാസല്പ്രത്താട്ടക്രമി ചുമ്പു തുടിച്ചു കണ്ണാക്കിട്ടാം ശക്കരഭാസനോടും ഇപ്പുകാരംപറത്തു്: — “ഇതു സൗഖ്യം അനുഭിഷ്ഠ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ ബ്രഹ്മാഭും ഇക്കുരാൻ സ്വീകൃതി ആഡിപ്പിണ്ടുനേരാനോന്നില്ലെന്നു. ഈ തക്കത്തെ വളർത്താൻ ഒരു കഴിവുമില്ലെന്നുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നു. കൊണ്ടുതന്നും എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് പരഞ്ഞെന്നും മായാവെബുദ്ധംതന്നു. ഈ കരയിൽതന്നു എത്ര അനുഭവം ഈ കണ്ണത്തിൻ്റെ സ്വപ്നാവശ്യാഗ്രഹക്കുണ്ടു കൊണ്ടാണ്ടുന്നു. എത്രുംപും നിഃബന്ധിക്കുടെ എക്കൂട്ടിൽനിന്നു ഇതിനെ വാങ്ങി വളർത്തണമെന്നാൽ മിക്കനും മെലാട്ടുകുണ്ടുണ്ടെന്നു. മെലാട്ടുകുണ്ടുണ്ടെന്നു പേരിൽ തോന്നിയിരുന്ന ദയവും സംശയവുമെല്ലാം ഇതിൻ്റെ വരവോട്ടക്രമി നീഞ്ഞിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിഃബന്ധം പരമേശ്വരനെ ജീകരിക്കുന്നതു വെറുതെയാണോ.”

ശക്കരഭാസനു്: — “എൻ്റെപൊന്നു ഞാൻ ഇവിടെ വന്നു; കുറേപണം സന്ധാരിച്ചു. — എനിക്കു ആപ്പെണ്ണത്താം സ്ഥിരതെ ഒരു സ്ഥലമുഖ്യമായിരുന്നു. — നിഃബന്ധിക്കുടെ വിട്ടിൽതന്നു ഞാൻ കാഞ്ഞില്ലാതെ വന്നില്ലോ? പറയുണ്ടോ. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രാത്രി ആറേരു കേരിംബന്നു, പണം മൊഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ആറുരാണ്ടാനുംഭിരുതുകുടാ; എവിടെകൊണ്ടുനോഞ്ചുമറിഞ്ഞുകുടാ; അഞ്ഞപോലെതന്നു ഒരു രാത്രി ഞാൻ തീയംകാച്ചി ഉംകും തുഞ്ചിയിരിക്കും പോരം എവിടെനിന്നാണെന്നും, എന്താണെന്നും നന്നമറിഞ്ഞുകുടാ; ഈ തക്കക്കുട്ടി വന്നുവെന്നു്”

കണ്ണതിക്കട്ടി:— “അരുട്ടാ, ഞാൻ പറയാം. മുഖ രാക്കി തയ മായാണ്”. രാത്രിയും പകലും പ്രോലെ, ഉറക്കവും ഉണർച്ചുംപ്രോലെ, നന്നപ്രോക്കം, മരദാനംവരും. എങ്കിൽ നെയാണ്” എന്നും മറ്റും ആക്കം അറിവെന്തുകൂടാ. എല്ലോ ഇത്രപ്രശ്നങ്ങൾ വൈദികമാണ്. എത്തായാലും ഒപ്പവം അറി തെരുതന്ന ഇം കട്ടിയെ തരിക്കലും കൈവിട്ടാണോ. ആകു് എ സ്ഥാനം മാക്കി വളര്ത്തിക്കൊള്ളും മെന്നു പറഞ്ഞാലും കൊട്ട കേണൽ.”

ശക്രദാസൻ:— “നല്ലകാൽം, കൊട്ടക്കിടമോ കരിക്കലും ഇല്ല. ആക്കം, കൊട്ടക്കയില്ല. ഇതു് എന്നീര കട്ടിയല്ല യാ. അക്കം” അവകാശം പറയാം? ആകു് എത്രപ്രശ്നതാലും കൊട്ടക്കയില്ല. ഇതു യും ഭാരം തക്കം തന്നെ തന്നാലും എഞ്ചേരി തക്കാജാത ആക്കം കൊട്ടക്കയില്ല- നിശ്ചയംതന്നെ.”

കണ്ണതിക്കട്ടി:— “രിക്കലും കൊട്ടക്കേണൽ. ആക്കം കൊട്ടക്കേണൽ. എത്രപ്രശ്നവുംമോ ഞാൻ ചെയ്തതരാം. എന്നും ഞാൻ ചെയ്തപ്പും രണ്ടെല്ലും കാക്ക കരുച്ചുവാരും എഴുന്നോ കൂടും. ബട്ടം വിനേതിനു മുൻപേ തുതുതളിച്ച വെള്ളം കോരിക്കേണ്ടിയും. അപ്പേപ്പാരിതന്നെ കൊച്ചുകിട്ടിവിന്നപഴങ്ങും രംകെട്ടത്രു ഞാനും അവയിം കുടു ഇവിടെ വരാം. പിന്ന ദൈനാലുന്നാടിക കഴിതു തിരിച്ചപ്രോയാൽ മതി. അ തിനി ചെയ്ത തക്കതിനവോടു മുത്രുഷകവളാക്കേ ഞാൻ ചെയ്തരാം. ഓചറ ആരെയും സഹായത്തിനു വിളിക്കേണൽ.”

ശക്രദാസൻ:— “കണ്ണതേമു! അതു് എന്നിക്കു വലി ആപകാരം. ശാംഗോ! ഞാൻ എത്ര ആക്കുപകാരമാണ്” ചെയ്യേണ്ടതു്? ഇഗനിയന്താവായ പരമേശ്വരൻതന്നെ നിങ്കുള്ള അന്നറമിക്കട്ട. നിങ്കുള്ളടക്ക മക്കന്കുട്ടി എന്നും

கொள்கிடுவதான். அதற்கு நல்ல வகுக்கிரிவுக்கு கிடையாது. பூய்தான் கைத்தலே மூலமியூடு போகல். ஹவுடெ மாளிஞ்செய்யானின்போதுக்குடை வாய்மொழி கூடாது என்றால் கைமுடியுமாதிடு எடுத்தேராக கூழிடு கொட்டுவான். நினைப்பு போலக்கீழ்ப்பாரா. குருதேராக அவ்வள்ளுக்கு கூழிக்கீழாக மிகவும் கூருத்தைப்படுத்த அரவர்கள் கூடாக மோத்திரைக்குடிகளை கூறுகிற்கிடுவதை அறிந்தாடு தெரு ஓராக்கிடுகிறான். ஹவுடையான் அரசுக்குறுடு கூர்ண்டு வராத்தெடு?"

குண்டிலூடி:—"தெருவைக்குருத்தைப்படுத்த அவி கடவுயாக்கி கூடுதிலூடி கூழிப்புடை வெளியிடுவது அவி கூழிக்கீழ்ப்பாரா. விழைப்பு அவ்வாய்வைப்போல் கூழிக்கீழ்ப்பாய்வு குருதேராகங்கீழாக தழுத்தை வாடு பிடித்து கீழ்க்கீழாக அருக்கட்டு நாலூடுமுதலை ஏடுகிற அவ்வேறுக்குடி கொள்கிடுவதோல்கீடா."

இந்தியா-பிரதேச குண்டிக்கட்டி ஏடுக்கிறாடு"கைமுடையை ஏடுத்து சூங்வாங்வெழு தாாஷ் நிடுத்திடு பிடிலேழுக் கோயி.

ஈந்திரன்ரேஷன் பிரதேசத்திலூடுக்குப்பாலை கிடைத்துக்கீடு கொடுக்கிறுவது விவரங்கள் ராப்பிடு சமீகாந்திகளை வெளமளிய பிரதிலேக்கு போய்" கைத்தாந்தா ரெயினாயி வது த்திக்கொள்கிடு வகுக்கிடு வேஷம் ஸாரி யன்னும் வெழு வாய். குறுகுப்புக்கால் ஏடுப்பா பதிவாயி குண்டிக்கட்டி கடவுயி வாய் பக்கு கைத்தாந்தா தாந்தாந்துக்கு குடு குருதுக்கீடு, அத்துப்பீரையாடு ஸெய்யாம் குமைன் வல்லிக்கையும் வென்றுக்கீலா ஏடுக்கான் கைநாள்கள் கைகிடுக்கட்டி விலாது ஈராய்த்தான் கடன்தி. ஹுட மானிரி குறுகுப்புக்கீடு கைமுடியும் புதேகால்

ഓജ്ജോട്ടുക്കട്ടി വളരുവനെ. ശൈരംസൻ അവളിടെ സുവാന്നം പണ്ടംകഴി വേണ്ടുവയെ ദയക്കിക്കാട്ടക്കുന്നതിൽ സദാ ബലമന്ത്രിലുന്നായിരുന്നു. എന്നമാത്രമല്ലോ, പതിവും ഇത്രപറഞ്ഞുവാസരത്തിൽ പോലും അയാൾ തക്ക അനിന്നൻ ക്രേമണം മുന്നനിറുത്തിയിരുന്നു. ജീവിതോടേ ശൈരൂന തക്കതിന്നന്ന് അവിത്രേയസ്ഥിനായിട്ട് മാത്രമാ ഭന്നനു സകല്പിച്ചുറച്ചുകഴിത്തു. ഈ വാസ്തവത്തെ അയാ കൂടുതലും അകാശപ്പീച്ചു. മരുന്നു പറിക്കുകയോ ഉണ്ടക്കയോ ദയക്കുകയോ എന്തു ജോലിയിൽ തന്നെ ഏറ്റവുംതുകൊണ്ടും തക്ക സമീപത്തുനേന്ന കാണണം എന്നും നിർബന്ധമണ്ണായിരുന്നു.

ശൈരംസൻ വിലാ ദിവസങ്ങളിൽ വൈക്കേന്നേരതു തക്കതിനുയും കൊണ്ടു മെലാടിക്കരുതിലേക്ക് പോകുകയും അവിടങ്ങളിലും മിക്കവയായി സംസ്ക്രതത്തിനും സംഖ്യേക്കാനുത്തിനും ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തുടരുണ്ടാണി. അയാൾ എക്കാക്കിയാതിരുന്നകാലത്തു കട്ടികരിക്കണം സ്കൂളികൾക്കും അയാളും ചെരുപ്പും ദയവുമാണല്ലോ ദൗന്യാഭാഗങ്ങളായിരുന്നതും. എന്നാൽ തക്കതാതാടാജമിച്ചും അയാളു കണ്ടിരുട്ടാണിയതിൽപ്പിനെ ഇവക്കംാരാജാളാട്ടും അട്ടക്കുന്നതിനോന്നോക്കുന്നതിനോ കലെപ്പുരുഷനും ചെയ്യുന്നതിനോ മടി ഇല്ലാതായി. ബാലികകളും യുവതികളും അവരുടെ തൊട്ടു ഒഴിഞ്ഞു തക്കതാതാടാജമിച്ചും അവരുടെ തൊട്ടു കൊടുത്തു സംഭവാശിപ്പിച്ചുവനും, ഇങ്ങനെ കുഞ്ഞൻ ശൈരൂനം തക്കയ്ക്കും മെലാടിക്കണ്ണായിലും സ്കൂളിപ്പാശങ്ങൾ; അടു സമീപനമുഖ്യമാണത്തിനു പാതുമായിത്തീർന്ന്, എപ്പോൾ പാതയാണും തുണഡോഷാന്തപ്രശ്നാജീവനം ചെയ്തുടരുണ്ട്.

വളർവ്വയെ തകരിക്കുന്ന അക്ഷക്രമാധ സ്പാദം
 ഇന്നും കൊണ്ട്, അവളുടെ ഒരു അധിനായ ശങ്കരഭാസ
 കുറയും ക്രഷ്ണനെപ്പണബന്ധിച്ച കരകാക്ഷം ദജ്ഞപ്രാലൈ
 താൽപത്രം ജനിച്ചു. പലഞ്ചു കൊച്ചുത്തുകാലാനു നെല്ലും
 മറ്റു യാന്നുജോളിം അവരുടെ ശക്രിക്ക തകബന്നും മണി
 പവാസികൾക്കും അവച്ചുകൊടുത്തു. കാച്ചിലും ചേനയും
 ചക്രയും മാജഡുമല്ലും അതാൽക്കുന്ന കാലത്തു സമീക്ഷി
 യായി ശങ്കരാസന്നീരു ഗ്രഹത്തിൽ വന്നുവെന്നു. കടിയിട
 കിൽ ചെന്ന താമസിക്കുന്നതിനു പലഞ്ചു നിർബന്ധിച്ചു
 തുടങ്ങി. എന്നാൽ ശങ്കരഭാസം മണിപം വിച്ഛിപ്പേക്കുന്ന
 കാലത്തിൽ തീരു സമുത്തമില്ലായിരുന്നതിനാൽ കരകാർ
 തന്നെ അതിക്കുന്ന സമീപത്രതു ഒരു ചെറിയ ഗ്രഹം പണ്ടി
 യിച്ചു. ശാരത്യാവയ്യത്തിനു വേണ്ട തുട്ടിട്ടു സാമാന്യങ്ങളിലും
 ശേഖരിച്ചു കൊടുത്തു. കരകാർ പൊതുവെ ഇക്കാല്യത്തിൽ
 ഉൽസുകമാരാജിന്നുവെക്കിലും എല്ലാവിധത്തിലും സമാ-
 യം ചെയ്യുന്നതിൽ അനുഗ്രഹാന്നന്നായി ദാഖിച്ചു, പരമദയാ-
 ഭവാന പൂരണത്തു ശ്രൂവിക്കുവെച്ചുണ്ട്. തകരിനു-
 തിനാന്നാരി മാസം താഴും മാടി മുൻ പഴ അലങ്കരിക്കിലും
 ശ്രൂവിക്കുവെച്ചുപെട്ടു "അവയച്ചു കൊടുക്കാതിരിയ്യേണില്ല.

തകംമുളം മെമലുടക്കായിൽ എല്ലാവയും ശങ്കരഭാ-
 സന്മായി സെശഭാർഭപുരസ്സം പെയമാരുകയും പലവിധ
 സമായങ്ങൾ ചെയ്യും ചെയ്യുവെക്കിലും കണ്ണതിക്കട്ടിയും
 മകൻ കൊച്ചുകിട്ടുമായിരുന്ന മണിപകാക്ഷം ശത്രുമാരിതു-
 അളായിത്തീർന്നതും. കൊച്ചുകിട്ടു മണിപകായിൽ എത്തി-
 യാൽ തിശ്ശേ പോകുന്നതുവരെ തകരിനും ഉത്സാഹമയം
 തന്നെ. കൂടിയാണുകിലും അവൻ നവംനവജ്ഞാനം

ബാരോ വിനോദങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു കൊച്ചൻറെ കളികളിൽ നേരംപോക്കുകളിൽ തങ്കതിനെ അതിരററ ആരുംവരതിൽ ലയിപ്പിച്ചു. കരച്ചുനാടം കഴിഞ്ഞെ ഫ്രോഡം തങ്കതിനും കൊച്ചുകിട്ടുവിനും പരസ്യരം അകന്നിരിക്കുന്നതു ഭസ്തുമായി ഭവിച്ചു. ഇവർ സംശ്ലോചനമായിട്ടും സംശ്ലോചനിച്ചുവരുന്നുവരുന്നതിനെക്കണ്ട് ശക്രദാസനം കണ്ണതിക്കട്ടിയെടുവാൻ വളരെ കുതാത്മതയുണ്ടായി.

എക്കേശം മുന്നാ പരമ്പരായമായഫ്രോഡം തങ്കമയ്ക്കുകുറേറ്റേ സപ്പരല്ലുണ്ടാക്കരിച്ചു. അവരും അനുഭവാകുടാതെകളിക്കാണം മറ്റും വെളിയിലിരിക്കി അംഗീകാരം ദാനന്മാട്ടം നേരാട്ടം നടന്ന ത്രട്ടാം. കരച്ചു വളന്നഫ്രോഡും എന്ന വിചാരിച്ചും ശക്ര ദാസനും അതിനെ അതു ഗണ്യമാക്കിയില്ല. വിശ്വേഷതരമായ വസ്തു മുളിക്കും, മരീച്ചാതയ്യാറാക്കുന്നതിൽ തുലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണുകും അതിനെന്നുംവച്ചുകുന്നതിനെന്നും പുരകെ ഓടിച്ചുപ്പുണ്ടാക്കുക പതിവിനും ഒരും വന്നതുംഞാം. എങ്കിലും കണ്ണതും അവികിൽ ഇല്ലാത്താൽ തുടക്കുടുക്ക ചുറ്റും നോക്കി അധികം അകലെയല്ലാതെ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു "അരയാം തുളി അടഞ്ഞതുവന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു നല്ല മഴപെയ്ക്കു കുന്നിൻപുരത്തുകുടി വെള്ളം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മഴ മാറിയ ഉടനേ അപ്പുണ്ടാണുതെ തകം വെളിയിലിരിക്കി വെള്ളം ലഭിക്കുന്ന ഒരു വാലിയ്ക്കുടി കുന്നിൻറെ ചരിവുനോക്കി നടന്നനടന്ന അംശാളിടു ദിജിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞു; ചട്ടവിൽ ചല്ലും ചെടിയും മറ്റുംകൊണ്ട് നിബിധമായിരുന്നു ഒരു കരിക്കാട്ടിവിന്നും ഖാദ്യം ഒരു ദിവസിയും ഒരു വെറിയ കഴിയുടെ വക്കിൽ വെന്നിരുന്നു. ഇലകൾ പറിച്ചുകൊട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കളിപ്പുട്ടണ്ഡം കൊണ്ട്

ചെമ്പളംകോരികളിലുള്ളക്കാണ്ടിനിക്കയായിരുന്നു. കരേക്കഴിവരതു മുകളാസൻ ഇല്ലപ്പിടിൽ ലഭിക്കുന്നതിരിഞ്ഞുചുറം നോക്ക്] യിട്ടു് കൂടിയെ കാണാതെതിനാൽ “അവിട്ടനു്” എഴുന്നേറ്റു് അനേന്പഷിച്ചിട്ടുള്ളോ. അങ്ങുൾക്കൊമ്പുക്കു നോക്കി. കാണാതെ മലബ്രഹിമിലേക്കു പോയി. തകം സ്ഥാപിത വെട്ടിക്കു തുടെ മറവിൽ വെള്ളിയും ഓഴുക്കും അണിതെതിരുന്നു് കുഴിയി ലുജ്ജ വെള്ളംകോരി കളിച്ചുനാട്ടുകുണ്ട്. നേരിക്കി ക്കണമെന്നുള്ള ഉള്ളംഗത്വങ്ങളും ആ അധിക അട്ടാരുചുന്നു് അവക്കു അപിരേനിനീക്കുന്നതു് ശ്രീജന്മദ്ധ്യാം, ശിക്ഷിക്കു നേരിക്കുവാരംവാസല്ലാരിക്കുത്തായി വിശ്വാസിത്തു. ഗാസന്നയ്ക്കുപകരം ഒരുവനു കൊടുത്തിട്ടു് മണ്ഡിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കൊണ്ടിവനു കളിപ്പിച്ചു അഫ്മനുംകൊടുത്തുവേണ്ട ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു്—“ഈനി നീ കണ്ണാമാർട്ടി നോം കാണാിക്കയ്ക്കും. താനേനാനിയാണി വളരെയും”. അച്ചുവന്നുക്കൊണ്ടു ശിക്ഷിപ്പിക്കുന്നും.”

അട്ടാരുചുനിവസം കണ്ണത്തിക്കു വന്നപ്പോൾ ശങ്കരാ സൻ തലേഖിവസത്തെക്കമ അവക്കുള്ളപരംതു അതിന്നു മരായി അവമം “സുക്ഷിച്ചുകൊജുണ്ണം; അടിയും പിടിയും കുന്നും വേണ്ടാ; ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഒരു നിലവാരയുണ്ടെല്ലോ; ഇനി അങ്ങനെ വല്ലതും വെയ്ക്കയാണിക്കിയിൽ നിലവരയ്ക്കുകയും കുറ്റു കൊണ്ടുവേണു കുറച്ചുനേരം ഇട്ടുത്തിജ്ഞതിയായ്ക്കുതി; ഇതു ശിക്ഷകൊണ്ടു ദോഷമൊന്നും ഉണ്ടാക്കില്ല; ഏന്നും കുറഞ്ഞു തവണ കൊച്ചുകിട്ടുവിനെ എക്കുണ്ടും ഇതു പ്രായ അതിൽത്തവനാിള്ളപോലെ ശിക്ഷിച്ചിച്ചിട്ടുണ്ട്”എന്നുവരണ്ടു പതിവുപോലെ ആളി ശ്രദ്ധകൾ വെയ്ക്കുവച്ച വീട്ടിലേക്കു തടങ്കി.

അന്നതനെ ഉച്ചതിരിഞ്ഞുശേഷം തങ്കം അംഗവ്യുമായ എന്തോ കുപ്പത്രി കാട്ടകാഡാർ കണ്ണതിക്കെട്ടിയുടെ ഉച്ച ഭദ്രലുകാരം അംഗവ്യുമാ ശക്കംബാസൻ നിലവറയിൽക്കാണുക്കി. ഇതുകഴിഞ്ഞയുടൻ അംഗാഡിക്കു് ദിന്മാറക്കായ വേദനയും തീരിയും തോന്നകയാൽ 'ചെറും വൈകാതെ തങ്കതെ നിലവായിൽ നിന്നൊട്ടത്രകാണ്ടു വന്നു' ചെംടിയും അഴുക്കം കൈകുകളുടെ തുടക്കം തുല്യതയിൽക്കൂട്ടുകൊണ്ടു വന്നു എന്നതിലും അംഗവ്യുമാ സൻ ഒരു പരമ്പരയാം പ്രീകാന്നായി പുതുപോയി; തിരി വൈവന്ന ഗോക്കാഡ്പ്രേം തങ്കത്രിനെ കാണാതെന്തു് പരിശുമതോടുകൂടി "തങ്കമു" "തങ്കം" "തങ്കക്കെട്ടി" എന്ന മുന്നാലു തവണ വാളിച്ചു; ഉംനെന്നിലാവരിയുടെ ശതിയന്നു് "പക്ഷമു മെലവറയിലു്, പക്ഷമു മെലവറയിലു്" എന്ന പരിശത്രയുടെ കാട്ടച്ചത്രനു ചാറിയിരുന്ന നിലവർക്കാക്കു് തജ്ജിത്രത്രം തങ്കമുയെ ചാളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. വാടി വിഘ്രത്ത് മുവന്തോടുകൂടി അംഗാഡി "മുഖൻറ തങ്കം, നീ ഇനി ഇംഗ്ലേഷ്യൻ പ്രസന്നിപ്പിക്കാതേ" എന്നപറഞ്ഞു് കണ്ണതിനെ ഭാളുന്ന ദൈക്ഷകാണ്ടു് റസിപ്പിക്കുക എന്ന ശിക്ഷ നല്കുകി. തങ്കതെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുകാണ്ടു തനിക്കു മനസ്സുപത്തിനിടയ്ക്കാക്കമെന്നാലും തെ മറ്റൊരു ഫലവു മിച്ചില്ലു കാണിച്ചു് മേഖാർ ശിക്ഷ വേശാംഗാഡി "അധ്യാദി തീർച്ചപ്പെട്ടതാണ്. ഗൗഢാവാമറിയ ശിക്ഷയുള്ളതുക്ക കുറാം തങ്കം ചെയ്യാറമില്ലായിരുന്നു.

എക്കുപ്പേശം ആര്യാടയ്ക്കുതന്നെ മെല്ലടിക്കരയിൽ അതികേകമമായ ഒരു ആര്യാദാഹംമാണായ. അതു് കായ്യാട്ടു ചെയ്യും നടത്തിയ ഒക്കുളിക്കുന്നതുമായുടെ വിവാഹമായിരുന്നു. വരം എറെക്കാലമായി വഴിക്കുന്നുംകൊത്തു് പ്രാത്തിയന്നു

പുന്നോട്ടേരത ഗോവിംഗ്കരപ്പുതനെന. വിവാഹോത്സവ ത്തിനു ക്ഷണലുക്കാം രജറ്റ് സന്നം പോയിക്കൊ. മംഗള കമ്മം കഴിഞ്ഞെടുത്തു ശായാർം നാരാധാരണക്കൈയുമഛളാട്ടം മറും ധാരുവോദിച്ചു. അതുകേട്ട് സമാപ്തത്ര നിന്നിരുന്നു ഗോവിംഗ്കരപ്പു, തക്കമ്മയെ കുടക്കണ്ണിട്ട് നല്ലവല്ലം ഭാക്കിട്ട് അക്കാനെയുട്ടുപായി. കുച്ചമള്ളട ആശത്താ പ്രകാരം ഒരു ത്രഞ്ഞ കൊണ്ടാക്കാട്ടതു അംഗിയും കോപ്പും വാങ്ങിയശേഷം ശക്രഭാസൻ പുറപ്പെടാൻ ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ ഗോവിംഗ്കരപ്പു ഒരു ചെറിയ ഭാജ്യംകൊണ്ട് വന്ന തക്കമ്മയുടു നീട്ടി. അവർ അതിനെ വാങ്ങാൻ മടിച്ചുതുക്കണ്ട് “ഭാജ്യത്തിൽ വിശേഷിച്ചുണ്ടാണമില്ല; ഒരു തുപ്പട്ടി ചെറിയ ദാരിയതു മാത്രമാണ്” എന്ന ഗോവിംഗ്കരപ്പു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ട് ശക്രഭാസൻ അനുമതി ഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി. കാര്യം മനസ്സിലാക്കി, തക്കം രണ്ട് കൈയും നീട്ടി ഭാജ്യം വാങ്ങി. ശക്രഭാസന്നം പുതിയും ഓങ്കുടി ധാരുവോദിച്ചപ്പോൾ ഗോവിംഗ്കരപ്പു അംഗാ ഷോട്ടിപ്പുകാരം പറഞ്ഞു:—

“നിങ്ങളുടെ തക്കത്തിന്റെ സൗഖ്യല്ലാം മുണ്ടാം എന്ന പലപ്പോഴും വിസ്തൃതിപ്പുക്കാരുണ്ടും. അവർ ഉത്തരവിൽനിന്നും ഒരു സ്ഥിരതമായി വളരുന്ന കാണാൻ തൊന്ത് ഇംഗ്രേജോട് പ്രാത്മിക്കുന്നു.” ഇതിനുത്തരമായി “ശംഭേഡി” “ആനിലക്കണ്ണൻ” തനെന കാത്തരകാഞ്ഞിനാം” എന്ന പറഞ്ഞുട്ട് ശക്രഭാസൻ തക്കമ്മയോടൊന്നാം സ്പന്ദിക്കുന്ന ഫലമു മടങ്ങി.

ക്ലോപ്പറാം അരളിപ്പായം.

രണ്ടുമുഖം രണ്ടുവശമായാണെങ്കായിട്ടുണ്ടോ
പണ്ണഞ്ചാന തീരപരമ്പര കൂടിയായെന്നും.

(സിച്ചവല്ലപ്പുത്തം വഞ്ചിപ്പും)

തിപ്പുറിപ നീങ്ങിയതു്.

ഹാവിസ്കരിപ്പും ലക്ഷ്മീശ്വരത്തും തമിലുള്ള
വിവാഹം നടന്നു് അധികാരി കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു് എല്ലാത്തരു കാരണവർ മഹിക്കയും കരസ്ത്തിം തറവാട്ടുപെട്ട്
ഉളിക്കുംവെയ്യു്. കാണുവണ്ണമനും കിട്ടുന്നതിനു മുമ്പ്
തന്നെ ഭരണസാമ്രംഭം സവാലിച്ചുപിണ്ട ഇല്ലേഖനത്തിനു
മുപ്പുകിട്ടിയതോടുകൂടി ആ കട്ടാബ്ദവത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയുംഅംഗീ
പുലിയും പ്രമകാശങ്ങൾ പ്രാപ്തിച്ചു്. കടയാനവന്മാർ ഒരു
ജക്കി ബഹുമാനാർക്കിക്കുംടക്കുന്നതിൽ ഉള്ള
സുകരയിതിന്റെ്. അവക്കി മുഖിയായുംജോലോ കന്നകാലി
കാലോ ഉപയുക്തങ്ങളായ മട്ടേ് ഉപടക്കിന്നങ്ങളോ സവാലി
ക്കന്നതിനു് ഉപകരിക്കണം എല്ലാ തന്ത്രങ്കളിലും കരസ്ത്തു്
വെയ്യുകൊടുത്തു്. കടയാനവന്മാർക്ക് "ബഹുമാനിക്കമായി" നട
ഞ്ഞെന്നു അടിയന്തിരങ്ങളും ഒരു വാലവുകൾമുഖ്യം അനീതിയാ
യിപാട്ടംപുണ്ടിപ്പുകൊള്ളുക, കുറ്റുമാരുംബൈബൈഡിൽഉംപുട്ടത്തുക,
അക്കാംബുംജോലിയാശിവ്രിഹിക്കുക, അനുമതമായി വന്നുന്നവും

പിക്കുക, അലിമാനം നടീച്ച ഭവ്യയം ചെയ്യുക, ഇത്രാദി യാതോന്മാദിപ്പാതൈയും ജനരജ്ഞനയോടും മത്താദയോടും കൂടിച്ചുംഗാവിനക്കുള്ളു് കുടംബവൈദണംചെയ്യു വന്നതിനാൽ പുന്നോട്ടത്രു ദേനം സന്ദർശനമുല്ലിഡ്യാട ശോഭിച്ചു.

ലക്ഷ്മീഗാവിനമാരുടെദാവത്രും ഏതുയും സുവമാ യിവളിക്കുലം കഴിത്തു. സംഭാഷണസമയത്തിൽ ചെയ്യു സ്വാദകുംഖം, വിശ്രമാവസരത്തിൽ സംഗ്രഹിതാഡി വിലാസം കൊണ്ടു, കായച്ചേരുക്കാലത്തിൽ അവധാരാ ചുവാഞ്ചലം കൊണ്ടു, വദ്ധമാംര സന്ദർഭിക്കുവോടു വിനയഃകൊണ്ടു ലക്ഷ്മിക്കിന്തയുമുണ്ടു് പിന്നോടു ഉചിതമാംവാന്നു എന്നിവയിച്ചു.

എന്നാൽ ദാവാപ്രയമ്മം വഴിപോലെ ആവശ്യിച്ചുവന്ന അവക്കുടുക്കുന്ന നാമമാലാപഞ്ചം പത്രപത്രം സംബന്ധം. കഴിത്തുടെതാടക്കുടിക്കുടിന്റെ മുന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്; സന്താനം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. മന്ത്രിനാൽ മനസ്സാപപ്പെട്ടു. സന്താനപ്രാപ്തിക്കായി അവക്കുടുക്കുന്ന വഴിപാടുകളിൽ പ്രാത്മകകളിൽ കഴിച്ചു.

ഒരു പീഠാധാരം അവവിശ ഒരു കട്ടിയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇവല്ലുകും ആന്താംത്തിനു വക എന്നാണു്.

“ഒരുവനുംവെള്ളത്തിൽ ഭാത്തുയായു് സപീകരിക്കും. വരു യവറു മവൻതന്റെ ജീവനാം പാതിയതു മുറികളിലത്തി ലീലാലോലരാം ബാലങ്ങളും വരവയോദ്ധയും ഭിക്കും തന്മുഖം ശേഖം.”

സന്താനലാഭത്തോടക്കുടി മാതാപിതാക്കന്മാർ കുതാ ത്മരാക്കന്നു. സുപ്പിരിയുംമാർ മാതാപിതാക്കന്മാർന്നു പുതിയജനവും സ്ഥാനവും കൊടുക്കുന്നതു സന്താനമാക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ ആന്താംദേഹത്തുക്കണ്ണളായവരിൽ നോമരിത സ്ഥാനം അടിവിക്കുന്നതുണ്ടിരുവാണു്. കാണുവോടു എടു

களை; ஏடுக்குவேயாற் சும்புவிக்களை; சும்புவித்துப் புல வெளை கொண்டுகூடி ரஸிக்களை; உண்ணக்குக்கரி காளை என; — ஏன் “ஈடு-ஞாயி”க்காத்தவர் மறைந்துவிட்டு. களத்துக்களுக்குத் தீவிரமானதினால், தொடுத்து ஸுவா, அலை விக்கானதி என, ஈடு-ஞாயி பவுவூன்னால்துது பாவாமாக்கானதினால் இதிற்கு பாமாச் சூழ்நிலைக்கிடிலில்லை. ஈடு ஏன்று அதுநோடுமிகு பிழு காளை.”

“ஏவாடுயள்ளியெத்தாய் எமயீத்தியாதவா.

கிடக்குவிவலாட்டிக்காங்கையைப்பூஷா

ஷுகிடாங் வெற்ற ஸாலயைக்காத்திடா

ஒவவு இரிசெத்தலிழவைநாங்கிடா.”

ஒவ்வொரு பிக்குத்துவான் கை தழுத்தெய்களைப்போல் வகையில்கூட்டுத்தெய்களையிடுகிறார் என்பதை வருஸநிதி பெற்றது:— “கத்து—நான் சூசுவை கொட்டுக்காத்து காள்ளுமானா? பூசீபா; எதான்முமா பாபு! யாங்ரா?; பலிபா “அறஞே, ஹாி வேளை; வேளை; மதியை” ஏன் முடுவிழிக்களை; அது பக்க வெவும் பிரான்யூம் கெங்கி கூன்; ஹதாக்ளிவீபூ—முத்தறு களிடை ஏழியிட்டு ஏடுத்திரிக்களை; — ஹாயது “ஓளையும் சுமச்சை—ஒளையும் சுரங்க—கொசெக்கத்தில்துக்குா— மாராங்க ஏடு எதாப்பிரிக்காரு—ஹாலை ‘மாஷ்காரல் தில்லை’ ஏனா? தில்லை வில்லை பாடிக்கொள்ளு” “அறமா?; பித்து போங்கோ! காந்தா?” ஏன் பராத்துக்கால்கூரை; தில்லை; நமுக்கு ஏடுத் தெளும் வாரி கேளை கொ— கெவவமெ; மக்காயை கொ— ஹாயபோ, எதால் எயிகம் அஞ்சு மாக்களைப்போல; வெவு தெங்கக்கான கைாலா ஸாமங்குடி ரகங்கோலை கைக்குதியை “ஹதா பிசித்து” ஏன்று பாரது கெவும் கொடுத்திரி கூனைப்போ, கொச்சளை, ஸுத்தத்திகேந்து பொலும்.”

“പല്ലിൻ മൊട്ടക്കള്ളാച്ച കാട്ടി വെറുതേ-
തങ്ങ പിരിച്ചേറവും
വൊല്ലിന്നോടു തിരിയാതെ കൊണ്ടുല്ലാകം
കൈക്കൊണ്ടേരോ രമ്പരായു”
സോല്ലാസം മടിയിക്കലേറി മരുവാൻ
കാംക്ഷിച്ചിട്ടും പത്രൻ തന്റെ
നല്ലോരംഗരജസ്സിനാൽ മലിനരാ-
കനോർമ്മമായനുതാം.”

ഈ വിധം അവർ പലനാടു ദൃശ്യമിച്ചും കരഞ്ഞും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലത്തു, കാശി രാമേഷപാം മുതലായ പുണ്ണിയും അഭിം തിരുമ്പ്പാനത്ത് നീ ഓരോ മടങ്ങിയെ തനിയ പുണ്ണതാടത്തെ പാട്ടകാരിൽ ഒരു അഥവാ അബാട്ടെ വന്ന ചേര്ന്ന്. സ്ഥലമാധാത്മ്യങ്ങളിലും അവാദവാദങ്ങളിലും വിവരിച്ച മുട്ടിൽ എല്ലാറിലും അത്തുമാറിട്ട് മരുരായ സുംഗത് പരയാറുവെങ്കന്നും അയ്യർ സുപ്പിറ്റിച്ചു. അതുകൂടി ഗോവിഡേശരദ്ധും ലക്ഷ്മീക്ഷേത്രം മരു അള്ളകളിലും മുലയോടെ ശുചിച്ചു.

ഈ പാട്ടകാരൻ കന്യാകമാരായിരുന്നു മടങ്ങുന്ന സമയം നിലക്കണ്ണപുരത്തു സതുത്തിൽ ഔറങ്ങിതു മരുക്ക യുണ്ടായി. സതുത്തിനു ദുർഘടം വഴിയാശ്വരത്തുനിന്നുന്ന ഒരു മഹാശോഗിഖാവ സുഷ്ടുപ്പണാക്കി, ചാവുതുമിൽ “കര മല്ല; താന്താൻ നിരന്തരം ചെയ്യു കംഡാണും താന്താനും ഭവിച്ചിട്ടുകേന്ന വരു” എന്നും മരം സംസാരിക്കുന്നതും അയാൾ കേട്ടു. മഹാശോഗിഖാവ കണ്ണിട്ട് ശാന്തകവു മുടാതെ ഈ വിധം പരയുന്നതില്ലെ കാരണം, താരിഖവള്ളും കൊണ്ടിങ്ങനു വാലി തിരീഡിയാതുക്കാൻ ശാശ്വതപ്പണിച്ചു. ആരു

மஹாரோஹி அம்பக்காரியும் அரங்கைக் கலைக்குத்தாயும் அதுள்ளென்று அவர் முறிச்சு. இதெல்லாம் ஏழஞ்சை ட்டு வகு டாட்டுக்கலை கேட்ககூளுகின்றன. அவிடதெந்தக்கேற்று எதிலெ ஶாந்திக்காரன் மறிச்சு ஸமயம் அரசேஷமத்தின்ற முதல் முடிவன் அது கோரி கவன்டு மங்கூஸ் வாசு அரிசு யாதை சிரங்கை மேல் அது கருப் பாவன அதுக்காவிச்சு” அரயாக்கு பேரோன்ற பூஷ்டிக்கிடக்குயாக்கி, எடுக்க, “ஶாந்தோ” “ஶாந்தோ” எடுக்க ஸபா ஜபிச்சுக்காளது காரிக்க போய் அதும் நிதிக்கோப்பியாள்ளென்ற மரவுமாயித்து கீட்டுத். ஆக தங் விவரம் கீர்த்திச்சுபூப்புரம் நாடுவிடு போயுயும் ஹா எரித்தியில் போக்குவரத்துக்குத்துக்கு வெறுத்து மரவு பரிசுயமுள்ளென்ற ஜீவிச்சு விக்குயாள்களிற் ஹப்புரம் ஏகுக்கெல்லா நூ வந்தூஸு உங்காயிரிக்கலைநூ குடி அவர் பாதை. ஹா வாயுங்கள் கேட்கப்பூரம் பாட்டுக்கலை கைநாஸன்ற ஸ்தங்காயுங்காயி. அரங்கைலாக்கூலக்கும்பொன்னதேநெடு நோஜிச்சுக்காளது ஸபஶ யாகிச்சுத்தி வருத்தி ஹா அதும் கைநாஸன்ற தன்ன யெனு அதை உருத்து. பாட்டுக்காரன் பாகநாஸன்ற பிடிசு அவங்காரு அரங்கைப்பக்கிச்சுவின்னை. ஹா ஸங்காஸு! நீலக்கருப்புநூது அடுக்கிஜனந்துகிணகி நை கூடுவைக்காரன், எடுப்புவாகுமெதும் அதுவுமின்ற வெற்றுமாக்குத்தீண்டு அம்மாம் கூல்ளென்றும்குடி மாதூரிலாக்கி. கைநாஸன் ஜீவிச்சு க்குக்கொட்டு பாட்டுக்காரன் பாதைத்தூப்புரம் நீலக் கூடுப்புக்காரன்தூப்புக்காரன் அதை பாதை ஸுதந்தாக்கும்கூல்காயி

ஷுர் வ வா ஸக்குக்கூக்குத்தெல்லையும் கோவி ஸக்கூப்பு யலிச்சு வ சுரு அவங்குக்கு ஸ்தங்குத்தெந்தாயு கைநாஸன்றாது

ରାଜୀଯପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ପରିମାଣବୁଂ ହରତ୍ତିଥୁ. ଅଶ୍ଵତ୍ତ
ଚାରିମାଣଙ୍କ କେବୁ କେବୁ ମେଲାଟିକରା ଡ୍ରାଫ୍ଟିବାଳ୍ ପାଞ୍ଚ. ମିକ୍କ
ଯାଇକିଛି ଆତ୍ କ୍ରୂଣତିର୍ କରିବିକ୍ରିଯୁଂ ନାହାନ୍ତି
ଚୋଲିଥୁ" ଶକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରବସନ୍ତାବ୍ଦୀ ପାର୍ଵନ ସମତିପ୍ରିକଳ
କିମ୍ବା ଉଳଳାଯା.

ଗୋବିନ୍ଦକ୍ଷେତ୍ରରୁ" ତ୍ରୀପିକାନ୍ଧିତିର୍ ପ୍ରଭୃତିର୍ ନେତ୍ର
ଭିତ୍ତି ଅଗ୍ରମ ଭାବିଲୁବୁ. କଣ୍ଠବୀପ୍ରକର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟାକ୍‌କାଳିତ୍ତେ
ଭେଦବ୍ୟାପ ବ୍ୟାପାରିଙ୍କ ଉତ୍ସବିଲାଙ୍ଘନ ମହାବିତା
କରିବିମୁଣ୍ଡିଗାତିଙ୍କ ଉତ୍ତି ଯତାତିର୍ ଜୀବିତର୍ ମେଲାଟି
କରିବିବୁଚ ମୁଖ୍ୟଶରେତ ମେତାଗମ୍ଭେତାଙ୍କିର୍ ପାତ୍ର
ପାଶ୍ରୀଷ ନାୟକଙ୍କର୍ କଣ୍ଠମୁକ୍ତି. ଅବ ଜୀବିନ୍ଦୁପ୍ରିଯିତ୍
କରି ମର ଶ୍ରୀଗମ୍ଭୀରୁ ଭାବ୍ଦିକାନ୍ତି ଏହିତାଙ୍କା ନା କାହାକୁ
ଛିମାଯିବାନା. ଭୟପାରାବରକାଳୀ ପ୍ରାତରେତିକ୍ରମୀତ୍ତୁ ଏହିଶ୍ରୀ
ଭାବାକାହିଯାଇପ୍ରାରଂଥାରେ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିରା ପାରିବାକୁ
ଦିନକିମୁଣ୍ଡିଗାତିର୍ ପାରିବାରେ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିରା ପାରିବାରେ
ପାରିବାରେ କାହାକୁଲାଗାନ୍ତି. ଶକ୍ତିରା ପାରିବାରେ ଉତ୍ସବ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତି
ପାରିବାରେ ଶ୍ରୀ ଯାନା ରୁକ୍ଷିବାଳ୍ ଶର୍ଯ୍ୟାମିଶର କରାନ୍ତି.

ଓ ବିନ୍ଦୁରୁଜାମିକ ଅବସଥି କେବୁ ପାରିବାରୀଯିତ୍ତୁପ୍ରାରଂଥ
ବିନାଲିବାରେ ଏହିପ୍ରାରଂଥ କେ କ୍ରମମାତିର୍ କିମକାନ୍ତି
ଗୋବିନ୍ଦକ୍ଷେତ୍ରରୁ"କଣ୍ଠ; ପ୍ରକଳ୍ପିତ୍ତଙ୍କାବୀ ବିବରଣ୍ଗମିତ୍ତ.
ଆଜାନାରେ ଭାବିକାନ୍ତି ଏହିବାମିଶ୍ରମାଙ୍କ ମରିବାରେ ଯଜନାତାଙ୍କାର
କାହାକୁଲାଗାତିର୍ ପାରିବାରେ ଏହିବାମିଶ୍ରମାଙ୍କକେ
କାହାକୁଲାଗାତିର୍ ପାରିବାରେ ଏହିବାମିଶ୍ରମାଙ୍କକେ

ഈവിന്റെ ഭാരത പാരമ്പര്യം വരവ് കാണാ
ണ്ടതിനാൽ പരിശോധിച്ചു കൊണ്ടാണ് ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തുല്ലെങ്കിലും
മദ്ദുലിൽ ഉന്നാവിക്കുന്ന കൊണ്ടാണ് ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തുല്ലെങ്കിലും
ഉണ്ണായവുംനാം ചല്ലുംല്ല. ഗോവിഡക്കുപ്പിനെ മദ്ദു
ലിൽ എന്ന ഇടക്കി വീട്ടിന്റെ ഇടയ്ക്കുതന്നെ കിടത്തി.
വൃസനാക്രാന്തനാൽ കിടക്കുന്നതിന്റെകാരണം പലരം
പലവിധികളിൽ ചേരിച്ചിട്ടും കൂട്ടു യാതാനം പറ
ഞ്ഞില്ല, എടുവിൽ ഉന്തുവൃസനാക്കാണ്ട കുട ഭാവിച്ചു
അടച്ചാൽ തുണ്ണു ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തുല്ലെന്നുമാത്രം അഞ്ചുമാഹും
മാരു പരമാർഹം അണിക്കിച്ചു. കല്പവൃത്താൻ കഴിയിൽനിന്നു
കുറെ എന്നു പണം എടുത്തുവെന്നു ചില വേദക്കാരം,
അതുമുഴുവൻ രേഖാദാസനു കൊടുത്തു എന്ന മറുവിലംബം,
മന്ത്രം എന്നു സാന്നിദി കല്പവൃത്താൻകഴിയിൽനിന്നും എടു
പ്പിച്ചുകൊണ്ടിട്ടും അയമുണ്ടായിരുന്ന വേദരചിലംബം പറ
ഞ്ഞു. പിംഗലിന്റെ എല്ലാംകുറിപ്പിൽനിന്നും വേർപ്പെടാതെ കിടന്ന
ചോദ്യാതിരം ആ എല്ലാ വേർപ്പെടാതെനെന്ന എടുപ്പി
ചുമ്പു ഒക്കവയം വയ്ക്കുകയുണ്ടായി. കുടവുന്ന ക്രഷ്ണ
കുറെ വിരിത്തെതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം അഞ്ചുമാഹം അതിനെ
കൂട്ടിപ്പെട്ടുവച്ചു നെടുവീപ്പിട്ടു കാണുകയാൽ വിഷാദ
മേതു തുണ്ണു വയ്ക്കുവിനെ സംഖ്യയിച്ചുതായിരുക്കുക്കുമെന്നു
ലക്ഷ്മിക്കണ്ഠത്തുല്ലെന്നുംകാരി. അതിനെ വാങ്ങി തിരിച്ചു
മറിച്ചു: നോക്കിയതിനും ശ്രേഷ്ഠം എല്ലാംകുറിപ്പിൽനിന്നും മാതിരം
തിരികെ വേർപ്പെട്ടാൻ കാരണമു ഉള്ളമിച്ചു. ഇത് അല്ല
അകിക്കുന്നതാവു വിഭാഗം പഠനത്തിനാൽ ആ സ്ഥാപ്തി അതു
വെയ്ക്കുപ്പു. ദാതാവാന സപ്താംഗത്തിനേക്കും ഉള്ളതിനേക്കാൾ
അടച്ചൽ പ്രതിപത്തി ആ ചെറിയ എല്ലാംകുറിപ്പു ഉണ്ടെന്നു
അഭിച്ഛീക്കു. അവം ഇല്ലാറും പറഞ്ഞു:—

உக்குக்களதை:— ஸவையுக்களை “அங்குமி எடுக்க விவரம் வழியிருப்பால் ஹரிக்கண்ணே. ஸஂநதி ஏன்னால்?

ஶஹவிடக்கெடு:— அஃபோதாவாயா. ஹா ஸவையுக்களி றை ஹபூப்பாலோ எடுக்கிக் கொந்து.

உக்குக்களதை:— ஹா மொதிரத்தில் “ஹோவி” எடுக்க செய்து கொள்ளல்லே.

உஹவிடக்கெடு:— ஹா எதால் உள்ளாக்கி தூ எடுக்கிற செக்கியில் உத்திஜ்ஞாதாலோ.

உக்குக்களதை:— ஹா மொதிரம் அஃபோதை பின்ன யாச்சுவெற்று எதான்திடுமா.

ஹோவிடக்கெடு:— எடுக்கிற பொனை! கஸ்துமாஸ் “புரது பரஷுநாடு”. புரதியும் நான்னாலூதை எதால் வேரை நாஞ்சாநம் பரஷுநாட்டு. அது எடுப்புக்கொ நீ ஸுக்ஷிதூ வெதுக்கெஞ்சியாம். எடுக்கிக் கொட்டுக்கொ காண்ண. அங்கெல் ராமம் தென் எது மொதிரம் ஸமாகி தூ என. அவ்வள் மதிதூ. கூதூ! கடிதியில் விளையாம் மதிதூ. எடுக்குவதையூ— புரது பரஷுநாடே— அவ்வள்ளு அங்குமி உள்ளதையிழங்கி நாடுதனை கோர பாருவதையும் எது கூதூயூ” எடுக்குவதை தீவிக் குருப் பாருது. கோருவதையும் பாருது. மோதுதூகாண்சு வச கரிக்கிற்குதி என்ன பூர்க்காலுவாதி கல்லாவ குருக்குதியில் விழுது கொண் மதிதூ தானிரிக்களை. ஹா வியதிதூ எங்கேவிள்ளாத்தான்து உக்குக்களதை யூமாறு காட்டு விழுதுவனி. ஹா ஸஂநதி அவ்வ புரதுவிடாதை கடிதூதூதூ.

നാഞ്ചാനമില്ലാത്തതിനാൽ പലതും പറഞ്ഞു പല ക്രമാംഗം വ്യസനിക്കേണ്ടം കരയുകയും ചെയ്യുന്ന ലക്ഷ്മിജീവി സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നും പലനാളായിട്ട് മരച്ചുവെച്ചിരുന്ന മരുപ്പ് അകാത്മ്യം അഭ്യർത്ഥന ചുമ്പിച്ചപ്പെട്ടതുനാതിനു കുറപ്പ് നിശ്ചയിച്ചു.

ശ്രാവിപദക്ഷേപ്പ്:— ലക്ഷ്മിക്കണ്ണെൽ! നീ എൻ്റെ സർബാ പരാധ്യജാളിം ക്ഷമിക്കണാം. നിന്നു തൊൻ വതിച്ചി ട്ടണ്ട്. ചെയ്യിട്ടുള്ള വതി പതിനഞ്ചു സംഖ്യാമാതൃക എൻ്റെ ക്ഷമവിൽനിന്നു ഇരിക്കണ. ഇപ്പോൾ തന്നെ തിരുപ്പീല എല്ലാം നീങ്ങണം. നീങ്ങോട് പറ ഞതിലെക്കിൽ മഹാപാപമണ്ടി.

ലക്ഷ്മിക്കണ്ണതമഃ:— എന്നാണോ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു? എത്രകാത്തുവും എന്നോടു പറയാമണ്ണോ. ഇന്നതോന്നും ദോഷത്തിനും തൊൻ പരക്കല്ലയോ? (എന്നപറഞ്ഞു തെന്നാവിഞ്ഞേരു ഒക്കപിടിച്ചു ചുമ്പിക്കണ.)

ശ്രാവിപദക്ഷേപ്പ്:— (എല്ലാംകൊണ്ടും സക്കംപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന താൻറെ പ്രാണപ്രിയയെ ആലംഗനം ചെയ്തു കൊണ്ട്, മീറണ്ടതക്കുറ്റുകളോടും ഗദ്ദഗദത്തോടും ദിൻവാച്ചപ്പാസങ്കേതാട്ടംകൂടി ഇടവി ഇടവി ഇംഗന പറഞ്ഞു).

“നീറാക്കോ— എന്നോട്— വിരോധം ഉണ്ടാക്കയും— .....ശങ്കരഭാസംഭവം തക്കശട്ടി— എൻ്റെ മകളാണോ.”

ലക്ഷ്മിക്കണ്ണതമഃ:— (അല്ലെന്നുരോദ്ധരണക്കു മുണ്ടാൻ വയ്ക്കാതെ നീനിട്ടോ) അതിനെന്നും, നല്ലകട്ടി അവർം എനിയും മകൾതന്നെ സന്ദേശമാണെങ്കിൽ കമരയല്ലാം കൂടു ചുരക്കിപ്പുന്നയണം.

അംഗവിദ്യാശഭ്യു്:— എൻ്റെ പ്രധാനമ നീ തന്നെയാണെ നും ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ മനസ്സുംകാണ്ടു സകലിച്ചുട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഏന്നാൽ ഇടക്കാലത്തു ഉണ്ടാഗാസംഖ്യയു മായി ഇപ്പറ്റണ മുപ്പത് നാഴികയിലയികും ചുരുളിച്ച ഒരു സ്ഥലത്തു നും താമസിച്ചില്ലോ; അവിടെ വൈച്ഛു് ഒരു ചതിപ്രയോഗത്താൽ ഒരു ബാധ്യവത്തി നാട്ടായി. സ്കൂളി ഒരു കല്പിന്നയാണു്. അതിനും രിക്കാൻം. ഒവരാഗ്രം എന്നൊരു ഭോഷ്ട, മാത്രമേ അംഗീരംകിനായിരുന്നുള്ളി. അതുകൂടിയിൽ എൻ്റെ മക്കളായി ജനിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് ഇതു കൂടി, അതു സ്ഥലംവിച്ചു തുടങ്ങാട്ടു തിരിച്ചപ്പോരം കണ്ണതിനു് കൗശ വയസ്സുത ഗൗഡാക്കുന്നില്ല. എന്തിനു യൗഢാപ്പുംയുണ്ട്. തുണ്ടാം അംഗിട്ടണ പിമിത്തത്തിൽ പിനെ—അരയും കൊല്ലാട്ടക്കര മണ്ണപ്പത്തിനു സമീപത്തു കിടന്നി ദന്ന അട്ടക്കര ശവഗർഭത്തെയാണു് എന്തിക്കു കാണാനിടയായതു്. ഷണ്മൂളിപ്പുത്തി അടിയന്തിരത്തി എന്തുനു രാത്രികിൽ ശക്താംഗാണു് തക്കത്തിനേയും കൊണ്ടു കായ്യാട്ടു വന്നപ്പോരം തൊനും അംഗിടു ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലോ. കൂടിഈ കണ്ണമാറ്റയിൽ എന്തിക്കു വിവരം മനസ്സിലായി. വളരെ മുഹമ്മദ്, കഴിച്ചാണു് എൻ്റെ വികാരങ്ങൾക്കു തൊനു് അടക്കിയതു്. സംഗ്രഹം നീക്കാനായിട്ടു് അതു രാത്രിതന്നെ മഴയുംതണ്ടുപും പ്രാദക്കൊണ്ടു തൊനുംകൂടി മെല്ലംടിക്കുന്നിലേയ്ക്കു് പോതിയുണ്ടു്. വിരക്കെക്കാള്ളിപ്പൊലെ തന്നുള്ളതുകിന്നു ഗവഗ്നിരണ്ണതു തൊനു് കണ്ടപ്പോരം സംക്രമിതനാട്ടു അടി പുരക്കാട്ടു മാറിയതു് അയാകും ആരുജം കണ്ണില്ലു.

ഇവള്ളമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി രാമൻ മാത്രമേ
അറിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവൻ അതു് ആരുടും പറ
ഞ്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ രംക്കൽ അവൻ ഈ സംഗതി
നിശ്ചിറ്റ നാമധേയത്തോട് സ്വന്തിച്ഛേതു് എന്ന ഒന്ന്
ഭയപ്പെട്ടതി. അപ്പോൾ അത്യാവശ്യം വേണ്ടതായ
പണം പണയംബത്രും മരംരാ വാഴിക്കാളുള്ളനു
തിന്. എവൻറ പൊന്നാരഞ്ചിംബാവും കട്ടക്കണം
കൊട്ടണ്ടിട്ടും അവനെ യാത്രയാക്കി. മോതിരം അതി
നമുന്പുതന്നെ അവൻ കൊട്ടത്തിട്ടണായിരുന്നു.
പിന്നീട് ദാനന്നാല്ല ഈ കരയിലുായംതന്നെ അവ
നെക്കണ്ടിട്ടില്ല. കൊള്ളബിൽപ്പോയി എന്ന എല്ലാ
വരും നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ ഈ നും അവൻറ
സംശയനാൽനുള്ള വകയെക്കിലും കിട്ടി.

മനസ്സാപകരമായ ഈ വൃത്താശം ആർദ്ദ രാജ്യാട്ടം
അരനക്കബ്ദങ്ങാട്ടം ശ്രൂവിച്ചകൊണ്ടിരുന്ന ലക്ഷ്മിക്കണ്ണത്തുമുണ്ട്
വിൽ ചില സംസ്കാരവാക്കകൾക്കൊണ്ടു ഗോവിഡക്കുറ
പ്രിഞ്ച ആദ്യപുസ്തിപ്രിഥ്വി പിന്നെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. ഇന്ന്
ആ കൂമനക്കണ്ണത്തിനെ ആ നിർമ്മലവൻറെ സ്വന്ത താമസി
പ്രിക്കുന്നതു ശരിച്ചു്.” ഇപ്പോൾതന്നെ നമ്മക്ക് അവിടെ
പ്രോത്സാഹി അവരുള്ള ഇങ്ങനൊട്ട് സ്വന്തിക്കാണ്ടിരുന്നു. പാരാം; ഇതേവാരെ
തക്കാതിനു് കളക്കം യാത്രയും തട്ടിച്ചില്ലെന്ന നിശ്ചയമാ
ണാല്ലോ. നമ്മക്ക് ഈ ക്ഷണാത്തിയിൽതന്നെ പോകണം. അവ
ക്ഷേമം വരുമെങ്കിൽ ശക്രംഭാസനേയും സ്വന്തിക്കാണ്ടിവരുന്നും;
ഉണ്ണം കഴിക്കുന്നതു വന്നിട്ടുക്കാം.

ഗോവിഡക്കുറപ്രിഥ്വിനു് ഇതിലയിക്കു സന്തോഷം വരാ
നീല്ലു. അഭ്യുദയം എത്രയും സ്വന്താത്മനാം വീച്ചിട്ടു്

ലക്ഷ്മീക്കണ്ഠത്തമയുടെ അപേക്ഷയെ തിരസാവധിച്ച്
രണ്ടുപേരും കൂടി കന്നിലെയുള്ള പുറപ്പെട്ടു. അവർ അവിഭക്തിയെ തീരുമാറ്റുന്നതുകൂടി തീയുംകാര്യി
എന്നെന്നു കാക്ക ചുട്ടുംതിനും ഓരോന്നും പുംബവിയും കൊണ്ടി
രിക്കക്കയ്ക്കാൻസാ. മരുപ്പാരിക്കലും പതിവില്ലാത്തവിയം—
വിശ്വേഷിച്ചു രാത്രിസമയത്തു ലക്ഷ്മീക്കണ്ഠത്തു തങ്ങളെ
സംബന്ധിക്കാൻ വന്നതിനെ കണ്ടിട്ടും തക്കത്തിനും ശക്താദാ
സംശാം തേനോനിശ അത്രുത്തം പില്ലുറയായിക്കൊന്നില്ല. അവർ
ഒന്നതിമാരെ വളരെത്തുംരവോടും വിന്നുതേട്ടുംകൂടിസം
കരിച്ചിയുന്നതി. ലക്ഷ്മീക്കണ്ഠത്തു തക്കത്തിനെ അങ്കിൽ
വിളിച്ചു് തലോടിക്കണ്ണാണോ് ഇരവിരു വീഴ്കന കണ്ണാനിരും
ചുക്കി“മക്കളും!തക്കം നീ എൻ്നുമകളുണ്ടാണോ”. ഗോവിദക്ഷാരം
പുണ്ണിനെപുണ്ണിക്കാണിച്ചിട്ടും (ഈ ഇരിക്കുന്നതുനിന്നും അപ്പു
നാണും), നിന്നും അവിവും അപ്പും ശക്താദാസവന്നുണ്ടാണു
പ്പോ. ശക്താദാസവന്നും നീ നിശ്ചയമായും അപ്പുംനെപ്പോലെ
തന്നെ സ്നേഹിക്കണ്ണു. എങ്കിലും പാമാത്മത്തിൽ നിന്നും
അപ്പുണ്ണം (നേരുട്ടി കരുപ്പിനെ ചുണ്ണിക്കാണിച്ചിട്ടും)ഈശ്വരം
മാണോ. നീ ശാഖാട്ടുവെന്ന്“അപ്പുംനും അല്ലിംഗാംബചയ്യും”
തക്കമയയ ആദ്ദേശാച്ചിയന്ന കണ്ഠത്തമയുടെ ഒക്ക ടുച്ചിൽ
പറഞ്ഞുനിരുത്തിയ വാക്കകളോടുകൂടി അച്ചുടിട്ടുക ശാരം
തക്കം അവിട്ടനോടിപ്പാത്തതു്“ശക്താദാസരം അട്ടാരാത്രാന്ത
രണ്ടു ഒക്കെക്കാണ്ടും അയാളു മുകുക പിടിച്ചുകൊണ്ടു്
മുഖം താഴീനിനും. ഇതു കണ്ണു കേട്ടും ഇങ്ങനു ശക്താ
സനും ആദ്യം ഒരു നേരംപോക്കായിട്ടുണ്ടു തോന്നിയതു്;
എങ്കിലും ടുച്ചാർഡ് വില സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനു
സാധാരം തക്കത്തിനെ തുക്കിയുംകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറ

എന്തു:— “നീ പേടിക്കേണാ; നിൻ്റെ അധ്യാൾ തോന്തരനെ യാണോ; നീ എൻ്റെ മകർത്തവനു; ഇംഗ്രേസ്സ് നാനു എന്നിക്കായിട്ടു് തന്നിരിക്കുയാണോ.”

ഇതിനിടയ്ക്ക് ലക്ഷ്മി ഒന്നരത്തുമുഖം ശൈക്ഷണ്യം തക്കമുദ്ദേയും ഗോവിന്ദക്കുറപ്പിനേയും ഒന്മിച്ചു പലേത് വണ്ണനാക്കിനോക്കി ചിലതു പിന്തിക്കുയായിരുന്നു. എത്ര മാത്രം സുക്ഷ്മിച്ചുനോക്കിയോ അതുമാത്രം ഗോവിന്ദക്കുറപ്പി നീൻ്റെ മഹായ മകളിൽ മുതിഫലിച്ചുകണ്ടു. അവൻ വളരെ ആധാസപ്പെട്ടിട്ടും തക്കത്തിനെ പൂരണാട്ടത്തേയ്ക്ക് ഒക്കണ്ണ പോരാൻ സാധിച്ചില്ല. തക്കം ഇങ്ങനെയിരുന്നാൽ പൊരം എം, പൂരണാട്ടത്തു വന്ന അനുഭവത്തെ മകളുടെ അവസ്ഥയ്ക്ക് തക്കവെന്നു, തന്നെ വളരെനുമെന്നും മറ്റൊരു ലക്ഷ്മിക്കണ്ണത്തുമുണ്ടായി പറഞ്ഞതെന്നും. അവളുടെ ചെവിയിൽ പതിഞ്ഞതില്ല. വിലയേറിയ ആരംഭാദ്ധ്യാളം വിശ്വേഷവസ്തു ക്രമീകരിച്ചിട്ടും പ്രഭാവിച്ചിട്ടും കണ്ണത്തുമുഖ്യംകൂടി സംസാരിച്ചതു അവൻകേട്ടു. ഇതിനു മറപടിയെന്നവസ്തും തനിയ്ക്കുഞ്ഞാണെന്നതിലേബാ വസ്തുതിലേബാ അശ്വേഷം അതു മഹിലപ്പാം അധ്യാത്മാഭാഗിച്ചു (ശക്രദാസജനാട്ടക്കുടി) മണ്ഡപത്തിൽ കഴിച്ചുത്തുന്നതിനല്ലാതെ, എടുക്കുകെട്ടും ഇട ക്കെട്ടും മറ്റൊള്ളി വലിയമറ്റിരജ്ജും പാക്കിന്നതിനു മൊാരാ തിരെ ഇംഗ്ലീഷം ലക്ഷ്മിഗോവിന്ദനാർ കേരംക്കത്തെ ക്കുവിയത്തിൽ, തക്കമു ശക്രദാസജനാട്ട പറഞ്ഞു. നാലുമു നാഴിക ശ്രമിച്ചിട്ടും അഭീഷ്ടാശില്പിക്കു കൈ വഴിയും കാണു തെന്നി രാഘവപ്പെട്ടിബുദ്ധിമദ്ദിച്ചു കുറപ്പും കണ്ണത്തുമുഖ്യം ഏറ്റവും വ്യസനങ്ഞാട്ടക്കുടി പൂരണാട്ടത്തേയ്ക്ക് മടങ്ങപ്പുണ്ടായി.

അമ്പ്രായം ഫറ

അവിലും കവ്യാശം നടക്കിനാ
ശവികൾ മഹിതമ്പം.

(നീളചരിതം എഴുപ്പം)

രംഗം.

തക്കട്ടി വന്നവേന്നെപ്പും വിള്ളണിയ ശങ്കരാസ
നീറ ഭാഗ്യാശം അധികമയിക്കും പ്രദയാട്ടക്രമി ദിനം
പുതി പ്രകാശിച്ചതും ആം. പരുന്തുരകന തക്കതിനീറ ശം
രകാതിരും മരനാവികാസവും സപ്താവത്രജാജിളം ശങ്കര
ജാസന എത്രമാത്രം എന്നാണ്പ്രിച്ചുചെന്ന പറഞ്ഞരിയി
ക്കാൻ പ്രജാസമാണും. അധികാരി ജമാന്ത്രമിയായ നീലകണ്ഠ
പരം വാട്ട് കർമ്മാന്ത്രമിയായ വൈദികാക്ഷണിക്കൊ അഭ്യം
പ്രാപിച്ച നാംമുതൽ കണക്കിന്തയു മരണാന്തരി അന്നേ
ക്കേളണ്ണം ആശാശ്വര ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

തക്കത്തിനം ശങ്കരാസനം വൈദികാക്ഷണിക്കിലെ മണ്ഡപ
തമിൽ എഴുപ്പേഴം ആട്ടകാരായിരുന്നതു് കൊച്ചുകിട്ടവും
കണ്ണതിക്കട്ടിയുമാണല്ലോ. ഇവർ തമ്മാൽ കാണാതെ ഒരു
ദിവസം പാലും കഴിച്ചുകുട്ടാറില്ല. തക്കമയ്യും കൊച്ചുകിട്ട

വിനേയും കൊച്ചുകിട്ടുവിനു തക്കമുയേയും പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ദ്രോഹമെന്നാണുമതിലാക്കി. മെല്ലടിക്കുന്നിൽ എത്തിയന്നാറിലുത്തുകയും കൊച്ചുകിട്ടുവുമായുള്ള സമവാസംകൊണ്ടുകൂടിക്കുളിലാക്കുന്നു തക്കത്തിനു യാഭാരം വിധിക്കിലും വേദന കൊടുക്കാതെയുള്ളതു അവവർന്ന് പ്രവൃത്തികൾക്കും കൊണ്ടുകൂടി റമ്പ്പുവും വിശാലവുമായങ്ങാവൻ്നു സ്വപ്നാവളംകൊണ്ടു, റഷ്യയുള്ള അവങ്ങനാടും ആളുപ്പും നിജീക്കുമായി ഉത്തരവിച്ചു സ്ഥൂലം അവളുടെ വളർച്ചയാട്ടുക്കുടിക്കുമേണ്ട അനംഗാഗമായി വിലസിത്രൂട്ടുകൾ. കൊച്ചുകിട്ടുവിനുമാത്രാണിമാനത്തേയും കാലഘട്ടങ്ങാവന്നമകളേയും അശ്വാമാക്കി തക്കത്തിന്നു പ്രശംസനനീയങ്ങളുായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും മാത്രം ദീക്ഷിച്ചു് അവളുടെ തക്കത്തിനു പ്രേമഭാജനമാക്കിക്കൂടി. ഇവർ തമ്മിലുള്ള അനംഗാഗമം വല്ലിച്ചുവല്ലിച്ചു് ഒരു കലും തന്മിൽപ്പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വരുത്തൈയായി.

തക്കത്തിനു വയസ്സു പതിമൂന്നുകളിൽത്തു, ദേഹവന്നാരും ഒരു പതിവിലയിക്കും വേഗത്തിൽ തള്ളിക്കയറിത്രൂട്ടുകൾ, കൊച്ചുകിട്ടുവുമായുള്ള സമേഖുന്നത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങുചക്കാവും ഓരോ ഓരോ തക്കം ഇടയ്ക്കിടെ പ്രകർശപ്പീക്കാരാണുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ ഗതികളെ കണ്ണിട്ടു ശൈരഭാസവാം കണ്ണിക്കുന്നതിനുകൂടി തക്കത്തിനു കൊച്ചുകിട്ടുവിനു വിവാഹംവെയ്ക്കു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളസംഗതിയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധമായി രോദാവന നടത്തി. കണ്ണിക്കുന്നതിനു ഇതിൽ പല

സ്ത്രീകൾ പാര

വാസസ്വരൂപത്തിന്നു ആദ്യിക്കുത്താലും തക്കത്തിനും നിവർജ്ജനമായി തോന്നിയിരുന്ന സ്ഥൂലത്താലും ശൈരഭാസവാം

ವಾತಾವರಿತಜಡಂಡಿ^{೨೩} ಅರುಪದ ವಿರೋಧ್ಯಂ ಪರಿತಯಿಲ್ಲ. ತಹಣೆ ಬೈ ಕೊತ್ತುಕಿಟ್ಟಿ ಬಿಂಬಿಸಂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡ್ಡಿಗೆತಾಯಿ ತನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಅರುಪದ ಪರಿತಯಾಪೋಷೇಕಣೆಮಾ ಎಗ್ಗಾಂಜಿ ಸಂಘರ್ಷಂ ಶಿಕ್ಷಣಾಸಂ^{೨೪} ಬಲಮಾಡುಣಾಗುತ್ತಾನೆ. ಎಡ್‌ಕಿಲ್‌ಎಂ ಅರುಪಿಂದ ಶಾಖಾಗ್ರಂಥಿಯಾಗಿ ಶಾಂಕಣ ಕಾಂಕಣ ತೆಂಬಿಯಂ ಸಮಾಧಾ ನಂ ನಲ್ಕಿ.

ಹುಡುಕಾಯಿರಿಕಣಬೂಫಾಣಂ ಪ್ರುಣೇತ್ತಾತ್ತವಾಗ ಪಾಂಕ್ರಿಂ
ರಂಭುಲಂ ಶಹಂಡ ಸಂ ಪ್ರುಜ್ಜರಂ ಉಂತ್ತುಷ್ಟಿಕಲಜಿತನಂ ಅತ್ಯ
ಬೆಂಣಾತ್ತಿ ಅರಾಬಿಣಿತಾತ್ತು. ಶಹಂಭಾಂಬಂ ನಿಯಿ ತಿಂ
ಶ್ವಕಿಟ್ಟಿಯ ವಿಬರ ಅರುಪಿಗೆ ಗಾಂಧಿಭಾಣ ಹಾಗಂ. ಅತ್ಯ
ರಾಗ್ರಿತನೆನ ಗೋಾಂಬಂ ಕಂಬ್‌^{೨೫} ಓತ್ತುಷ್ಟಿಮಾತ್ತಿ ಇಮಲಾಟಿಕಣ
ನಿಂದ ಶಹಂಭಾಣನಂ ಗ್ರಿರಂತರಿ ಡೆಪಾರ್ಟಿಂಗ್‌ನಿಂದಬೆಂಣಂ
ತಹಣ ತಳಿಂದ ಮಹಿಳಾಭಾಗಾಂ^{೨೬} ಸರ್ವಾಳಿತ ಜೊಂಲ, ಪ್ರುಣೇತ್ತಿ
ಪ್ರುಣೇತ್ತಾತ್ತಿತಯ್ಯಾ ಕೊಣಿಂಡ, ರಾಯನಾತಿಂದ ಕಂಬ್‌^{೨೭} ವಾಹಿರಂಗ್ರು
ಮಂಹೆಚ್ಚುಬೆಂಣಂ ಎಗ್ಗಾಂಡ ತಹಣೆ ಶ್ವಾಸಿತಾತ್ತಂ
ಕಾಂತ್ರಂಸಂಲಬ್ಧಾತಿಂದ ಪಿಂಕ್‌ ನೆರೀಟ್‌ಕಾಣಾಯಿ ಹೃಷ್ಟಿ ಉಗರಣೆತಾ
ಇತ್ತಾತ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿವೆಯ್ಯಾ ಮಹಿಳಾತ್ಪ್ರಾಣಿ ಎಗ್ಗಾಂ ಉತ್ತಿ ವಾಸಂತಮಾಡಾ
ವುಂ ರಹಸ್ಯಮಾಡ ಪಾಸ್‌ ಜಾಯಾತಿಂದಿಂ.

ರಾಬ್ರಿಂ ಕಿಡಣಾಂಕಣ ಅಂತರಹ ಪರಮಾತ್ಮಣಣಣ ಬೆಳ್ಳಿ
ಪ್ರುಣೇತ್ತಾತ್ತಾತ್ತಿ ತಹಣೆ ಬೀಂಬಿಸಂತಾತ್ತಾತ್ತಾಯಿ ಚಿಲಕ್ಕಿ
ಣಾಯಿಂಗೆ ತಣ್ಣು ಅಂತ್ಯಾಂಜಿ ನಿಂಜಾಯಿ. ಅವಬೆಳ್ಳಿ ಪ್ರುಣೇತ್ತಾ
ತಹಣೆ ಅರುಪಾಯ್ಯಾ^{೨೮} ಅರುಪಾರ್ವತಾಯಾಯಿ ಈ ಪ್ರಾಣಣಣ ವಿಬಾ
ಹಂ ಹೆಚ್ಚುಕೊಂಡಾಗಾಯಿ ಅಂತ್ಯಾಂಜಿ ಅಂತ್ಯಾಂಜಿ ಶೋಭಾಂಬಂ ಕಂಬ್‌^{೨೯}
ಒಂದ್ಯಾಂ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂಕಣತರ ಅಂತ್ಯಾಂಜಿ ಅಂತ್ಯಾಂಜಿ ಅಂತ್ಯಾಂಜಿ ಶಾಮಿಲ
ಮಾಯಿಬೆಂಬಿತ್ತು. ತಹಣೆತಿಂದ ರೋಂಡ್ ಅಂತ್ಯಾಂಜಿ ಕೊತ್ತುಕಿಟ್ಟಿ

നോട്ടം കണ്ണതിക്കട്ടിയോട്ടംകൂടി സഹവാസം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതെ, മരറായ കാഞ്ഞതിലും പ്രത്യേകമായ പ്രതിപത്തി ഒന്നിച്ചില്ല.

താൻ ഇതുവരെ വൃഷ്ടിവന്നാലിലയിൽ കുട്ടതലായ ഒരു പദവിയോട്ടംകൂടി തന്റെ ജീവിതം കഴിക്കണമെന്ന തക്ക നഠിനു അശോഷ്യമായും ഉണ്ടായില്ല. മണ്ണവെട്ടിക്കൊണ്ടു മരറാ സ്വന്നമായി പരിഗ്രാമിച്ച് “കാലംകഴിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ശരീരബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യവും തന്റെ വരനിൽ (കോച്ചുകിട്ടവിന്തു) ഉണ്ടായിട്ടിരുമെന്നുാണെന്നു അവളിടെ വലുതുകയുണ്ടുമോ.

എതാങ്ങാലും അധികം കാലതാമസത്തിനിടവയ്ക്കു തെ കൊച്ചുകിട്ടവും തക്കവും ആകുള്ള വിവാഹത്തിനുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളും ശക്രഭാസബന്നു അനുമതിപ്പെടുകാറും ഗോവിദ്ധ ക്ഷേമപ്പും കരക്കാരമായി ആലോചിച്ച് നടത്തിയുത്തു. തന്റെ ജീവനാമബന്നു സ്ഥിതിക്കെടുത്തതുപൂര്വതെ ആവിധംബുരുമൊന്നുഡിഡായിരിക്കുന്നതുനീളുള്ളതു തക്കത്തിന്റെ നിർബന്ധമായ അപേക്ഷകയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ചട്ടവട്ടങ്ങൾപ്പോലെ സാമാന്യമായ വിധാനത്തിലാണ് ചെയ്യുന്നതും.

രക്കവും ശക്രഭാസബന്നു താമസിച്ചുവന്ന് വിട്ടിന്റെ മുൻവശത്തു കെട്ടപ്പെട്ടു ക്കുചെവരിയ ധാരാലിൽവച്ചും പ്രതി മുള്ളത്തണ്ണിൽ വീംബാധം എറുവും കംഗളുമാണും നടന്നു. അനുന്നതരം താഴി ചെട്ടു കുടിയിരുന്ന മെലംടിക്കെടുക്കാരായും പ്രിയപ്പെടുന്ന ഏഴ് ആദിവാസിവർഗ്ഗും സജൈയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്യുസിലാറു ശേഖരാബന്നും അവിടെത്തു കുറക്കു മുഖായിരിക്കുന്ന ദേഹങ്ങൾക്കും തുറന്നു.

അട്ടു വിവാഹസ്ത്രയും കഴിതെന്നും എല്ലാവരും മുഹമ്മദിൻറെ പുരോഗാഗത്തുള്ള പന്തവിൽ എന്തെങ്കിലും വിത്തുമിച്ച്, കൊണ്ടാണിരുന്നപ്പോറി ഗോവിംഗക്സ്റ്റേസ്”, ശങ്കരാണംഗോട്ടും സഭാവുംരാജുമായിട്ടും ഇങ്ങനെന്നപറഞ്ഞു:—

“ഈനും ഇവിടെവരുതു നമ്മുടെ കൊച്ചുകിട്ടു വിവാഹം ചെയ്യുതും എന്നും എക്കു സന്തതിയാണെന്നും നിങ്ങൾ എല്ലാ ദായിയും ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമെല്ലാ. എൻ്നെ പ്രുമാജം നമാം ലക്ഷ്മിക്കണ്ണത്തെയും അപേക്ഷപ്രകാരം തങ്കളുടെയും നേരുടും വക്കു സ്വപ്നത്തിനും അവകാശപ്പെട്ടത്തിനിരിക്കുന്ന വെറുള്ള സംഗ്രഹി ബഹുജനസമക്ഷം എമ്പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. “ചല്ലു, താഴൊരിയും, ചല്ലും ഭ്രമിയുള്ളിട്ടു കാംബാവരുടെ ശാഖകളിൽ സന്ദരാന്വച്ചവരും, ഇതു വസ്തുകൾഡി അരംഭിച്ചിട്ടുകൂടാക്കുന്നു. അവാളിടെ വളരുത്തുള്ളനായ ശങ്കരാണംഗും നീങ്ങളുടെ എല്ലാ വരദാശം ശ്രദ്ധയുമുണ്ടിരുന്നുതുംവുംകൊണ്ടു് എങ്ങുമുംബാം ഒക്കിച്ചു സുവര്ണയി വത്തിക്കുട്ടു്”

ചുരുക്കപ്പുറത്താൽ ഫറാവിംഗ്“എ ഭക്തജോജിഷ്ട്ടി”യേക്കരണം. ഏറ്റവും മനസ്സിനായ ശങ്കരാണംഗും ദേശാന്തരിയ വികരണങ്ങൾ ഇതു വിധിയം വാത്രം, കുപ്പണ പ്രകാശിച്ചു“ഓംഭ്രൂം ഇതു കാണുന്നവരെല്ലാം ഒരുപ്പുമോ? മായാണ്യം? എന്താണും? മുഖം എത്തുത്തും സത്രമെന്നും വീശപ്രസിക്കാതാക്കുന്നവി എന്തെങ്കിലുംബുംബും? മായാണ്യം സത്രവുണ്ടും തൊന്തിയും നാഥരല്ലും ഗോവാനേരും ലീലാവിഭാവിപ്പാക്കുന്നതു.

